MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY,
TIRUVANMIYUR :: MADRAS-41
VIII . B.12

திருச்சிற்றம்பலம்.

யாழ்ப்பாணத்துச்
சுன்னாகத்தில்எழுந்தருளிய
காசி: அ. வரதராஜபண்டிதர்
இயற்றிய

சிவராத்திரிபுராணம்.

VIII B.12 (1)

இது
வல்வை
இயற்றமிழ்ப்போதகாசிரியர்
ச. வயித்தியலிங்கபிள்ளையால்
கரலிகிதவழுக்களைந்து
தஞ்சாவூர்-சதாவதானம்
சுப்பிரமணிய ஐயரது
வித்தியாவர்த்தனி அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சென்னபட்டணம்
விசுவசு ஆவணிமீ.

Registered Copyright.

ஸ்ரீ க. சுப்பிரமணிய ஐயர், B.A

அவர்களின்

அன்பளிப்பு

சிறப்புப்பாயிரம்.

—— ० ——

யாழ்ப்பாணம்

மயில்வாகனப்புலவரியற்றியது

பாதராசனுய ரசலராசன்மகள் பங்கனண்புதரு பண்புசேர்
விரதராசசிவ நிசியினீளசரிதை மிகவிளங்கிட விளம்பினுன
சாதராசனைய மொழியாங்கனருள கருணைமாரிபொ பருணிதன
வாசீராசனமறை வாணராசனமிகு மதுரவாசகவி ராசனே.

யாழ்ப்பாணம்

சின்னத்தம்பிப்புலவரியற்றியது

மைத்தவிடப் பணிப்பணியான வாசனமுஞ் சராசனமு மலை
யாகக் கொண்ட, வித்தனுயர் சிவசிதான மியாந்தனைச் சொற்றமிழாற்
றெரித்தல் செய்தா, னத்தகைய பாரதத்து வாசகோத் திரனாங்க னரு
ளு மைந்தன், சத்தபுரி கவிற்காசி நகாவரத பண்டிதனமுதத் தமிழ்வல
லோனே

யாழ்ப்பாணம்

சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையியற்றியது.

சீயலிங்க சொரூபனருள் சொலிசிவராத் திரிபுரா ணஞ்சுகனு னுக்கத்
தியலிங்க* மயோரத ராஜபண் டிதமறைபோ னியம்பினனைவத்
தியலிங்கன வலவையிற றமிழ்ப்போத காசிரியன செகமீ தசில
மயலிங்கமிலாதவகை வழங்கவழூஉக் களைந்தினிது வகுத்தா னன்றே.

* இங்கம்-அறிவு.

—<>—

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவராத்திரிபுராணம்.

காப்பு.

ஓங்குமொரு மருப்பானை யுயிர்க்குயிரா யிருப்பானை யுரக்கே வெந்தன, ஞங்குஞ்செடி நிலத்தானை முகத்தானை வதைத்தானைச் சயில மானைப், பாங்குவைத்து மழுத்தானை பரித்தானைத் தனித்தானைப் பசும் பொற் றேரூப், பூங்கமலப் பதத்தானைப் பொருவில் தந்த காந்தனைப் போற்றல் செய்வாம்.

கடவுள்வாழ்த்து.

சபாபதி.

சீர்தந்த கமலமலர்த் திசைமுகனுந் திருமாலுந் தேவர் கோவுஞ்
சூர்தந்த கைப்புலிக்காற் றவமுனியும் பதஞ்சலியுங் குழைந்து போற்ற
வார்தந்த கலசமுலை மலைவனிதை விழிகளிப்ப மன்று ளாடுங்
கார்தந்த மணிமிடற்றுக் கடவுடிரு வடியிணைகள் கருத்துள் வைப்பாம்

சிவகாமியம்மை.

கடிகமழ்கட் சமலமலர்க் கட்டிகிரிக் காரொருக்குக் காமந் தாகிப்
படியிடத்து மறிவரிய பதப்பவள மலைமருங்கிற் படரும் பசுங்
கொடிகொடிய பவக்கடலிற் குளித்தழுந்தா தினைமுத்தி கூடும் வண்ண
மடியவருக் கருள்புரியுஞ் சிவகாமி யம்மைபதந் தலைப்புச் சூடுவாம் (௨)

விநாயகர்.

சொற்பகார விஞுக்கட்டுக்கா வளங்குலவு தில்லைமன்றி னுலங்கு கோயிற், பொற்பலகாக் குடபுலக்கோ புரத்தமர் கணத்தலைவர் போற்ற மேவி, யற்பகனுண் மகிழ்ந்து தொழுமடியார் கேட்ட வர மளித்த லாலே, கற்பகமாம் பெயரமைந்த ரம்பனைப் போற் கொம்பனையுட் கருதி வாழ்வாம்.

(௩)

சுபபிரமணியா.

சூராடடெ பயிலசயிலத துணைமுலைததிண டகுவிடாணம தோயும
வாடகண, ணீராடடெப பெறமறநீ டவுணருடற புலவலகை நிறைடத
தேககிப, பாராடடுதே தாவடிமேற டைடபணிதத கரனானபாாப பதி
கருச செலவச, சீராடடெப பிளளை யெனு முருகனமுரு கவிழமலாததாள
சென்னி சோபபாம (௪)

இரஙகுனறன றருசஙமக கெனறுமக வாணமுதலோ ரிரபப ரீண
ட, காஙகுனறம படைததனைய காிமுசததோ ணரிமுசததோன சதங
கொள சூரன, வரஙகுன்ற மயிலுகைதத கயிலெடுதத மலாககரததோ
ன முருகு துருகும, பரஙகுனறத திருாதசெவவே ளடிககடிசசெம பது
மமலா பணிதல செயவாம. (௫)

ஈரலைவா யசஙகுவரப பிணஙகிடககுங களததமாீத தெயதி லோ
டிதில, வாரலைவா யுறுமொருமா வளாயோரொன றேரிரணடா வ
கிாத வேலோன, வேரலைசா டழிககமெனறே ட கவினடைதத வ
ளவிசா வேழத தோடுரு, சீரலைவாய வருபடிக ளடிா ரடிப பொடிமு
டியிற சோததல செயவாம (௬)

பெருவாவிக கயனயனக குறதரிமுகாம புயமலாததும பெடபி
னெனறு, மொருவாவி னைகுடிலைய பொருாவிரிததந தாளைதனக
துளைததோ ஹூராகா, பருவாவி கனகுடிளைப புனமபலாததே ஹூடன
ளவி வயறகுப பாயுா, திருவாவி னனகுடிவாழ செவவேடன சேவடிக
ள சிநதை செயவாம (௭)

பாரகததும விசுமபகததும பயினமுனிவ ரினமயவாதம பழஙக
ணீஙகத, தாரகததொன மறையுருவாய மருவுசிவ சததிதரு சததி பால
வெரு, சூரகததைதத தூளபடுததி யொருதோளகை யேறியிரு தோளக
மாரோ, டேரகததி லிருநதபிரா னெனனசததி லிருககவிடாக கிடமின
றெனபால. (௮)

நீடலுறழ கருஙகனஙகள படிநதுமுழ வெனமுழஙக நிரநது தூபி
பாடலபுரி தரததலைழதத பாசடைசசங தனபபணையிற படருஞ் செயய
கோடலலா விளககேநதக குலமயிறு டகபபுரியுங குனறு தோறு
மாடலபுரி முருகனிரு சரணமலா பரவிவினை யகறறி வாழவாம. (௯)

உருததணியாய வருமகா ருடறுணிககு நெடடிலைவே லுரவோ
ய துணபகூ, கருததணியாப பெருவெயிலுட டிழைததிளைதத களையகலு

ங் கருணைக் கண்டன், திருத்தணியார் கழனிழற்கீ ழென்றுவழி படுமடி யா ரிதயத் துள்ளான், திருத்தணியாம் பதியகத்தும் வாழ்குமர குருபரன் றன் சீரடிமேற் கொள்வோம். (௧0)

பொருவின்று மலர்பொதுளுந் தண்டலைசூழ் சதுரைநகர்ப் புனி தன் பாதம், முருகியுளத் தழுத்திவினை நீறெழுத்து மாறெழுத்து முணர்த் துநாவின், முருகசர வணபவசண் முகக்குகவென் றனுதினமு மொழி வோர் தங்கண், மருமருவு கமலமல ரடிமுடியின் மீதுவைத்து வணங் கல் செய்வாம். (௧௧)

திருநந்திதேவர்.

செய்யதழற் புரிசடையுந் திருநுதலிற் றனிவிழியு நிணடோளு மெருக்க, கையதனிற் சுரிநகப்பூப் பிரம்புகளு மடிச்சிறுமான் கன்று ந் தாங்கி, கைலை நாதனுக்குத் தொண்டாக் கயிலை மலைகாக்க மதியரு ளுடன், ஐம்பனருள் பெற்றநந்தி யடிக்கமல முடிக்கமல மாக வைப்பாம்.

சரஸ்வதி.

காரதிரும் கயிலைமலைக் கண்ணுதலும் பரமேசிக்கக் கருதி மக னார், ஸ்ரீதிக்கந் தருந் தொகுத்த தமிழ்க் கட்டுரை நன்மேம்படவி ரெடுத்தேனோ ந, சாபதிதனை திருநாவிலடி யுளத் தினிலிருக்குந் தவள மேனியள், பா ரதிசெம் பதப்பதுமத் துணைப்போது முப்போதும் பாவல் செய்வாம்.

சண்டேசர்

ஈரிரண்டு காததெடுத்த நிறக்கூடையான முதற்புனித நீரி லாட்டி, வாளிரண்டு கோத்தவிழி மலைமகள்கேள் வனைவழுத்தி மலர்கள் சாத்தி, ஆளிரண்டு பதமெறிந்தென் றருச்சிக்கு மமையுமதி கைசெய் தந்தை தாளிரண்டு மறவெறிந்த சண்டேசர் முண்டகப்பொற் றாளிற் றாழ்வாம்.

திருஞானசம்பந்தநாயனார்

வெங்குருவிற் கவுணியர்தங் குலத்துதித்து மீனவன்றன் வெப்ப ங் கூனு, மெங்குமிசை பெறமாற்றி யமணரெண்ணா யிரர்கழுவி னே ற வேற்றிப், பங்கமிலென் பரிவையுருப் படைத்துயிர்பெற் றெழப்ப திகம் பாடி மேன்மை, தங்குமறைத் திருஞான சம்பந்தன் றாளிணைத் தலைமேற் கொள்வாம். (௧௫)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

மங்குனிறைத் திருநெடுமால் வளையெயிற்றுப் பெருங்கேழல் வடி வந் தாங்கி, யங்கணில முழுதுமுழுத் தறிவரிய கமலமல ரடிகள் சேப்பச,

MAHAMAHOPADHYAYA

சங்கணிகைக் குதலைமொழிச் சரவைவிழிப் பரவையெனப் பாடப்பா
லன்பாற், பொங்கிருளிற் சுந்தரனை நடப்பித்த சுந்தரனைப் போற்றல்
செய்வாம். (௧௬)

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

காவரசு மலரயன்மால் கடவுளர்க்காய்ச் சென்றமர்செய் காமன் ஞா
மைம், பூவரசு படவிழித்துப் புன்வேங்கை யத்தியத்தழ் புனைந்து போர்
த்த, தேவரசு மணமகிழ்த் திருப்பதிக மிசைத்தமிழிற் சிறக்கப் பாடு, நா
வரசு பதம்பரசு நமக்குயாபொன் னுட்டரசு நலகு மன்றே. (௧௭)

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்.

பெருவாத பித்தகப்ப பிணிக்குடையு முட்டறச்சமக்கும் பிறங்கதை நீக்கி
யொருவாத சிவகதியி னுரிமைபெற் றுவமல ருமிழுஞ் சோலை
மருவாத மனோந்துலவு மன்றுடையாற் குக்கோவை மாலை சாத்துந்
திருவாத வூரடிக ளடிகளப்படி யுறவணங்கிச் சென்னி சேர்ப்பாம் (௧௮)

தில்லைமூவாயிரர்.

செம்மையா ரழலொருகை துடியொருகை தரித்துமன் றிற் றிரு
க்கூத் தாடு, மெம்மையா ளுடைப்பிரான் யாம்வரி லொருவனொன் றன
றினைக்கப் பெற்ற, மும்மையா யிரமுனிவர் பொற்பொதுவிற் றிருப்
பணிதனை முயன்று செய்வோர், தம்மையா யிரமுறைகை தொழுத
னையோர் தாடிணைக டலைமேற் கொள்வாம். (௧௯)

சிவனடியார்.

பொய்விரவு பவநீறு படப்புரிவெண் டிருநீறு பூசிக் கண்டி, கை
விரவு மணியினரா யஞ்செழுத்து முணர்ந்துமனக் களங்க நீங்கி, மெய்
விரவு மறைவரம்பி னிலைகடவா தொழுகியருண் மேன்மை பூண்ட,
மைவிரவு கண்டர்தொண்டர் மலரடிகள் சிரத்திருத்தி வழுத்தல் செய்
வாம். (௨௦)

கடவுள்வாழ்த்து முற்றிற்று.

பாயிரம்.

கந்தமலர்ப் பொழில்புடைசூழ் தில்லைவனத் தறிஞர்திருக் கடை
க்க ணோக்கி, முந்தவுரைத் தனர்பலரு மாயினுநீ பாகமறான் மொழிவ
ழரம்ற், பந்தமறுத் திடுஞ்சிவராத் திரிவிரத சரிதைதனைப் பாடு கென்

னச, செந்தமிழி னியர்விருததய பாவதனுற றிரட்டியொன்ருச செ
பப லுறறேன. (௧)

வீணிலிவன றனதுடம வெளிபபடையாச செயதனனுல வித
தின பாதி,காணிலனென றெனையுலகி னுவலாக ணருவாதை நாடிச ச
றறும, பேணிலனின மலனிரவின பெருமையெயதே துளைககுமிகதப
பேறு கூறு, மேணிலனென சிவபதததது விருததுமெனும விருபபுள
ததை யீாதத லாலே. (௨)

வேறு.

அரியகற் பாத விதிமுறை வழுவா தாகெ ராடலகண வெபபோா,
விரிசினைத தருவின வாழகவிடமுங கணடின விருப பொடு வியபபாா,
தெரிதமிழப புலவ ரமிழதெனத தெருட்டுசெயயுளகேட டகமகிழ
சிறநதோா, ருரியரென புனசொற கவிசெவி யேறறுள ளுனபுறற கெ
ளபதா லுரைததேன. (௩)

பாயிரம முற்றிறறு.

சிவராததிரியுறபவசசருக்கம்.

திலக வாணுதற கலைமகள செறிதலாற றினமு
மிலகு நானமறைத தொனிநனி யிசைகதிடு தலினு
லலகிலா வுயிா படைககுநான முகறகினை யாமென
றுலகு போறறுரை மிசவன வளருசிறி துரைபபாம. (௧)

மணட லநதனைச செஙகனிப பவளவாய மடுததன
றுணட முண்டகக கடபுரு டோததம னுறைவை
குணட மொணடழற கணணினுன குலவுல கொபபென
றணடா யாவரும புகழவது நைமிசா ரணியம. (௨)

முனிவா முன்னைநாண முணடகத தவிசினன முகனைப
புனித மாதவம புரிநதியாம வைகிடப புவியி
லினிய நறறல மியமபுதி யென்னவெண கமல
வனிதை கேளவனே நுணனுதித தருபபையை வாஙகி. (௩)

இருகை யாலவளைத துருட்டி யீதிறுததிடு மிடததிற
பொருவின மாதவம புரிதிரென் றுரைததிடப போனா
கருது மககுசை தஙகிய கானமற் றதனாற்
றிருவு றைநதிடு நைமிச வனமெனச் சிறநத. (௪)

துன்று கொன்றையார் பசுங்கொடி விரவலாற் சுடர்நீ
யென்று மேவலாற் சிவிட்ப பணிகளெய் துதலாற்
கன்று மானுகண் டுறைதலாற் கதிர்மணிக் கனக
மன்று ளாடிய பரம்பரன் சிகாக்குமவ் வனமே. (௫)

ஆண்டை மூங்கையர் சோலைக ளறவருக் கடைக்காய்
மாண்ட நறுகனி மலர்முதல் வழங்கினஞ் சுராக்கு
மீண்ட வித்திட வேண்டுமென் றெண்ணிவா னளவாய்
நீண்ட வன்றடங் கிளைக்கையை நீட்டியே நிற்கும் (௬)

சடையர் குண்டிகை தரித்திடுங் காத்தர்கண் டிகையின்
னிருடைய ராதப மறைத்திடுந் தோகைமென் பீலிக்
குடையர் செய்யகற் றோயத்திடுங் கோடிக் மிறைஞ்சி
யுடையர் மாதவத் துறுவர்க ளுறுவத்வ் வனமே. (௭)

ஆதபந்தெறு வேனிலு ளம்புதந் துளித்தூஉச்
சீத நீர்பொழி மாரிபோ னியமம்பெய்யுந் தினங்கண்
மாதவந்தவ முறிஞ்சிறைத் தாபரு மதிசகப்
பாதங்கங்களைக் கடிந்திடும் படிவரப் படிவர். (௮)

உருட்ப வெந்தழல் வேட்பவ ரோனமலர் சமிதத்
தருப்பை தண்டலி ரெடுப்பவர் தயனியச் சிகரப்
பருப்பதந்தனைத் தனுவெனக் குனிசெய்த பரனை
விருப்ப மோட்டருச் சிப்பவ ரெண்ணிலார் விளம்பில் (௯)

இன்ன நைமிச வனத்திடைப் பனித்தரையு மெடுத்துச்
வன்ன மாமணி கிடந்தொளிர் பஃறலை வாயாற்
சொன்ன வூழிகள் பற்பல தொலைந்திடத் துணிந்து
பன்ன காதிபன் பகரினும் பகர்ந்திடற் கரிதால். (௰)

தெருண்ம னத்துயர் வியாதனா லாகத்தைகற் சிறந்த
மருண்ம னத்தினர்க் களவிடற் கரியநான் மறையின்
பொருண்ம னத்துணர் சூதன்முற் புராணநூல் வல்லோ
னருண்ம னத்துடன் னிவ்வனை மிசவந் தடைந்தான். (௧௧)

வேறு.

வந்தமா முனிவன் றனக்கெதிர் புகுந்து வருகென வுரைத்திவண் வரநீ
யெந்தமா தவஞ்செய் தன்மென முகம னியம்பியங் கிருவரு மிறைஞ்சி

யநதமா மணிபபொற றவிசினி லிருததி யருததியோ டருககிய முதலா
மூநதவா தாவிற பூசனை விதியின முறைதவு ருவகை முடிதது. (கஉ)

மழைககரு முகினமின னிறததசெஞ சடில மாதவா சூதனை நோ
ககி,யிழைபபதற கெளிதாயப பவககடல கவறறி யிருஙகதிப பேறுநல
குவதாயக, குழைககய னடநது கழிககயன மருடடுங கூாவிழிக கோ
தைபங கிருககு, முழைககாப பெருமான விரதமொன றெமககினி
துரைததிட வேணடுமென றிரபப (க௩)

ஙனறென முகமு ழுதையமு மலாநது நயனநீா பொழிதா விருநது
முனறவ மிழைதத பயனிது கேடக முயனறநு நீவிாமுக குறுபபை
வெனறமா தவததீா விடையுயாத தருளும விமலனுக குரியநல விரத
மொனறுள தமா ரனைவருநோறப துரைககுவ னுவநதுகேட டிடுமின.

மினனைநோ சடிலத தவிாமதிக கொழுநது மிலைசசிய சிவனிாப
பெருமை,யனனவா தியுமோ ராயிரங கலைவலா வனாதனு மறைநதிட
ற காிதான,மனனுமா தவஞசோ ராதிவா னவறகு வழுவையு முழுவை
யு முரிததோன, முனனோா ருரைதத தெனனொரு நாவான மொழிந
திட முடியுமோ முடியா. (க௪)

உலகுயிா பிரமன படைபபதூஉந திருமா லுயிாததொகை காபபது
முலகி, லலகிலா வளமபெற றியககாகோ னளகை யளிபபதுங கலிப
பொடிந திரனெறு,னிலகுபொன னுலகம புரபபது மதிய மிரவிசெந
தழறகிறை யிவாக, டலைமைபெற றதுவுஞ சிவசிசி விரதந தனையிழைத
தனவுளத துணாவீா. (கரு)

கூறுகான மறையோாக கிருநிலம பசுமபொற குவைபசுக கோடி
நல கிடினும,வேறுவே றுரைதத விரதநோ றிடினும விரியுனைப புா
வியின வேளவி, நூறுசெய திடினும புரளவெணை டாள றுரைததிரை
கொழிததிடு கஙகை, யாறுமூழ கிடினுஞ சிவசிசி நோறபோா பெ
றுபய னடைதனமற றரிதால, (கஎ)

அநதண ரரசா வணிகாவே ளாள ராதியா யிழிகுலத துதிதத
வெங்தொழி லாள ரநதமா யிநத விரதமே நோறறிடி லவாதா
மிநதிர னயனமா லிமையவா முனிவா யாவரு மிறைஞசினி றேததக
கநதடு களிறன றுரிததுமெய தரிதத கணணுதறகடவுளிற பொலிவாா.

ஆவினைப புரிநா லணிதரு மருமத தருமறைக கிழவனைக கருஙக
ண், மாவினை யளிதத கடலமிா தனைய மழலைமென மொழிசசிறு மகா

ளைக, காவினைப் பொருவுங கருங்குழற செவவாயக கன்னிய ரிவாக
ளைச செகுதத, தீவினை யனைததும பரிதிமுன னிருள்போற சிவஙிசி
நோறறிடிற றீரும. (க௯)

மறைகளிற சாம மகஙகளிற புரவி மகமலை களினமக மேரு
நிறைபுன னதியிற கஙகையோ ரைநதாய நிகழநதபூ தததிறு காய
முறைதெரி சுரரிற கருமுகிலூரதி முதனமைபெறறுயாநததா மென்ன
அறைதரு விரத மனைததினு முரைககு மாணிர வதிகமென றறிமின.

மறறொரு விரதஞ் சிவஙிசிககி ணையா மதிபபது மாணமேனை யொழி
ததுப், பெறறன தொழிலக ளியறறினை றுழலும் பிரமன்மான் முதலி
மையவரைப, பறறலா புரமோர நொடியினி லடலை படவட வரைகு
னித திருருவ, கறறையஞ சடிலக கணணுதற கினையென் றறிவிலா
ருரைப்பது சகெகும. (உக)

அனபுளா ரனறி யன்பிலா ரெனினு மரனிர வினிலுண வகற்றிப,
புன்புலா லுடலம வருநதிடத துயிலகண பொருநதிடா தருசசனை புரிந
தாற, றுனபஙீள பிறவிச சுழிககட லமுநதித தயருறா தறககமே முத
லா, மினபமார் பததிற போகமாாந தமல னிணைபபதம பெறுவரொன்
றிசைததான (உ௨)

இணையன மொழிகள் கணைகட லமிாத மெனச்செவிப் புலமபுக மு
னிவ, ரனைவரு மகிழநது மெயமமயிா பொடிபபவஙகையாற றொழுது
பைஙகு வளைச, சுனைபயில கயிலைச் சிவஙிசி விரதத தோறறமு நோற்றிடு
மியலபும, வினையக றவததுச சூதமா முனிவ விாிததுரைத தருளென
விளம்பும. (உ௩)

பெறறுயா கறபவீற்றலகின்ற பிதாமக னுலகதுபே ருலக, முற்று
மற் றொடுஙகிய பிரளயத் துயிாசன முடிநதிடுங கஙகுலி னுாததனை,
புறறுமா மறையா சமவிதிப் படிவண டுழுததே னுணடுபொட் டயரும்,
பொற்றுணாக கசெகைத தொடைமிடை சடிலப் புனிதனை யருசசனை
புரிந்தாள். (உ௪)

யாமமோர் நான்குஞ் சென்றகன் றுகாந்தத் திருட்பொழு தகன்ற
பி னிதழித்,தாமமாபுனைந்த சோமசே கரன்பொற் றுளினை பணிநதவ
ன் றனது, வாமமா ரிமய வல்லியின் றுணைநான் வழிபடு கங்குல்வா ன
வரு, நாமநீர் வேலி யுளருளோ ரெவருஞ் சிவஙிசி யெனநவின் றிடவும்,

இச்சிவ ராத்திரியிற் றியாவரா யினுமுன் னிணையடித் தாமரை கருதிப
பசித்துத் தடைந்த புரிதிபூ ருவதத்திற் பருப்பதத் துதித்திடு மளவு
நசிநற பூசை புரிந்தவர் முத்தி நண்ணவும் வேண்டுமென் றிரப்ப
வுசிதமின் மணிசே ருரகபூ டணனு முமையவட் கவ்வர மளித்தான ()

ஆதலாற் சிவராத் திரியெனு நாம மனைவரு மறைந்திட நிகழ்ந்த, தீ தலாற் பரம னிரவினிற் றோற்ற மின்னுமோர் காரணமுளதென, ரோ தவர் ரிதிரு முலகுளோர் பொருட்டா யுறுவர்கேட் டுவந்துள முருகச், சூதமா முனிவன் வியாதன்முன் மொழிந்த சொற்படி சொல்லுவா னுணிந்தே (உஎ)

பின்னுமோர் கற்ப விறுதியி னிரசப் பிரசமென் கமலவீட் டிருக்கு மன்னவா கனனு முலகுமா ருயிரு மழிந்திடு மறைநா விருண்ட, விண் ணமா முகிலக னீண்டியோ ரேழு மறிகட னீர்முகந் தெழுந்து, முன்ன ரேபொழிந்த பிரளயப் புனல்வான முகட்டள வளவிமூட் டியதால. ()

வேறிலா னுயிருக் குயிரதா யிருக்கு மொருவொரு வொப்புட னுயாவு
வேறிலானி கண்ட பூரண மான வெறுவெளி வெறுதநெதி ரடக்கு •
மாறிலா னிமய மலைமக டனைத்தன் வாமமீ திருத்தியொன் வாழ்நா
னீறிலா முதல்வன் யாவரு முய்ய யோகமுற் றிருந்தனன் னிப்பால.(உகூ)

காணிமிர் துளபக் கண்ணியு மணியுங் கவின்பெறப் புனைந்திடுங் கரிய
மேனிய னளித்த சராசர மனைத்து மீளவும் படைப்பதற் கெண்ணி
யூனிமி ருடற்செங் கட்பெருங் கேழ லுருத்தரித் தாழ்ந்தப்பே ருலகைக்
கூனிய மருப்பிற் றூங்கியப் புனலூட குளித்துமீ தெடுத்தயா நத்தற்பின்

சரிதிசைக் கிரிக ளெட்டுமெண் டிசையிற் றளம்பிடா வகைமுத னட்டி
விரிகதிர்ப் பசும்பொற் கொடுமுடி விளங்கு மேருவை நிலைபெற நிறுத்திப்
பரிவுறு முயிர்க ளனைத்துமீ ரேழு புவனமும் பண்டுபோற் படைத்தற்
குரியரான் முகத்துக் குரவனை விரவு முந்தியம் போதிற் றுதவி. (௩௧)

பங்கயத் தயனைக் கடைக்கணித் துலகம் பண்டுபோற் படைத்திடப் பணித்துத், துங்கவேற் றடங்கட் டிருமகள் கருதி துதித்திடுந் தன்னைப பதம் வருட, வெங்கணமா மணிச்சூட் டரவணைப் புறத்து வெண்டிரைப் பாற்கட னடுவே, யைங்கண்மா ஞால முழுதுமுண் டுமிழ்ந்த வமலனன் கறிதுயில் புரிந்தான. (௩௨)

உத்தியி லுதித்த நான்மறைப் பிரம னுரைக்குமுக் காலமு முணர்ந்து
புத்தியிற் றெளிந்தி ரோமுல குடனே புலவாகத் தருவாதிம் புருட

வெந்திற லரக்க ரியக்கர்வா ளசுரர் விஞ்சையர் கருடர் பைசாசர்
மூதிய சித்தர் மனுடர்கீ ரகர்முனிவரர் முதனமுற் றபடைத்தே
பூதியமைந்தி னனுபவம்பொருந்திய பொருவின்முகத்துணங்களிற்றுரூவி
யாதிபிற புகனுண இருபதின மேறுண கணமந்தா ருயிர பேத
மோதிய யோனி நாலிடத் துதிப்பித் தொறறையா ழியந்தடந் தேரூர்
சோதிவா னிரவி குள்ளகத்தியந் தோற்றுவித் தனனனந் தவசன்

பாருல கெவையுஞ் சராசரத் தொகையும் படைத்தபின் பண்ணவ ர முதலாய்ச், சீருல விடுமீ ரோனபது கணமுந் திரண்டிரு மருங்குசே விப்பச், கூருல வியவெள் ளுகிரப்பெரும பேழ்வாயக் கோளரி சுமந்த பொற்ற றவிசிற், காருல வியனமைக் குழறகருந் தடங்கட கலைமகள் கொ ழுநனவீற் றிருந்தான (கரு)

பின்னரோ ரினைத்திற னுலகுத்தத்மைத்த பேருலகனைத்தையு நோக்கச்
சொனனமா கணங்கள் சூழ்வரவெழுந்து துளங்கு மேலுலகுபாதலங்கள்
பொன்னவிர் குடுமிப் பூதர முதலாப் போயவற் கலைபெடல் புளகித
த்தென்னினின்முதலவ ரினிப்பிறரொருவ ரிலரொனுமிருஞ்செருக்குற்றே

உளமிகத் தருக்கிக் கொண்டுமன் னுலம்பலை மெனடவன றெண டையங் கனிவாயந், தளரிடைக் கரிய கெண்டையந் தடங்கட் டாகக னொங் கினறவன சாமரந், துளவணி மருமத் தரியர வணையிற் றுணைவிழி முகிழ்த்தரி துயில்செய, சினாடுசெம்ம தமரத் திளாமணி கொழிக்குங் கீ ரவா ரிதிமருங் கடைந்தான (கஎ)

விண்ணினின் றிழிந்து முதிர்ந்தச்சூற் கார்மேகமொன் றமிர்தசா கரத்தின், ணண்ணிய தெண்ணீர் கெட்டுறப் பருகுவாய நகுமணிச்சுடிகைவா ளரவிற், புண்ணிய முதல்வன யோகநித் திரைமுன புரிவது கண்டெம பொருமல், லெண்ணிகின றடர்ந்து கணப்பெடை வளர்வோன் யாவனீ யெ ழுந்திரென் றிசைத்தான. (கஅ)

வேறு.

அகலந்தனி லலர்மின்னயி லமலன்றுயி லொருவி
யிகலகொண்டிவை பகர்கின்றனை யாரீயென வினவப்
புகலம்பர முலகும்பரர் புவனங்களை பவனரு
சகலந்தனி யுதவும்பொரு டானென்றுரை தந்தான். (ககூ)

பூவுந்தியில் வந்தோனிவை புகலப்புய லனையான்
ருவுந்திரை தவழுங்கட றனையெண்டிசை வரைபார்.

மேவுமபல வுயிரும்பாகள விதியிங்குனை முதனமற
றியாவுாதரு பாததுதவன யானெனறனா செயதான (சo)

மறைநாலுமென ஞவுறறது மனகாலபுனல விணடீ
றைவாகிய பொருளயாவுமென னினைவினபடி. டைபபே
னிறையாகிய பாதததுவன யானலலது நீயென
றறைவாயறி வருமெயன வயனுஙகழ றறருன (சக)

அசகாலைபி லிருவோரையு மடாமாயை மறைககப
புககாருணா விலலாரமா பொருவானமுயல பொழுகிற
கைககாமுக மூனிவுறறெதிா கணணனகுனி, திடடுத
திககானைகள வெருவுமபடி சிறுநாணொலி செயதான (ச௨)

வலிசோபுய நெடுமாலகர மருவுஙகொடு மாரா
ணொலியாலர வாசுமபாக ருடனுடகிட வுவாாா
கலியாாகடை யனலகாலகிளா காலாநதனை பொபபச
சலியாதட லுடனினறடு சரமாரி பொழிநதான (சங.

கடுததானுருத தெழுநதாலெனக காயுஙசந மிகவுக
தடுததானமுத லகிலஞசுடு மயிலமபுசள பலவும
விடுததானவை முடுகாதயல விலகுமபடி விளைவிற
றடுததானொரு குஙகொணடியா சலசததவி சுறைவோன (சச)

சீறிததிசை முகனீடிய சினறயோதிம மதனமே
லேறிபபல படைமாததிர மெடுததோதினன விடுததா
ஞறிததரு சருணைககட லுவணபபு ருகைததே
நூறிசசில கணைகொணடொரு நொடியிறறுகள செயதான. (சரு)

கணடாதண னிவனுகமொா சடிலககபபொழு தளவிற
றுணடஞசெயவ னெனமேறழகடல சுவறசசுரா பதற
வணடஙகள வெடிததுடகிட வசனிககுல நாணும
தணடொனறது கொணடஙகிரி தடமாாபி லெறிநதான (சசு)

முதிரசசின மெறிபசசுதன முடுகுஙகதை கடுகிற
பிதிரபடடுதிர் தரமைபபுயல பினிறுறறிடு மொலிபோ
லதிரபபொரு செருவிறறின மடடாட லரகக
ருதிரபபிண முடைநாறிடு மோர்தணடமு னுயததான. (சஎ)

விணணுறுடெரி கதுவததிரை விரியுஙகடல சுவறத்
தண்ணாமதி தபுணலறிசை தமொறினா திரிய

டண்ணுடழி வுற்றுமபரு மடியும்படி மறமுற்
றெணணுதமா பொருதிடடன ரீரைமபது வருடம (சஅ)

பொருதிபபடி மலைவுறறிடு போதிறறிரு மார்பன்
சுருதிககிறை வனசெனனி துணிககுமபடி கெஞ்சிற
கருதிததுணை விழியிறகனல காலககனல காலும
பரிதிபபடை விடடானது பலியாதுறல கணடே. (சகூ)

குரமாமுகத துருமேலினிக கொளவானகொதித தததன
சரமானதங கெடுததேவினை றனியாடலவிற குனிததே
திரமாமுக மொருநானகுள செழுநானமறை டவனறன
வரமாககொண விடுததானவளா வடவைககனன மான. (ருo)

பெணடானமுடி கொணடானிடம பெறறுனுத விறறீக
கணடாறுறு மெணடோளிறை கணடானகண மணடா
னுண்டாறுறு நணடாதித ழொணடாமறை யுறைவோன
றண்டாறுதி வணடானமுதிர சமரமபொரு தமரம. (ருக)

கடுவெஞசின மொடுதமபடை விடுகினறனா சடிதின
றடுவெஙகள மிசைதுஞசுவ ரிடமபுய னெனவே
சுடுவெஙகனல கிகைகொணடெழு சுடரினறிரள வடிவாய
நடுநினறனன மதிடமபொதி நளிாசெஞசடை முதலவன (ருஉ)

எடுககுஙகுட மாததகினி லிலகுமபிறை குறையத
தொடுககுநதிதி பனனுணகெனச சொலலுஞசதுாத தசிய
னடுககஙகுலி னபபேரொளி நணணுறறபி னவனோ
விடுககுமபடை நீறுபவை வெநதிடடன மாதோ. (ருந)

வேறு.

நினமலை தனககு மூதத நீலமா மலைககும வேதப்
பொனமலை தனககு நாபபட் புனாதவிா பதும ராக
மன்மலை நினற தெனன மாறுகொண டவர்தம மிற்றுஞ்
சொனமலை வுறாத வன்னைந தோன்றிய சுடரைக் கண்டார. (ருச)

பங்கயத் தயன்மால் விணணோா பார்ததகட் புலத்துக கெடடா
தஙகவர் மனததினுலு மனவிடற் கரிய தாகிச
செஙகதிர்ப் பரிதி கோடி திரண்டொரு வடிவாயக் கூடிப
பொங்கொளி விரித்தா லென்னப பொலிதபே ரொளியை நோககி,

அதிசய மடைந்து நீண்ட வழற்பிழம் பாகி நிற்கு
மிதனடி முடிகள் காண்பா ரிருவரு மிசைந்து தம்மிற்
கதிதரு மடிகட் டேடக் கடவனென் றேண மாகித்
துதிபெறு முகுந்தன் கீழேழ் தொன்னிலங் கீண்டு சென்றான். (௫௬)

கன்னமா மதங்கள் சிந்துங் கரிமுத லாக முன்னோர்
சொன்னவா ருயிர்க ளெல்லாந் துணுக்கிடப் பவளச் செங்கா
லன்னமாய்ச் சிறைக்கான் மேரு வசைந்திடப் பறந்து வாச
வன்னவா ரிசத்தோன் வானின் மணிமுடி தேடிப் போனான். (௫௭)

மருவருந் துளவ மாலு மலர்மிசை வதிந்தோ னென்று
மிருவரு மநந்த கால மிறந்திட வினைத்த தன்றித்
திருவரு மழலின் செய்ய சேவடி முடிகா ணாமல்
வெருவரு மனத்த ராகி வெள்கினர் மீள்கின் றாரால் (௫௮)

கூடியங் கிருவர் தாமுங் கோலநீ டொளியை நோக்கி
யாடியி னடங்கும் வெற்பி னமர்ந்துயர் னைப ருள்ளத்
தாடிருக் கருள்வோ யென்னை யுணர்ந்தில மெம்மைச் செவ்வி
ருடியாம் வாழ வின்றுன் றுணைப்பதங் காட்டு கென்றார் (௫௯)

மாசிமா தத்திற் றேய்ந்து மதிக்கலை குறைந்து தேயு
மாசில்பன் னொன்றாம் பக்கத் தரையிரு ளியாமந் தன்னிற்
றேசினால் விளங்குஞ் சோதிச் செஞ்சுட ராகி நின்ற
காசிலா நுதற்கட் பெம்மான் றனதுருக் காட்டி னின்றான். (௬௰)

நீலகண் டமுமெண் டோளு நெற்றியிற் கண்ணு நீறுங்
காலனைக் காய்ந்த காலுங் கையினமான் மழுவுங் கண்டு
மாலவன் வாமந் தன்னின் மலரயன் வலப்பா னின்று
சூலபா ணியனை நோக்கித் துதிபல சொல்ல லுற்றார். (௬௧)

ஓதியா யணுவா யெவ்வெவ் வுயிர்களு மாகி யென்றும்
பேதியாப் பரம தாகிப் பிறப்பிட மிறப்பி லாமற்
சோதியா யெழுந்தாக் கேள்விச் சுருதியின் முடிவா யெங்கட்
காதியா யநாதி யாகு மடிகணின் னடிகள் போற்றி. (௬௨)

விடைக்கொடி யுயர்த்தாய் போற்றி விரிமலர்ச் செழும்பொற் கொன்றைத், தொடைப்புயா சலனே போற்றி துலங்குபொற் றேரூ டிற் றுவும் படைக்கருங் கடைக்கட் செவ்வாய்ப் பைந்தொடி பங்கா போற்றி, சடைப்பரம் பரனே போற்றி சங்கரா போற்றி போற்றி

விரித்துல கனைத்து மாகி வீக்குகாட் சாரச ரங்கள்
பரித்துள புவன மூன்றும் பாலனேத் திரத்தீ யூட்டி
யெரித்துநீ றாக்கிப் பூசி யெனப்பணிந் திலங்கு சூலந்
திரித்துநின் றாடி நின்பொற் சேவடி போற்றி போற்றி. (௬௪)

இலகொளிக் கதிரோன் றானு மீரம்புனற் கும்பந் தோறும்
பலவுரு வாகித் தோன்றும் பான்மைபோ லங்கங் காயங்க
ளுலகுயிர்க் கனுப வங்க ளூட்டுவித் தொழிந்த காலத்
தலகிலாக் கருணை நல்கு மமலனே போற்றி போற்றி. (௬௫)

அருவமா யுருவ மாகி யகண்டமா யசல மாகி
யொருபரம் பொருளா யண்ண மொப்புட னுயாவு மின்றி
நிருமல னாகி யெங்கு நிறைந்துநீங் காது நிற்குங்
கருத்தரு ஞானா னந்தக் கருணையங் கடலே போற்றி (௬௬)

காலனார் வீழ்ந்த தாக்குங் கழற்காலா போற்றி
மூலமாம் பொருளுக் கெல்லா முழுமுதற் பொருளே போற்றி
பாலனேத் திரனே போற்றி படாதிரைப் பரவை வேலை
யாலமுண் டிருண்ட கண்டத் தண்ணலே போற்றி போற்றி (௬௭)

பொடியெழப் புரமோர் மூன்றும் புன்னகை கோட்டிச் சுட்டாய
கொடியினமீ னெழுது வேளைக் குளவிழி யழலிற் கொன்றாய
படிமுதற் கசன மீன்றும் பரந்தியாம் பரிந்து தேடி
யடிமுடி காண்டற் கெட்டா வத்தனே போற்றி போற்றி. (௬௮)

ஈரவடி வான செய்ய நெருப்புல வுலவை வானம்
பாரவடி வாகத் தோன்றப் படைத்திட முன்ன மனனுங்
காரவடி வான கூந்தற் கவுரியு நீயு மொன்றாயப்
பேரவடி வின்றி நின்ற பிஞ்ஞகா போற்றி யென்றே. (௬௯)

எய்சிலை யுண்டென் றேற்ற கேதுவா மிடையாண் மாரன்
கைசிலைப் புருவ மைக்கட் கவுதமன் பன்னி கொண்ட
மைசிலை யுருவ மாற்று மலர்ப்பதன் வட்டத்தண் டார்ந்த
பசிலைப் பன்னி யானுட் பரிவுடன் பழிச்சி யேத்த. (௭௦)

மருவிரி கமலப் போதின் மன்னுநான் முகத்தோன் வெற்பி
லருவிபோல் விழிநீர் சோர வாகநெக் குருகி யன்பாற்
றருவிரி மலர்க் [illegible] தமனியச் சபையி லாடும்
பொருவிரி கமலச் செம்பொற் பூவடி போற்றி செய்தான். (௭௧)

வேறு

கிலத்தானைக் கவொகெகு மிடற்றானை மழுத்தானை நீங்காச் செங்கை, வலத்தானை மலைமகளைச் சேரிடத்தானை வரிசிலைக்கை மதனைக் காய்ந்த, சலத்தானை வெண்புயர சலத்தானைத் தனைச்சூழ்ந்த தருக்கிலி வாழ்தென, புலத்தானை யுதைத்தமலர்ப் பதத்தானைப் போற்றிசெய்தார் பலவு ரெல்லாம். (௭௨)

கந்தரனோ கந்தரத்தான் கருணைவிழிக் கடையருளிக் களியபின்னோடு, மந்தரவா னவர்புகழ்புள் ளரசுகைக்கு மச்சுதனை யளித்தே னுணனுங், கொந்தவிழ்நான் மலாக்கமலத் தவிசிருக்கு நான்முகனைக் குறித்து நீவிர், சிகரித்தனில் விழைந்தவரங் கேண்மினது தருவலென்று செப்ப லுற்றான (௭௩)

கரியெனநின றயிந்நீருளசெய் கணணுதனீ கனறபிழமபாயநின்ற காலை, விரிசுடாவிட டெழுமொளிசோ விளக்கிலவிழும விட்டிலென வீழுந்து நீறு, யெரியுமெம தந்திரங்க ளீங்கெமக்கு மீணடுதவி யாங்க ளென்றும், புரியுமிரு தொழிலுநிலைபெறவுணருள புரிதியெனப் போற்றி னொரா. (௭௪)

அன்றமரி விருவீரு முடியாமற சோதிவடி வாயா றுமமு
னின்றவிராச சிவநிசியா மனசிவகா டனிலவிதிதத நியமத தோடு [வா
மனறனமலா கொடுபூசை புரிநதிடினீா நினைநதெலாமவழுங்கலசெய
மெனறயனமா விருவருக்கு மனமகிழவரமளிதநிட டிடம்புமபினனும.

ஆதியிலம பிகைகோறற விரதமிதன பெருமையெவ ரளக்க வல்லார்
சாதிமுறை நெறிதவறுஞ் சணடாளா் நோறறிடினுந தக்கோ ராகி
மோதிவருங் கடலபுடைசூழுலகிலவிரும பியபோக முறறிபபினனாப்
பூதிதரும பெருமபாவக கடலகடநது முததிநெறி பொருநது வாரால

ஆவிநத மறையவர்கட களிததாலும புரவிமக் மாற்றி னாலு
மேவிநதச சிவநிசிபோற பலனுராா வெனவியநது விண்ணி னோவரு
மாவிநத நடைபயினறு வநதனைய கரியுரித்த வரதன் வாமக்
கோவிநத னரவிநதன கோவிநதன் முகநோக்கிக் கூறிப் போனான். ()

உலங்குலவும புயமுகுந்த னிவவிரத கோறறுயிராகாத் தூடறுபோரிற, சலங்குலவு மரககாகுலச சலதிவட லைவிறகுவற்றுந தானைபெறறுப, பொலங்குலவு மிதழவிரிக்து தேன்றுளித்து வழிநதிமெம புயப்பொற் பூவி, னிலங்குலவு மயிலைமணங் கிமையவர்கண் முதலெவர்க்குமிறைவ னானான். (௭௮)

நலனுணர்வுற றுயாகமல நான்முகனேற றுலகமுநால வகையிற
றோறறமும, பலவுயிரு நினைததமனப படிபடைததுத தனதுகரப படை-
யும பெறறுச, சொலலுமறை முழுதுணாநது தாவியனப புளளூாநது
சுணஙகு பூதத, வலலுறழமைக கருஙகணமுகில வாணிதனை மணநது
பெரு வாழவு பெறறான. (௭௧)

சிதானுங திசைமுகனு நோறறதறபி னிவவிரதஞ சிறநத தெஙகு
மோதவரு மாகமதிச சிவநிசியுற பவமீதென றுணாவீ ரெனறே
மாதவததி லுயாசனகன முதலானோ மிசவனததோா மகிழநது கேடபச
சூதமுனிவரனிகழநதசரிததிரததைவிரிததெடுததுசசொனனானமனனோ

சிவராததிரியுறபவசசருககம முறறிறறு.

சிவராததிரிமானமியச்சருக்கம்.

சொனன சூதனை சோகஙியல வனததுறை துறவாகண மறைகூறு
முனை மாவிர தததினை நோறறிடு மடைவுமன றானறுளிற
பனனு மாமல ரிடடருசசனைபுரி பரிசுநீ பரிவோடில [றான,
றினை வாறென விரிததெமக குரைததியென றிரபபவங கிசைக்கின

மாக மாமதிச சிவநிசி யுறபவம வகுததுரைத தனமிபபா
லாக வததுட னொநதுள தாளிரா வவறறைநீ ருணா வீராவு
யோக ராததிரி சோமவா ரததினன றுதயகா லையிலேதொட
டேக மாகவந நிசிககடை யளவுவா விசைநதிடி லிதுவாமே, (௨)

திஙக ளினகலை குறைசதுர்த தசிமதிக கிழமையிற றிகழல்விற
றஙகு சாமமான களவுதொட் டிருநதிடிற சயிலமீன றருணமானைப
பஙகில வைத்திடும் பரமனைப் பூசனை பணணுக பரிவோடு
மிஙகு ளாத்தவா கமஙகண்மற றிதனையும் யோகராத திரியென்றே ()

ஈறு வநதசா மததனை நாழிகை யிருளுவா விருநதாலுந
தேறு கினறவச சதுர்த்தசி யபபடிச சேரினுங கொளலவேணடு
மூறு நீாதவத் துறவிர்காள் விதிமுறை யுரைக்குமிங கிவைநோறகிற
கூறு மற்றுள சிவநிசி விரதமுக கோடிநோற் றிடலொககும. ([illegible])

பருவ மாறுள வருடமோ ரொன்றுறு பனனி ருமதிதோறு
முருவ மாமதி கிறைநதது குறைநதிடு மோரிரு பககததூ

மருவு மாசதுரத தசியாறு நாளைஇனு நோற்பது வழக்கானுந்
திருவ மாநதமா தவிரிதை நிததிய சிவஙசி மெனச்சொலவரா. (௫)

அதிக மாகமா தசநினிற் குளிசதி ரமபுலி குறைபகக
திதியண ஞபகுயில நிஙகணமுற றிரிதிளய செததிரை மதிதேயு
மதியி னட்டமி பிடபமா ததருமன மருவுமட டமியாசில
பதிகயாழமகி மதிவளா சதுரததியாம பகாநதகற சடகததில. (௬)

விரியும ஒ … விலாக கலைகுறை பஞசமி விளஙகுமா வணிதனனிற
பரியுஞ சுககல பதசவட டமிபுரட டாதிமுற பதினமூனறு
மரிய வைபபசிக கமபுலி வளாநிதி யாநிரளே டறைஙெலிற
றெரியு முறபடு சரதமி பிறபடு திதியிலட டமிதாலும. (௭)

தைபபின மாரகழி யுபயபக கததினி லுமுதிதி பதினனகுஞ
செபபு மாணமதி வளாமதி தனிலுறு திரிதிளை யிவைகூலக
கபபு வேறகாக கணேனுத லருசசனைக குரியவா சமமெலலாந
தபபி லாசெயதி திசைகொணமா தசசிவ கிசியெனச சாறறுமமே. (௮)

மாறின மாரகழிச சதுரததசி யாதிரை மருவிலுத தமமாகு
மூறி லாககுடத திஙகளிற குளிசதி ருபெதி குறைபகக
தேறி கினறிடு சதுரததசி குசனகிரக கிழமையிற சோவுறறு
லீறி னறகதி கொடுககுமக கோடியானு சிவநிசிக கிணையாமால். (௯)

உறற பனனிரு மதியிலிவ விரதநோற றுளமவிழைக தனமுனனுட
பெறறு ளோராயன மாசியிற கேசவன பிறஙகுபங குனிதனனிற
சொறற செதிதைத திஙகளிற பாாபபதி சூரியன விடைமாதத
தறற மறறிடு மிதுனமாத ததா ஞடியிற குமரேசன. (௰)

சிஙகத தமபுலி கனனியிற சேடனிங திரனெடுங் துலைததிஙக
டஙகு காரததிகை நாமக டனுமதி தனினமகேனை மணிலைதயிற
றுஙக மாசிமி லிடபதே வனபசுஞ சுகமொழி யுமைமவாம
பஙக னீடரு டஙகிடத தககநற பககாரத திரிசொலவாம. (௧௧)

மகர திஙகளி னயரபக் கததிடை வருபிர தமையெயதப் [தாஙப
புகலு மனறுதொட டெதிாநதபன மூனறுநாட் புசிப்பதோர் பொழு
பகாத ருமபதி ஞனகினி ஞேறபது பககாரத திரியாகு
மிகப ரநதரு விரதமற றிதறகிணை யாவரோ புகலகிறபாா. (௧௨)

அருட ருஞசிவ ராததிரி யிப்படி யைநதுபட் டதுலாகு
முருகு காதலேர் டைநதையு நோற்றனன றுரைததவை முடியாதேன்

மருவு மிஙகிதி ஞெனறனை விதிததிடும் வரணமுறை வழுவாமற
பெருகு மனபுட னேறறவர் பெறற்கரும பெருஙகதி பெறுவரரால

உலைதை முனடமுி பஞெசியி னுறுவினை யோட்டிமேற பதஞ்சாரவாள
கோதை பஙகன தருடகடற குளிததிடு கோதறு குணததீரகா
னோதை யரமெடுத துனாபபதிய குமககினி யிமையவ ரறியாரிப
பேதை மானுட ரறிவரோ சிவசிசிப பெருமையின றிறனம்மா (கச)

வேறு

மததகமால் களிறறுரிவை போாததுழுவை யுரிததுடுதது மதியஞ
சூடும, விததகனி னிறமிட றறுச சிவனிரவா கியவிரதம விளஙக நோற
கி, மூததமமத திமமதம மெனவொருமூ வகைபபடுமா லொழுஙகிற
சொலவன, முததமுலவேட டிடுமுனிவீா கேணமினெனச சூதமுனி
மொழிவ தானுன, (கரு)

விரிததசெழுங கதிரபபரிதி மேறறிசைபோ யததிவாந மேவுங காறுந
தெரிததிர யோதசியாந திதிநின்று பின்புசதுாத தசிதான் கூடித
தரித்தவிரா வன்றிமறறைப் பகனமுழுதந தஙகியிடற றுகட டந்தி
யுரிததபிரா னிரசனிகளு ளுததமதி ளுததமமா யுளாபபா மன்றே, ()

உதிததகதி ரத்தமிதத பின்கூடுஞ் சதுாத்தசியுந தமமா மெனபா
துதித்தவுத யாதியுத யாந்தமதாயப் பகலிரவு தோய்ந்து நிறகுங [ன்
கதித்தசதுர்த் தசிதிரத் தமிசகுமுன்சோ சதுாத்தசிநற் கங்குற போதி
மதித்தபதது நாழிகையிற் பினகூடுஞ் சதுாததசிமத திமமா மன்றே, ()

அல்லினிரு பதுகடிகை யளவுசதாத் தசிதானின் றதற்குப் பின்னாச
சொல்லினுயர் மதிபரிதி யுடனகூடு மமாவாசை தொட்டத தோசடு
புலலியிடி னதமசிவ ராத்திரியா மெனவெடுத்துப் புகல்வ ரல்லி [மால்
னல்லியல்சேர் பதின்மூன்றாந திதிதொட்ட சதாத்தசியே நன்ற தா

கங்குறனிற்பதின்மூன்றாந் திதியுடனேசதுர்த்தசியோர் கலைதான்கூடி
லங்கதுவே சிவசிசியாக கொளலவேண்டுஞ் சிவரூப மாகு மேனமை
தங்குசதுர்த் தசிதிரயோ தசிசத்தி ரூபமிவை தாமொன் றாகித்
துஙகமுறக் கூடிமிராச் சிவலிஙகா காரமெனச சொல்வர் மன்றே.()

ஆகிலமா வாசைதொட்ட சதுர்த்தசிதா னுவியக லங்கம்போலா
ம்,பேசுமதிற் பூசைசெய்யிற் பிரமகத்தி தோடமுண்டாம் பிறங்கு மங்
கது, தேசமுழு வதுங்கெடுமற் புண்ணியம்போஞ் சிந்தைசெய்யிற் றி

கெகிட் டெள்ளங், கூசுகர கங்கடனிற் கொடியவிர வுரகமதிற குளிபபா
மாதோ. (உ0)

ஊறிலமா வாசைதொட்ட சதுாததசிவை திகர்விரததாக குரிய
வாகுங், கூறுபுகழச சைவாமுனனுட கொளலவேணடு திருவோண
ங கூடி நிறகு, மாறிலமா வாசைதொட்ட சதுாததசிதான விரததருககு
மவாழவின மிககங், தூறில்கிர கததருககு மாகுமமா வாசைதெனு
தோட மினறே. (உக)

அற்றமிலதை தாாததிரிமுன சதுாததசியோா கலைகூடி லனறுகொ
ளக, செறறமிலச சதுாததசிகள் ளிரவினிறபின னெருகலைதான சே
டித துறறுன, மறறநாட் கொளலவேணடிம வைதிகரும விரததாகளு
மதிககும பககத், முறறதுதா னிரணடுபடி விரவிலதி கததிதிதா னுசித
மரமே. (உஉ)

திதிததிாயஞ சோகதுவரில வைதிகர்ககுஞ் சைவருககுஞ சிறநத
தாகு, மதிககுமறறை நிசிககடையி னமாவாசை கூடமுதன மமுமா
னேநது, நதிசசடையோன றனைபபூசை புரிநதிடுதல் சைவருககு ஙன
றுமெனறே, விதிததனரான மதிககிழமைச சதுாததசிககு மிநதமுறை
வேணடுந தாமே. (உங)

அற்றனினமூ வைநதுகனன லாமளவிற சதுாததசிமுற றினதிற
கூடி, மறறைறநா ளிரவுபதி னைநதுகனன லளவினுவா வநதோன றுகி,
யுறறிடிற்பிறறினநதனிலே பூசைபுரிநதிடலாகா தொழிகமுநதச,சொ
றறதினததருசசனைசெய திடவிதிததாாசைவநெறித துறைகின்றோே.

முறறிதியி லோாபொழுதுண டிடையிலவிதித திநிததியின மு
ழுது முணணு, திறறிதனிற றுயிலொருவி யேறறி தனைபபூசித தி
யாமநான்கும, பிறறிதியிற சிவனடியாாக கனனகலிட பாரணநதா
ன பினனர்ச செயயச, சொற்றிடு மாகமமாதச சிவசிகோற றிடக
கருதித துணிந்து ளோாககே. (உரு)

ஓதவருஞ சோமசிவ சிசிதனககுச சதுாததசியி னுண்டு வாவிற்
றுதவிழபூங கொன்றையணி வேணியனைப் பூசைசெயது சாமநான்குங்
கீதகனறபிரதமையிற பாரணைஞ்செய திடவேணடுஞ் செயபு மைக்து
பேதமுள்ள சிவசிகருட் சதுர்ததசிசங கானிரவாயப் பிறஙகி னின்றால.

இன்னசிவ நிசிவிரத கோற்றிவோர் மூற்றினதில் லெய்தா னின
று, வன்னதிா யேர்தசியி லொருபொழுதுண டரிவையர்தோ ஷனை

தலின்றிச், சொன்னவிர வகற்றியற்றை வைகறையிற் புனிதநீத்
தோய்த்தாடிப், பின்னாகின மணியுதிக்குங் காலையிற்செய் கடனை
த்தும் பிறழா தாற்றி. (உஎ)

மதிமுடியோன்கோயிற்றனை வலம்வந்துதண்டனிட்டு வணங்கிவாயாற்
றுதிபுகன்றிலவயினேகி யிழிகுலத்தோர் பாதகர்பாற் றுன்னிடாமற்
கதிர்முற்றவ் ரவருடன்வாய் பேசாமற் கண்ணினெதிர் கண்டிடாமன்
னதியிடைப்போய்க் கண்பகலி னுள்விதி வழுவாது நன்னீ ராடி (உஅ)

தூயவெண்சீ ரணிந்திட்டுச் செபிப்பச்செய் கடன்கழித்துச் சூட
லை யாடு, மையனைப்பூ சிக்குமிடங் கோமயத்தான் மெழுகிப்பின் னம
பொன்னுடை, செய்யதுகி லேதிரத்தால் விதானித்து வாழைகன்னல்
சிறக்க நாட்டி, மையகன்ற மலர்மாலை தோரணங்க ணிரைநிரையின்
வயங்க நாற்றி (உகூ)

கண்ணுதலை யருச்சித்தற் குரியபொருளனைத்தினையுங் கருதித் தே
டி வினைநுலவு கதிருக்கன் மேற்றிசைவே லையின்முழுக வீழும் வே
லைத் தண்ணுலவு சந்தனநற் றூபதீ பாத்தியம சயில மீனை ற, வெண்ணு
தலோர்பாகனுறை சந்நிதியின் முன்னமிவை யுதவி யன்பால். (௩0)

அந்தியினிற் றண்புனலேறி யாங் தருக்கியாற் கிரியைசெப மாற்றிப
பின்னர், வந்திளமா மதிமுடித்த வள்ளற்றனைப் பீடிகையில் வைத்துத் தா
பித்தி ந்தியமோ ரைந்தவித்திட் டாகமநூன் மறைகளெடுத் தியம்பா நி
ற்கு, முந்தியமந் திரங்களினாற் பூசைவிதி வழுவாமன் முடித்தல் வே
ண்டும். (௩க)

முன்னமுதற் சாமத்தி லானினைந்தா லாட்டிடுக முறைமை யாகப்
பின்னிரண்டாஞ்சாமத் தைந்தமிர்தா லாட்டிடுக பிரசந் தன்னு
டன்னயஞ்சேர் மூன்றாய சாமத்தி லாட்டிடுக நாலாஞ் சாமங்
கன்னலின்சாற் றினிலாட்ட காரணவா கமமெடுத்துக் கழறிற் றன்றே.

ஆசகல்கோ சலந்தயிர்பால் கோமயநெய் கௌவியமைந் தாகுஞ்
செந்தேன், காசகல்சர்க் கரைத்திப்பா னெய்யிலையைத் தமிர்தமெனக் க
ளாவ ரித்தைத், மாசகல்கௌ வியம்போலத் தனித்தனியே தாபித்து மதி
யஞ்சூடு, மீசன்மணி முடிமீதி லாட்டிடவா கமநூல்க ளெடுத்துக் கூறும்

சந்தனமுற் சாமமதி லகிலிரண்டாஞ் சாமமதிற் சாம மூன்றிற்
றெதமிகுங் கருப்பூரங் கடைச்சாமங் குங்குமஞ்செங் கமலப் போதில்

வந்தருணன் முகலமுதந்தன மகபதிவா னவரொவரும் வணங்கியேத்த
மாந்தமிலா முழுமுதலவன் திருமேனி குளிரமிகு மனயிற் சாத்தி. (௩௪)

முற்சாமம விலவமதிற பிரசாம முளரிமலா மூன்றாஞ் சாம
நற்சாதி மலாநாலாஞ் சாமமதி னந்தியா வாத்தப பூககொண
டறசாரும களத்திறைககுச சாத்துகவென் றுகமதது ளதிக மான
சொறசார முளளசித்தத் தந்திரநூ றெருத்தித்தனைச சொனன தாமால.

முண்டகமுற்சாமமதிற றுளசியிரண டாஞ்சாம மூன்றாஞ் சாமங,கண
டகஞ்சோ கூவிளைமுத தளசகிளைநான கெனபபகுத்த கனிடயிற் சா
மம், விண்டலாந்து மத்தத்துளிககு முறபலத்தின மலாசாத்த வேண்டு
மெனறே, யண்டரெலாம புசழ்நதேத்தஞ் சிந்தியமா மாகமநூ லறை
நத தனறே (௩௫)

விலவமொசசி மாவிலங்கை முடகிஞவை வெளளிலடஞ்ச விலவ
மாகச், சொலவரிவற றினறழைமுக இளையாகக கொண்டயனமா றெ
டாநதுங காணு, நலவாதன திருமுடியி லுனகுசா மமுஞ்சாத்த னனறு
மீது,கலவியறிந தவருணாக காரணவா கமமுனாத்த சருத்தா மன்றே.

ஏதமின்முற்சாமமுறகப்பருப்பொடன்னமாகுமறறையிரண்டாஞ்சாமங்
தீதகலபா யசமாகுஞ் சாமமொரு மூனறதனிற றிலஞ்சே ரன்ன
மோதவரு சாமமொரு நானகதனிற சுத்தான்ன முனைத்தா பூத
நாதனிவே தனந்தனககுச சுத்தான்ன மாஞ்சாம நானகிற குமமே.

சறுவஞ்ஞனை யுகரனே சங்கரனே சிவனேசாம பவனே சான்றுய்ப்
பெறுகதியை நலகபிடு மீசான னேமகவுக கிரனே பேசு
மறுவறுபூ தாதிபதி யேயென்னு மந்திரமோ ரெட்டு மோதி
யுறுதியுடன றாபாதி நிவேதனயக ளனைத்தினையு மொழுங்கிற செய்தே.

நாமத்தினிருககெனுஞ்சொன் னுட்டுமறைமுந்தவந்து கணனுஞ்சாமந்
தோமத்தினகறறிரண்டாஞ் சுருதியிரண் டாஞ்சாமஞ் சொற்றமூன்றாஞ்
சாமத்திற சாமமறை யீறறிலுற மறைநாலாஞ் சாமந் தனனி
லீமத்தி னின்றுடு மாதிதிரு முன்னேதி யிருகை கூபபி (௪0)

உருகுமுளத் துடனிருந்து னொருவியிரு விழிதனிலு முறகக மி
னறி, யிருஞறுகங குலினயாம நான்கினுமிப படியருச்சித திறுதி தோ
றம, பொருவிலருக கியங்கொடுத்து நாயடியேன் புரியுமிநதப் பூசை த
ன்னைத், திருவுளத்தி னயகதருள்வா யெனததுதித்துத தண்டனிட்டுத
திருமுன வீழ்கதே. (௪க)

இன்னணநற் சிவபூசை யியற்றியற்றைப் புலரிதனி லெழுந்துபோ
யி,ஃன்னதியிற புனலாடிக் காலையிற்செய் கடன்கழித்து நவின்றவாறே,
யன்னதினத் திறுமபகற்போ தானையருச சித்ததரபி ருறிநீக்கை, சொ
ன்னகுர வனைபபோற்றி யந்தணருக காடையன்ன சொன்ன மீந்தே

அங்கவாத மனுமதியாற் பாரணைஞசெய் திடல்வேணடு மறறை வைகற
றங்குபகற கடனனைத்துங காலசநதி யுடன்முடித்துத தாழுங கீழபாற
செங்கதிரவந் தசிததாறு கன்னலுசகுட் பாரணைநதான செயதா ராகிற
றுஙகமுறுக்கவளமொன்றக கனநதபலமுளதென நூல சொலலுமாதோ

அலைசெறிபாற கடலவிடமுண டருளவானமும் புரநதழலுக கனி
பபாஃன் மேருச், சிலைகுனிதத சிவனிரவிப படிசோறபோா சிவகதியிற
செல்வ ரன்றிக, கலைமுழுதுங கறறுணாநத மாதவததி ரனனவாமுற க
ருவின மூவேழ, தலைமுறையி லுளளவருஞ சததியமுத தியிறசோத ற
பபி டாதால, (சசு)

அறைமறைமந திரவிதியா லருசசிக்க விரகிலரே லனப ருளளத
துறைபரம னைநதெழுததை யுசசரிதது ஒட்டுவகை யுபசா ரததாற
பொறைதருமன புடனபூசை புரிநதிடுக பொறியளிகள பூநதா தூது
நறைகமழசெங கமலமலா நானமுகததோன பூசையினு நயப்பனம்பன்

இததகைய சிவார்ச்சனைசெய திடமாட்டா விருததாகொடி யிடை
யார் நோய,ருததமகற் சிவநிசியி லுறஞ்ஞொடு துயினீத்துச சா்ம நானகுஞ,
சிததமிகக களிகூாநது சிவபுரா ணஙகேட்டுச செபஙகள பண்ணி, முத
தனுறை சினகரததிற சென்றரனைச சேவிததன முறைமை யாமே. ()

அசிக்கனுமை பஙகனைமுற சாமததி லருசசித்தாங கதற்குப் பின்
னாப், பசிககழிநதோா நீாசிறிது பாலசிறிது பருகவனறேற பழங்கள
சறறே, புசிககசல பானநன்று மததிமபால பழமததமம் பொருவில் கந
தஞ், சுசிகொளப்பக் தோஙைசபிட்டு மாந்தலதத மததமஞ் சொல்லுங
காலே, (சஎ)

பாாதருபா ரணைமுமுவாப் புணாநதிடமுன் பலன்கொளளைசவா
பண்ணை வேண்டு, மிகறருமப புரமெரிதத பரமனுயர் சீர்ததிகளை யெடு
தது முன்னோர், புகல்சரிதை பாராட்டிப் பிற்பொழுது போக்கிவெழு
புரவித தேரோ, னாக்கல்பொழுதிற் கடன்கழித்துத் துயில்வரமறை யக்கி
யன்னை மருந்தலிாகா, (சஅ)

பாரணந்தான் புரிந்ததற்பின் பகற்பொழுதிற் சோமபொகேண் ப
டைசெய தாரே, லரிணங்கள் பயின்றகுல வுந்தணனைம பதிறதிரட்டி
யாயினரைக, காரணங்க ளொன்றுமின்றிக் கௌறகமெ பழியடை
வா கருதனு சாந்திப், பேரணங்கி லோமமறை விதிப்படியே புரியிலாத
ப பிழைபோ மனறே. (சகூ)

முத்தியினை விருமபிமுதற சஙகறபஙக தவறாது மூவெட டாணடு
பதியுட னிவவிரத நோறறதறபின வேதியாசகுப பகபபூ தான
நீததிலவெண ணகைகனனி தானமனன தானமுட னிதிய நலகிப
புததியுடன சிவசிசியாம விரதமொழிவதுவழககாப புகலவா மனறே

வேறு

இநதால விரதந தனைசசிவ னநதிக கிசைததிட வுணாநதுசெந சதி
ரோன, கநதவேள கதைகலகக காலனவிற காமன கடவுளா கணறெரர
யிரதலோன், செநதழற கடவுண மதிநிதிக குபேரன செபபிய வரனமு
றை நோறறுச, தநதம மனததில விழைநதன பெறறுத தகைபெறு தலை
வரா யினாரால (ருக)

என்றுரைத திடலு மைமிச வனததி லிருநதவ ரிருகரங கூபபி, ந
னறுரைத தனைநீ நாவிலத துளோோ நவையறு சிவநிசி நோற்றிட, டொ
னறுதற கரிதா முததிபெற் றவாக ளுளரெனி லுரையென வுயாநத, கு
னறறழ தவததுச சூதமா முனிவன கூறுவன கேணமினென றிசைப
பான். (ருஉ)

சிவராததிரிமானமியசசருககமமுறறிறறு

சுகுமாரசசருக்கம்.

கநத நாண்மலாக குவளைநட் புறுகதிர மதியகு
சநத ருடவிப் பொதுமபாிற றவழநதுசெல சாரல
விநத மால்வரைக குததாத துததியின் விரிநீ
ருநது வெண்டிரைச சிநதுவென் றெருநதி யுளதால. (க)

விடுயக திர்ததிர ணிததிலக கோடுகள் விரவி
நெடுநத ருககளை முரிதததுநண் னீலவண டாரபப
வடுக்கெதா ழிற்புரிந் தடவிமால் வரைநின்று வரலாற்
றொடுங்கெர் லைகடம் பொழிகவுட் களிறெனக குலவும. (உ)

கலைகள் கற்றறி புலவர்வாய்த் தோன்றிய கவிபோன்
மலையி டைப்பிறந் தளத்தரும் பொருள்கொடு வந்து
தலைமை யுற்றசீர் பெற்றியார் சங்கமாந் தெங்கு
முலவி மாநிலத் தவர்களுக் கின்பமே யுதவும் (௩)

ஏந்து பூண்முலை யெயிற்றியர் வயிற்றலைத் திரங்கக்
காய்ந்த புற்குரம் பைகளழித் தம்புவிற் கவர்ந்தே
டாய்ந்த பாலையிற் குறும்புக ளடக்கிவே லரசர்
வாய்ந்த வெள்வளை முழங்கவந் தாலென வருமால். (௪)

கருத்து மந்திக் கரைமருங் குளத்துக்கட் கமலத்
திருமகட் கணி யன்னது தேவரும் வியப்பத்
தரும நீதியுஞ் செல்வமுந் தழைப்பது தகைசால்
பொருவில் குஞ்சர புரியெனப் புகலொரு நகரம். (௫)

உழவ ருவப்பக் கமலவாண் முகத்திய ருவப்ப
மழவ ருத்தங்க லாடவர் மண்விளை முடிக்கும்
விழவ ருத்தவெண் சங்கொலி வீதிதோ றிரட்ட
முழவ ருத்தவம் முதுங்காப் பெருமையார் மொழிவார். (௬)

நீரு கந்தகார் நிகர்நிறம் படைத்திடு நெடுமால்
ஏரு கந்தபைந் துகிலுடுத் தரிக்கலை யிகந்து
பாரு கந்தளந் திடங்கிமிர்ந் தாலெனப் படும்ம
போரு கம்பம் முகப்புறஞ் சூழ்நெடும் புரிசை. (௭)

வீழ்ந்து விண்முகில் வேலையென் றண்ணநீர் மிகுந்தி
டாழ்ந்த கன்றுநீ டிஞ்சியை வளைந்தபே ரகழி
தாழ்ந்து மீதுய ரடிமுடிச் சக்கர கிரியைச்
சூழ்ந்து வெண்டிரைப் பெருங்கடல் சுற்றிய தொக்கும். (௮)

குறையில் பொன்னெயிற் குடுமியிற் றெடுத்துயர் கொடிக்
ளறைதி ரைப்புன லகழிக்கு ழங்கே ரிவை
நிறைவ னப்பெதி ரேகுறு மாடியா நிலவின்
கறைத் துடைத்திட நீட்டிய கரங்களிற் கவினும். (௯)

நிலவு மாமணி விமானங்க ணிலத்திருந் தென்னப்
பலவு மால்வரைக் குலங்களைத் தெனக்கதிர் பரப்பி
யுலவு மானமறிக் கூண்முது குரிஞ்சிட வுயர்ந்து
குலவு மாடகத் தியற்றிய கூடமா டங்கள். (௧௦)

மாற தாரமென றிழலுடன் மலைகா மலைக
ளாற தாரமென விழுந்தும பெருகதெடுதத தலைப்பச
சேற தாயநெடுந தேர்களுஞ சனங்களுஞ செலல
நீற தாயததுக கொழுந்துவிண புதைககுநீள வீதி. (கக)

வையம யானையும விலைபெற வளாமுலை வருதத
மையு நுணணிடை நாரியா புலவியிற கழிதத
தூயய மானமதச சேறறொடு துவளுமுத தாரஞ
செயய மாமணிக கலனகிடந தெறிபபன தெருககள. (கஉ)

ஆதி நூலுணாநதணா சாலைக ளொருபா
னீதி மனனவா நிறைமணி மாளிகை யொருபா
லூதியமபெறு வணிகாவாழ வசதிக ளொருபாற
சோதின மணமகள புதலவாதங குலமனை யொருபால. (கங)

மெலிகு நூலிடையறுமென மேகலை யரறறிச
சலிபப நாணமலாத தாளணி தணடைநூ புரங்கள
கலிபப நீடிய காநதளங கைவளை கலினென
றொலிபப மாதாக ளாடக மாடரங கொருபால. (கச)

அலைக டறகடைநதரிசுராக கமுதளித தருபோற
றலைமை பெறறமுத தமிழகக ட்டுருவமைத ததனு
ணுலைவு றககலக கிசசுவை செவிபபுலத தூணபாண
கலைகள கறபவாக குழாயபவா கழகமங கொருபால. (கரு)

வாரவி ரிததிடு மணிமுரா சோதையுங கொடிஞசித
தோவி டுததிடு மோதையும பிளிறுசிந துரங்கள
போரவி டுததிடு மோதையும புரவியின கணைப்புங
காரவி டுததிடு மோதையின முமமடி காட்டும. (கசு)

மறைவி ரிததுரை பயிறறுங கோதையு மனனா
திறை யளககவந தீணடின ரோதையுந தேவாக
கிறைமை யிறறினுஞ சாறய வோதையு மெழுநதிட
டறை கடறபடு முழககமுந துளககுற வலைககும. (கஎ)

தணட மாமதி தவழமதிற றொன்னக ரதனுட
கணட வாருயிாத் தொகைமுத லடங்கிய கணககா
லணட கோளகை கவிததிடும பெருல கனைததும
முணட முண்டகக கணமணிகு ளுதரமொத தளதால. (கஅ)

அரிபு ரநதரன விரும்புமந நகரளிப பவன்றே
னுரிபு ரநதரித துயாவட வரைகுழைத துருததுந
திரிபு ரஞசுடு சிவனடிச சிந்தைசெய பவனருட
பரிபு ரநதிகழ திருவுறை பரிபுராஞ சயனே. (௧௯)

காநது செம்மணிச சேடனுங கமடமுங கடமபா
யேநது கோடடுமோட டிபஙகளோ ரெட்டுமெண கிரியு
நாநத கதெதாடு சமரமேற றெதிருற னனுகும
வேநத ருஞசுமை யாறிட மேதினி பரிபபோன். (௨௦)

வேத நூன்முறை திறமபிடா தெஙகணும விளஙக
மாதா கற்பெனும வரமபழி யாமனமா நிலததோா
பாத கமபழி பயின்றிடா தருளவிழி பரபபி
யாத ரததுட னறபபயிா வளாததர சளிததான. (௨௧)

அனைய சோமகற காசிசொல புரோகித ஞனை
வினையி னீஙகிய சுரகுரு நிகாபபவன வெணனூல
வனையு மாாபினன முததழல வேளவிகள வளாபபோன
றனைய ரின்றியே நெடிதுகாட டவததொடு சாிததான (௨௨)

சொறற வேதிய னிலவயிற றோசுதன றீமை
முறறு மோருருக கொணடென முடஙகுவெண டிரைக
ளெறறு பாறகட லிடைவிட முதிததென வெழிலகூா
பெறற சூாமறைக கொழுநதின தருடபெறப பிறநதான். (௨௩)

தோனறு மைநதனுக குயர்சுகு மாரனென் றருளா
லீன்ற தநதையே ரிடடழைத தோமணி யழுததி
யானற பொன்னணி யணிந்தையாண டனுசிடு மளவின
மூன்று நூலவினை நான்மறை விதிப்படி முடிததது. (௨௪)

ஆதத பின்வட திசையனை யுததார யணததுத
தீத கன்றிடு மோரைகூ டியசுப தினததிற
றூத விழநதவெண டாமரை யாள்சரண் வழுத்திய
பாத கமபயின மகற்குநான் மறைபயில் விததான். (௨௫)

ஆய்ந்த பற்பல கலைகளு மரவினுக் கமுத
மீநத தாமெனக் கமரிடை யுருத்தபா லென்ன
வோயநதி டூமலற் பகலெலா முணர்ததிட வுணர்ந்து
வாயநத காமவேள் கணைக்கிலக் காமென வளர்நதான். (௨௬)

கவள மால்களி றனவரு காட்சிகண் டுருகித்
துவள நூலிடை கடந்தபின் றொடர்ந்துதூ முலைத்
தவள வாணகை கோட்டிமற் றருந்தனங் காட்டிப்
பவள வாயினார் காமுறு பருவமெய் தினனால். (உஎ)

கஞ்ச நாண்மலர்க் கண்ணினன் கலைமதி தகர்த்து
விஞ்ச வேகிளர்த் திணைக்கிவைத் தனையவெண் ணகையான்
சஞ்ச ரீகமட் டாரப்பருந் தாரொடுந் தழுவி
மஞ்சு கீண்டெழு மின்னென நுடங்குநூன் மார்பன் (உஅ)

பெய்யு மாமழை முகிலெனப் பிளிறுசிந் தூரத்தின்
கைய தாமெனக் கவின்றரு தாழ்தடக் கையான்
றுய்ய வாரிச முகைமுறுக் கவிழ்செழுந் துணரின்
செய்ய தாளினன் றேட்டரு மாட்டவர் திலதன் (உகூ)

சொன்ன விண்டுவிற் றிரண்டியோ பணைத்தடந் தோளான்
வன்ன மேகலை மடந்தையர் கண்கவர் வதனன்
கன்ன லஞ்சிலைக் காமனே காட்சிதந் தனையா
னன்ன வன்றிருப் பேரொழி லாரொடுந் தறைவார். (௩0)

தென்ற லந்தடந் தேரிசை வருமதன் செங்கை
நின்ற லம்புகள் பட்டபட்டப் பதைத்துளம் வருந்திப்
பொன்ற யங்குபூட் புணர்முலைக் கணிகையர் போகம்
மன்றி லென்றிட நுகர்ந்தவர் வடங்கில ஞகி. (௩௧)

பழுதி லன்புட ஞதயமுறப் பகரும்பப் பொழுதங்
கொழுக ரன்றியோர் கடவுளைத் தனிக்கராங் குவியா
வழுவில் கற்புடை மடந்தையர் தமைமன மருட்டித்
தழுவி யானினந் தொருமழ விடையெனச் சரித்தான். (௩௨)

மாமன் மைத்துன னெனவழைய பாணியா வணாயுந்
தாம ஞகம புராணநூல் சதுமறை யென்னு
நாம ஞவினி னவின்றிடா ஞெடொறுஞ் சிலைக்கைக்
காம ஞகமம வேதமீ தாமெனக் கற்பான். (௩௩)

ஈடு வாடைமற் றிலேபன மெனுமருந் தியற்றிப்
பீடு சானிற முறைமையிற் பெருந்தகை பெற்ற
கோடு மாமணிக் கும்பமோ குவிமுலை சுமக்கு
மாடு நூலிடை மகளிரை வசப்பட மயக்கும். (௩௪)

உலக்கு நாளணித தாயினாக் சொளிககுமீ னெக்கு
லதனி ஞோசிலைக காமவே ணனுகினு மழுவாப
பெலதத மூலலையின றருககளை வேரொடும பிடுஙகி
நிலததி னீஙகிட விசைததெறி சுழலவளி நிகாததான. (௩௫)

அமுதி வெணபிறை முடிததவ னடிததுணைக கமலஞ
சிநதை செயகிலன் றிருவுருக களைசசிலை யெணறே
நிநதை செயபவ னீதியாய நிததமு மியறறுஞ
சநதி வநதனை மறநதனன் றுறநதனன் றருமம. (௩௬)

இநத வாறில னொழுகிய படிறுகண டியாருந
தநகீத பாலெடுத தூணாததிடத தனையனைக கூவி
யநத மாநகாக கலைஞரை யழைததரு கிருததிச
சிநதை தேறுற வுறுதிகன் மதிபல செபபும. (௩௭)

பிறாம ணைககுரித தாகிய வேதியைப புணாநதோ
ரறம ஒததனை பொருபுகழ பெருமையொன் றடையாா
மறமி குததவெம் பவமபழி மாறறரு மசச
மிறவி யறறிடும பசையிலை யான்குவெய திடுவாா (௩௮)

நீடு ஞாதுகல விளைவெய றுளததிடை நினைநது
நாடு ஞாபிறா மனையெளி ஞமர்ா லைவபபில
வீடு ஞுபபுகழ மேவுவா விததைகளை விததக
கேடு ஞாயர ககுழி விழுநதழுந தகிலாா. (௩௯)

ஊறு நீரமாத் தூரியி னென்றென வொன்றி
வேறு பேதகங காட்டுபுன் மனததினோர் விழைவாற
கூறு நீணிதி கவாவிலை மகளிாபாற குறுகி
யேறு காயமே நுகாபவாக கிகபா மிலலை. (௪0)

என்று பறபல நன்மதி நுன்மதி யிதயந
துன்று மசசுகு மாானுக குரைததலுஞ் சொறற
தொன்று மாறறவன செவிபபுல நுழைநதில துபலஞ
சென்று தைத்திடா வொடிமாமூ னைவெயச சிதைநத. (௪௧)

கப்பி காடொறுங களித்துணை வரிபபினுங் கோழி
தப்பி லாதுபுன் குப்பைபோயக் கிளைத்திட றவிரா
தொப்பி [illegible] அறபுதி வேபல கோடி
செப்பி [illegible] செய்யல்விடார் தீயோர். (௪௨)

களிப்பி னுஞ்சுடுவ கட்டுரை கடல்கடை யமிர்த
மளிப்பி னுஞ்சுடு மாங்கதிரைக் குளிர்புன லத்தூக
குளிர்ப்பி னுஞ்சுடுவ குன்றுறு குகைகளிற் குறுகி
யொளிப்பி னுஞ்சுடுவ காமமிக் கூர்தர வுழன்றான். (௫௩)

தூய நீத்திழி தொழில்புரி துறகுணத் திலினைத்
தாயு நீத்தன டாதையு நீத்தன னமாக
வேணய நீத்தனா கிலகிதி மகளிர்மே னிகழு
மாய நீத்தின் மயக்கறத் துறந்தவர் மனம்போல (௫௪)

தொழுது வந்தவர் குலத்தினிற் றோன்றிய தோன்றிப்
பழுது பறபல வினைத்திழி குலத்தொழில பயின்றான்
முழுமு தறபொரு ளாயமறை யோதுசெய்யான முகத்தோ
னெழுது மத்தக விதிவழி விலக்கிற்றோ வெவரோ (௫௫)

களனி மாட முங் கடிமதிற காவலு மடந்து
துன்னு மாரிருட் பொழுதின்மங் கையார்மூலை தோய்வா
னன்ன மன்னவர் தமைப்பிறர் விலக்கினு மமையா
ரின்ன தன்மையி னியமினை நிகழ்ந்தது மேல்வை (௫௬)

முத்த மீதினு முளரிமென் முகிழ்முலை முகத்தும
வைத்த பறகுறி நககுறி கணதெம் மினையார
நத்த மககுள கறபழிந தாரோர சலித்தனர்
வகத்த தொளதைய ராகியக் கடிநக ருள்ளார (௫௭)

காவல் கட்டழித் திரவினிற் காவினு லெய்தி
பாவ ரிதொழில் புரிபவ னெனமனத் தெண்ணிப
ராவ முற்றிய படிறறெழுக கச்சுகு மாரன்
மாவ ணப்புடை யாண்செய லிதுவென மதித்து (௫௮)

அறற நோக்கியாம் பற்றினு மகப்படா னுரைசெ
பெற்ற மாதர்தம் மொழிப்படி யினிமனம் பிரியா
பெற்ற தாகுமில் வாழ்க்கையென் றிரங்கியுட் கவலை
யுற்று னோர்திரண் டென்செய்கே மிதற்கென வுசாவி. (௫௯)

வேறு.

காமினி யென்னு மாமின் கலிக்கரி யாடை நீக்கி
மாசகல் புகழ்வெள் ளாடை சாத்திய மன்னன் முன்போய்க
கூசுத லின்றிரந்துங் குறைதிறந் தவறவோ மென்னத்
தாசகல் வாரின் மான மிழந்தவர் தணிக்க … (௬௰)

கால்வழி சென்னி ரென்னக் கருத்தொருப் படுத்தி மான
வேல்வழி கண்ட நெஞ்சர் வெள்வளை கொழுக்கள் கண்ட
சால்வழி பரந்து மேயுந் தண்பணை நாடு நீத்தி
நூல்வழி புரக்கு மன்னன் வாயிலை நோக்கி யேகி (௫௧)

வாயிலோர் தம்மைக் கண்டெம் வரவுரைத் திடுதி ரென்னப்
போயிலோர்கள் கன்னை யன்ன புரவலற் போற்றி மாந்த
ராயினோர் கோடி யோரிவ் கடைந்தன ரென்னக் கஞ்சக்
கோயிலோ ரிருவர் மேவுங் கொற்றவன் கொணர்மி னென்றான். (௫௨)

அரசர்கோ னருளிப் பாடென் றவனையுட் புகுத்தப் போந்து
கரசரோ ருகங்கள் கூப்பிக் கனைகழற் றுளிற் றுழுந்து
பரசினர் கடைக்க ணோக்கம் பரப்பிநுங் குறையா தென்ன
முரசகே தனனை யொப்பாய் கேண்மென மொழிய லுற்றார் (௫௩)

பூசுரர் குலேச னென்பு ரோகிதன் மைந்த னைந்து
வர்சனீள் சணைக ரந்த மதனசுகு மார னென்போ
னீசனுய்த் தனது சாதி நீதியா நியம நீத்துத்
தூசகல் சரவு வஞ்சச் சூதுசெய் தூர்த்த னாகி. (௫௪)

சூல்வளை முழங்கி யார்க்குந் தொடுகடல் வளாக வைப்போர்
கோல்வளை யாமற் காக்குங் குரிசினின் னகரந் தன்னிற்
காலவளை வரிவில் லேய்க்குங் கருங்கொடிப் புருவ மின்னா
மாலவனை மனத்த ராய்க்கற் பிகந்திட வருத்து கின்றான். (௫௫)

இலவின்மே வியமின ஞாதங் குணங்களை யெவர்க்கு முன்னுஞ்
சொல்லரா னுறுவர் யாருந் தோற்றுநோய் துடைத்து மாற்ற
வல்லரா மருத்து வாசகு மறைப்பவ ருளரோ மன்ன
புல்லரோ மானங் காத்துப் புரந்தரு ளெம்மை யென்றார். (௫௬)

கேட்டபோ திருகைப் போதாற் கிளாசெவித் துளைகளை மூடிக்
கோட்டமி றனிக்கோ லோச்சுங் கோவிரு கோக்கள் செப்ப
வரட்டமில் குமுதச் செய்ய வாயிதழ் துடிப்ப விந்த
நாட்டர சளித்த நீதி நன்றுநன் றென்ன நக்கான். (௫௭)

சீற்றமீக் கூர நின்ற சேனைகா வலரை நோக்கி
மாற்றரும் படிற னாகி மறைக்குலத் தோன்றி னோனைக்
காற்றென விரைந்து சென்றிக் கணத்தினிற் கொணர்மி னென்று
வேற்றுரி முரச நாண விடியென முழங்கிச் சொன்னான். (௫௮)

குளிர்கட்டில் விடுத்திற் றேனறுங் கூற்றுவன் றூத ரொப்பா
ரளைவொடிப் பொழுதி லோடி யந்நகர் முழுதுந் தேடி
வளையிலபுன் றொழில்களாற்று மறையவன் றனைப் பற்றி
விளைவுடன் கொணர்ந்து கொற்ற வேந்தர்கோன் றிருமுன் விட்டார்

வெய்யவேல் விடலை தூர்த்த விப்பிரன் றனைநோக்கிச்
செய்யநான் மறையோர் நீதி திறம்பிடு மிவனைச் சென்னி
கொய்திட வேண்டு மென்னக் குலமறை யவர்கள் கோற
லையநின் மரபு நீங்கக் கடாதெனத் தமைச்சர் கூற. (௬௰)

கோமுகந் துளிர்ந்து கோபங் கொடுங்கனற் றணிந்து பின்னர்
ரேமுகக் கருங்கண் மாதர்க் கிசைந்தகற் பெனுங்கரன் காம
மாமுகத் தீயி னுறச்சுட் டருமபழி சுமந்த விந்தக்
காமுகன் றனைநம் மெல்லை கடத்திநீர் விடுத்தி ரென்றான். (௬௧)

அனையரவ் வுரைகேட் டந்த வந்தணன் றனைப் பற்றி
வனைகழன் மன்னன் காக்கு மாநிலங் கடத்தி யப்பால்
வினைவலி யுணர்க்குச் சூழ்ந்த தென்றவர் விடுத்து மீண்டார்
சினைவளர் தருக்கண் மேவுங் கானெறி சேணிற் சென்றான். (௬௨)

விண்ணுறு வரைகளென்ன விளங்குதன் றுணைத்தோள் சோர்ந்து
பண்ணுறு மொழியி னாளை நினைதொறும் பரிந்து நீண்ட
கண்ணுறு புனலா றென்னக் கலுழ்வெள்ளக் கணைகள் பரந்த
புண்ணுறு மார்பிற் றென்றல் புகுந்தழல் போல வீச (௬௩)

அடுசினக் கரடி கோடி யாடுநீ டரவ மாளி
படுமதக் கலுழி தூங்கும் பணைக்கைமால் யானை பாயுங்
கொடுவரிப் புலிவாழ் காட்டிற் கூளிபோற் றனித்துத் துன்பத்
தொடுதிரிந் துழலவா னங்கோ ரோடையை யடைந்தா னன்றே. (௬௪)

தத்திவீழ் திரைகளெற்றத் தவழ்ந்துசூற் சங்க மீன்ற
நித்திலங் கரைக டோறு நிலவுகா லிழனீர்ப் பொய்கை
மெத்திய நீள மாழம விரிவுறு மகல மெல்லா
மத்தியென் றுரைப்ப தல்லா லாரதன் பெருமை சொல்வார். (௬௫)

அம்புய முகமென் காவி யம்பக மாம்பல் வாய்வெண்
கம்புகந் தரங்கோ கங்கொங் கைகணைக் கால்வ ரால்கூ
ரம்புகழ் பூந்தூண் ஞெண்டு வருமுழந் தாள்க ளாகிப்
பம்புநீர்ப் படிவோ மென்சொற் பாவைய ருருவங் காட்ட. (௬௬)

முரிதிரைச் சிலைகால் கோட்டு மூசுவண் டெனுநாண் பூட்டி
விரிமலர்க் கமலங் காவி விசிகங்கள் விரைவிற் கோத்துப்
பிரிவெனுந் துயரா றாவிப் பிணர்நனைப் பெருத்த பூசல்
புரிதர மதனின் றெண்ணப் பொலிந்தன பொய்கை மன்னோ (௬௭)

மூண்டவெம் பசியாற் செய்ய முளரியார் முளரி யெங்கு
மாண்டமீ னினைதோ லன்மீன் வாய்ப்பட்டா துகண்டு தப்பித்
தாண்டுகு வாளை தாவுந் துழனிகண் டெழுந்து துள்ளி
நீண்டடைங் கமலைக் கேடித் துரந்துபோய்ப் பாயு நீராய் (௬௮)

முத்தியி லவைப்பொய் வேட முயலா றுகண் முகிழ்த்தி யேச்சம்
புத்தியி னிருந்து தீமை புரிபவ ரென்னத் தூங்கித்
துத்தியார் டரவி னெட்டைக் கழுத்திலைச் சுருக்கி மீனைக்
குத்திருங் கிட்கண் மூடி யிருப்பன குருண்டங் கோடி (௬௯)

ஈட்டுவல் வினையின் கோட்பா லெடுத்திடு மியாக்கை மாண்டு
மீட்டுமவ் வுலகிற் றோன்றும் விகற்பமித் தன்மை யென்னக்
கேட்டுவெண் டிரைகண் மோதுங் குரைகடற் புவியுள் ளோர்கட்குக்
காட்டுவ தென்ன நீர்றக் குளித்தெழூஉக் காண்டங் கொள்ளை (௭௦)

தூயவெண் ணிறக்கூன் சங்கஞ் சூலுளைந் தேறி முட்டாண்
மேய்செங் கமலப் போதின் மீதிருந் தொளிருந் தோற்றம்
ஆயர்கண் படைகண் டனன்றோ ரகத்துறி சரித்து மாயன்
சேர்கைத் தலத்தில் வாரித் திரட்டிய வெண்ணெய் போலும் (௭௧)

கலுழ்நீர்க் கயத்து மீனைக் கதுவ வீழ்ந் ததுபெற்றமற
சிலுகிரச் சிரலை வெட்கிச் சிறைவிரித் திருப்பத் தோற்பாற்
சொல்லுநற் றிகிரிப் புள்ளுந் துணைச்சிறை புலர்த்திக் கோதிப்
புலவுயிர்ப் பேடை யோடு புளினமே லடப்பத் தோற்பால். (௭௨)

மண்டனி லுயர்ந்த பெண்ணைக் கிழங்கினை வகிர்ந்தா லன்ன
துண்டவன் டான்று ஞூழ்ந்த தொழுதிக ளொருபா லீருட்
கொண்டருந் தாக நீங்கக் குதிக்குமா வினங்க ளோர்பா
லொண்டழைச் சிறைப்பா லன்னங் கின்னர மிதுன மோர்பால். (௭௩)

இன்னதன் மையர்நீர் வாவி யிருங்கரை தன்னி லெய்தித்
தன்னமர் பேடை தன்னைத் தழீஇச் சிறைக் கரத்துள்ளாக்கி
யன்னமர் தாவிழ் புலவு மதுநெரிந் தணங்க றோமேற்
பன்னரு மாசை கூர விருந்தனன் பரிவுநீ றிப்பால்.* (௭௪)

வேறு

பஞ்சணி பதப்பரி புரத்தொலி பரப்ப
நஞ்சன விழிக்கடை குழைக்கய னடப்பக்
குஞ்சர மருப்பினிரு கொங்கைகள் குலுங்க
வஞ்சியென வோர்புலை மடந்தையவ ணுற்றாள். (௭௫)

பன்றலகமழ் மாலையணி வார்குழ றனக்கு
மின்றமிழ் மொழிக்குமை விழிக்குமெய் யொளிக்கு
மென்றளி ரடிக்குநிகர் வேறிலகி லொப்புண்
டென்றவ் டனக்குவமை யாவர்புகல கிற்பார் (௭௬)

ஏர்மருவு நூனிக ரிடைக்கொடி நுடங்கத்
தார்மருவு வார்குழல சரிந்திட விரிந்தே
யார்பத மிரங்கவரு மன்னநடை மின்னை
மாரனிக ரானசுகு மாரனெதிர் கண்டான். (௭௭)

பொன்னுலகில் வாழுமட மாதுகொல் பொற்பைப்
பன்னக நகர்க்கணுறை பாவைகொல் பசுங்கார்
மின்னவிர் சிலம்பினுறை மெல்லியல்கொ லென்று
வின்னனை நினைந்துபி னெழுந்தருகி லெய்தி. (௭௮)

சேயவரி வாளவிழி யிமைத்திடு திறத்தாற்
றோயகில மீதடி மிதித்திடு சுவட்டா
லாயபுவி மீதுவள ரன்னமிவ ளென்னத்
தீயகுண வேதியன மனத்திடை தெளிந்தான். (௭௯)

மங்குனிற முற்றிடு மடப்பிடியை நாடும்
வெங்கய மெனத்தனி விரைந்துமு னடந்தே
யிங்கெனெதி ருற்றிடுவ னியாவனிவ னென்றத்
திங்கணிகர் வாணுத றரித்தன டிகைத்தே. (௮௦)

ஏமமணி மாலவரை யெனக்குலவு கொங்கை
வேமசனி காலுமிழ மீதெழு தடித்தின்
வாமமிகு நேரிடை மடந்தையரை வெல்லுங்
காமனிவ ளாமென மனத்திடை கணித்தான். (௮௧)

உடபுலமை யுறறுமய லுற்றசுகு மாரன்
மட்குட மெனத்திரள் வரைப்புய மிலக்காயக

கொடடபுற னெரிததபுரு வசசிலை குனிததே
கடகணை தொடுககவொ ரககடல குளிததான. (அஉ)

முளைததெரி கனறகணைய முகநதுருவ தெனன
விளைததமரில வெனறிபுனை வேளகழையி னீளவில
வளைததுமண மேவுமலா வாளிக ரெநதான
துளைததவ னுரததினிடை தூவலள வாழ (அ௩)

மெயவச மழிநதுதழன மீதிடெழு காகிப
பொயவச னமனறிது புலநகொளுதி பொனனே
உயவதரி தாமுயி ருலநதுபடு முனனுன
கைவச மெனுவிவை களைநதன னிரஙகி (அச)

இசகுவளை வாரவிலி னிருததிமத னேவு
மககுவளை வாளிவரு மெனறுமன மஞசேன
மிககுவளை மீதுலவி மீளுநின முகததின
மைககுவளை தானருள விழஙகலுறின மாதோ. (அரு)

தீரமுறு வேலைவரு செயயதுவர வாயி
ஞாரமுறு வாணில வருமபிடி னனுததான
சோரமுறு மாரழ லெனககுடை திசைகக
ணீரமுறு வானிலவு தெனசெயு மெழுநதே. (அசு)

கூடவிணை யாகவளா குமபமுலை யெனனு
மாடன்மத மாலகளி றெனஙகைவச மாகு
வீடனுவ னககியமா நீததமுமி யறறும்
வேடனுயா வேழமதை வேறனமிகை யனறே. (அஎ)

தூயகு முததமிளெடு தொணடைதுவ ரொககும
வாயினித ழூறறகுடி நீரது வழஙகிற
காயமுட னததிகள கனறறிவரு பிதத
மேயவிர கபபெரிய வெபபவியு மெற்கே. (அஅ)

எனறலை மருடடுகுழ லுககிளைய கூறித
துனறலை கடறபடு துருமயினிலை யறறேன
மனறலை மிககமழ மலாககர மெடுததுத்
தனறலை குவிததிருக ரண்டொழுது நின்றான. (அகூ)

மமமருற வேள்கணை வருததமய லென்னு
மமமகர வாரிதி யடக்கலரி தாகி

விமமமன மீதது வெளிபபடைசெய வாளாயப
பொமமனமுலை யாளசிறிது புனனகை புரிநதாள. (௬௦)

செமபவள வாயிதழ திறநதெயி றிலஙகக
குமபமுலை யாணமுறுவல கொணடகுறி கணடே
வெமபுதழ லொததவிர கததினின மிகுததோ
னமபுய மலாககையவ ளஙகைமலா பறறி (௬௧)

ஏகமன மாகியிரு வோருமெவ ராலும
போகவரி தாகுமொா பொதுமபரிடை புகக
மேகநிற மானபிடி யுஙகராட மேவு
நாகமு மெனககலவி நனனல நுகாநதே (௬௨)

வேறு.

இனறளவு மனறுடல மெததுணைநா ளினியிருககு
மனறளவும பிரியாம லிருபபோமென றலராத
மெனறளவ முகைநகையும வேதியனு மிசைநது தமமிற
புனறசைகண முடைகயமும புலைபபாடி தனிறபுகுநதா (௬௩)

தரைபயிலான பசுமபசசை தணககவலி யிசிததுகளுங
குரைமுகநாயச சிறுபறழின குறுஙகழுததி னெடுகயிறறுற
சுரைபடாகள புறகுரமபை துனறுகரும புதலவாயிணித
தரையினவிசத திடுசதஙகை கறஙகிடவீாத தாடடயாவா (௬௪)

அணைதிரைநன மணிவானறி யாததிமொா கலியமிழதிற
றிணைபுகலமென மொழிபயிலா விளஙகுழவி பசிகரிநஙகித
துணைமுலைபபால சுரநதருததித தோறபாய றணிறறுயிறறிப
பிணைவிழிபபுன புலைமகளிா தாலாடடு மிசைபெருகும (௬௫)

பிறஙகியபுன மாலைகளிற பெருஙகுடமபெய பிழிபருகிக
கறஙகுபறை முகததறைநது களிததாடிக கணைததுவிழுந
துறஙகுபறைப புருடாதுயி லொழிநதெழுவான புலரிதனின
மறஙகுலவு முடபடைககால வாரணஙக ளொலமிடும. (௬௬)

இததகைய புலைசசேரி தனனிலிருந திருணடமன
மததனைப புலவுதினறு மதுபபருகி வசமழிநது
முததநகைய புலைமகடன முலைநலததே றலுநுகாநது
சிததமிகக களிகூாநது சிலவைகல கழிததறபின (௬௭)

பஙகயககட புலமகளாற பனனமெனப பகாவயிறறுச
செஙகணிகழ மழவிடைபோற செனிததுதிததாா சிறுவரைவ
ரஙகவாககு மதுபபிசித மருததியருத தியினவளாககப
பஙசமிகுங கடறபுவியிற பாதகமைங தெனவளாநதாா. (கூஅ)

மனனுநெடுமை பொதியவரை மனறலகமழ தெனறலுடன
பனனுதமிழ பயநதெனப பணணவாபற பலாபயிலும
பொனனுலகி லரயபையுருப பஙிகிகாாம பொறபினுடனெ
பினனுமிரு கனனியரைப பெறறுமனப பிரியமுறறாா. (கூகூ)

மறமறலி யையவரென வளருமைநது மைமாதருடன
கறைவடிவாட படைகதைகூாய கணைநெடுஙகாா முகநதாஙகி
யறைதருபே ரடவிகளி லாறலைததுப பொருளகள வவவிச
சிறைபடுகீாக கயலகவாநத சிரலையெனக கடிதகலவாா (௧00)

அநதணரொண ணிலாகுழககன றுனிடப மனைவிறநத
கொநதவிழநாண மலாககோதைக கோதையாகள குதலைமொழி
மைநதாநரை முதிாவிருததா வருநதுறவா வருநதுறககொல
விநதவிகக கொலைகடமனம யாவாகணித தெடுததுளைபபாா (௧0௧)

புககுபுனற றடஙகளையிற புரிதருகண ணியிறபடுததுத
தொககநெடுங கயலினைதோ தோலடிபபூட டுவாமுடடாண
மிககுயாவண டானமுடன விரிநதசிறைப பெருமபோதாக
கொககுமுதற பககிகளைக கொனறுகொனறு தினறுபினனும (௧0௨)

மேவிவளா வனஙகடொறும விலஙகணகளி விறறபசழி
தாவிவெரு வொடுகுதிததுத துளளுபுளளி மானினஙக
டாவியுக விரலையுரற றலைககேழன மரைக்குலஙக
ளாவிசெகுத தானருநதி யடுபுலிபோற றிரியுமநநாள். (௧0௩)

விரிநதகொடு வினைவசததான மெயிறபிணிகள் பிடிததலைததுப
புரிநதசுரு ளிருளோதிப புலமகளபொன றிடபபுலமபிப
பரிநதனவின மெழுகாஙிப பற்பலகாட் பயிலபெண்டையைப
பிரிநதவனறிற சேவலென்ப பெருநதுயரக கடலவீழ்நதான. (௧0௪)

எழுமயககு முளநதேற தேஙகுமுடற பொறைதீாநது
விழுமிருகட் புனலகுமிழி விட்டோட விமமிவிமமி
யழுமசனிக குரைடகதுபுர ளரவெனநீ ணிலநதலையா
வழுமிரஙகும் வெதும்புறுகெட் டுயிாப்புயிர்ததுப புழுஙகிமொல். ()

கண்மணியே யெனத்தகைசக் கருங்குவல்விடிந் திடவுதித்த
விண்மணியே யிப்பியின்வாய் விண்டுமிழு மொண்டரளத்
தண்மணியே பாற்சலதி தருமமுதே தயங்குந்தி
ரொண்மணிசீத் திமெரவி னுனையிழந்து முயவேனோ. (௧0௬)

துப்புறழுசெவ் வாயிதழுந் துடியிடையுங் கடிதடமு
மைப்புருவக் கார்முகமு மதிமுகமு மிருவிழியுங்
கொப்புலவு மிருகுழையுங் குருகுலவு கரத்தழகு
மெப்பிறவி பிறந்துனைநா னினிக்காண்ப தென்றயரும். (௧0௭)

ஓங்கினைய பெருந்துயர முழந்துமிக வருந்துமந்நாட்
பூங்கமலக் குறுமுகைபோற் புடைத்தருமபிக் குமிழ்த்தெழுந்து
கோங்கமுகை யெனக்குலவுக் கொங்கைகளுங் கவினளித்த
மாங்குயிற்சொல் லியாவிரக மருவுமங்கைப் பருவமுற்றாள். (௧0௮)

மாரிவளந் தருமுகிலை மணிக்கருநீ ணிறமணலை
வேரிகமழ் செழுந்துணர்கள் விளங்கிதழிக் கருங்கணியை
நீரிலெழுஞ் சைவலத்தை நிகர்த்துநெய்த்த நெறித்திருண்ட
காரிருளின் பிழம்பென்னக் கவின்கொண்ட கருங்குழல்கள். (௧0௯)

கஞ்சநெடுங் கயலகமழுங் காவிபிணை கணைக்கிணையா
நஞ்சணைந்தோய்ந் தடலணங்க ஞுகமகற் றலைகடவி
ணஞ்சமுதங் கலந்திலங்கு நகுமணிப்பொற் குழைகிழித்து
வஞ்சமிகுங் கொலைபயின்று மதர்த்தனவால் வரிவிழிகள். (௧௧0)

கன்னியாக லின்னணங்கு கலைவளர்ந்த மதியமொப்பத்
துன்னியமுட் டாட்கமலத் தயமுகை முறுகுடைந்து
மன்னியமென் றோடவிழும் பதநோக்கி மதுகரவா
னின்னிசைப்பூம் பொறிச்சுரும்ப ரிருந்ததென விருந்தவனும். (௧௧௧)

செக்கவொழு மிளமதியுந் தென்றலுமன் றிலும்பகைப்பக்
கைக்கணைகொண் டார்த்துமதன் கடும்பூசல் பொரக்கனலின்
மிக்கக்கொடுங் காமமெனும் விடந்தலைக்கொண் டாற்றிலளாய்
மக்களிரு வரையுமன மருண்மெனை யெனமணந்தாள். (௧௧௨)

பெருவரைபோ லகன்மார்பிற் பிறங்கியபொற் சுணங்குபொடித்
திருவன்னா ளனவளரு மிளமுலைக்கோ டெழுந்தழகப்
பொருவருமா தரவினுடன் புணர்ந்துகல னுகர்ந்திகொண்
மருவருபூங் குழலியரு மைந்தரிரு வரைப்பயந்தாள் (௧௧௩)

தளாமிசைத்தன் புதல்வியாக டாமீன்ற தனையரிரு
வளாயுமன மகிழ்ந்தெடுத்து மடிமீது வைத்தமுமி
ழிளாயெறிவா ரிதிபிறந்த தெள்ளமுதக் குதலைகள்கேட்
டொருதருவெண ணுளாச்சுளாயூ டூராட்டிவளர்த் துவப்புற்றான். (௧௧௪)

வேறு.

இவ்வண்ண மிங்கிவன்று ளிருந்திடுநாட் பசும்புரவி யிரவி தன்னை, மைவண்ணப் பாந்தள்பகு வாயினிறபெய துமிழ்காலை மறையோரக் கெல்லாரு, செவ்வண்ணச் சனகமுதற கலைமுலைப்பாற றுளாவிடுஞ செருந்த லல்லான, கொய்வண்ண மலர்க்கோதைக் கோமகன்ற னறுனைமிக்க கொடுப்ப வாங்கி (௧௧௫)

வந்தநல்லா தளாக்கடமை வனசசரியின் மறித்துருத்து மைந்தரோடும், குந்தநெடுங் கதைவடிவாள் கொடுமரஞசா யகங்களிற்றை சொடிறு தந்தஞ், சிந்தவுடற செறுக்கைசெய்து கலக்கியவா ளைகப்பொருள்கள சேர வவ்வி, வெந்தழலூரா விழித்தறுகண மிருகாரி யெனத்தனதின் மேவி னுனே. (௧௧௬)

பல்லொடிந்து கவுளொடிந்து பழுவொடிந்து முழுவெழுவிற பணைத்த திணடோட, கலலொடிந்து கரமொடிந்து காலொடிந்து மார்பொடிந்து கலங்கி வாயிற, சொலலொடிந்து பனவரெல்லாம பகைத்திமிரந துடைத்திலகுஞ் சுடரவென மனனன், செலலொடிந்து முடித்தழுங் கோயிலவா யிலைநோக்கிச சென்ற ரனறே. (௧௧௭)

சென்றுமுறை யோமுறையோ வென்றசொற்றிண டிறலவேந்தன செவியிற கேட்டுக், குனறுறழ்கோ புரவாயிற காவலராக கூயவராச கொணாமி னெனனப, பொனறுயிலு மணிமார்ப னரசிருக்கு மணடபத்திற புகுத்தப போனுா, கன்றுமனத் துடனவாதங் காயமுழுங் காயமெலலாங் கணணிற் கணடான். (௧௧௮)

யாவரிது செய்தனரிங் கெனவின்று நீயெமக்கே யுந்த தெல்லாம, பாவநெறிச சண்டாள னொருவனமைந்த ருடன்மறித்துப பறித்துக கொணடே, யாவவென வளைத்தடித்திட் டாயுதத்தா லவஞசெயதெமை யடர்த்தா னெனனக், காவலனவா யிதழ்துடிப்பக் கட்டழல்கான் றொருகைமறறலைக் கையிற றுக்கி. (௧௧௯)

முன்னின்ற முடங்குலைவான் மட்டங்களிற் படைத்தலைவா முகத்தை நோக்கி, மின்னின்ற விறறுளைக கரத்தானை சிலகொடுபோய விளங்கு செங்கே, ழென்னின்ற கதிர்க்கக்கி யிரவிகுட திசைக்கடல

வாயெயது முனனாக, கன்னின்ற மனததவனைக கடிதோடிக கொ ணாமினெனக சறபித தானே. (௧௨௦)

ஆயவருமம விரைநதுகளைத யாழிசிலை வாளியொளவா ளயிலவே லேநதிக, காயவருங கடுமறலி தூதரிவ ரெனவெருவக கணடோர கா ளிற, போயவனை முடுககாமரப பொதுமபாசெறி யடவிதொறுமம புழை கனை வேழனு,சீயமுச லெணகுபுலிதிரிசரிகருவியெஙகுநதேட லுறறாா.

கையரிககொண டிடுஞசேனைக கணஙகளடு மருணடுமெனய கல ஙகிக காதன, மையரிககண ணியரோடு மககளொடு மவவனததின ம றைநது வைகி, நெயயரியிற றீககொணடு நனககருமம படிநறெருபூகக ளெடிக ளோரதை, செயயரிறகா னகனறிரவிற பறபலகா வதஙகடநது சென்ற பினனா (௧௨௨)

காட்டியசெந நிறசசுட்டு வாரணஙகூ யழைபபவொறறைககாற றோ தூணடிச, சேட்டிளஞசெஙகதிரபபரிதி கீழததிசைசசக ணுதயவ ரை சேருங காலை, நாட்டியதீ வினைககொடியோன பயமூல மாகடூ து நாருக ளெனப, மூட்டியவூ ணவதேயப புடையிலொரு வரைசசார லொளிததிட டானே. (௧௨௩)

தொலவினையின படிநெடிய வரைவனஙக டொறுமுழன்று தொ டாநது காளிற, பலவினையம புரிநதுவழி மறிததிரலை முயலுமெயபு ப ணறி மானகள, கொல்வினையனு செயதுகமெ கொடுபகூறற மிவனெ னபபோ கொணடு நாளு, நலவினைய மொன்றுமின்றித் தீவினைமே ம படசசெலுததி வாழு நாளில. (௧௨௪)

அவ்வரையி னெடுஞசாரற கரைககாதத துளவையின்மா லயனபுக தேளிா, தெவவரைவென் றிடுகுலிசப் படையோன்மா னுடரெவருந தி ரணடு போறறுக, கைவரையொன் றுரிததருளுங கறைமிடறறுக கணெ ணுதலகட் கருணை நலகிச, சைவரையீ டேறறுகிறபான் வீறறிருககு நாககா தாழெனு றுணடால். (௧௨௫)

அநதரகாப் பூசுரர்பாரத திவாவணிகா சூத்திரமுன் னையி னோரும், பாநதணிகைச் சநதமூலைப் பணடருசொற பைநதொடியார பலருமம பா ணறு, கொநதவிழ்நாண மலாவாசங கமழோடை களிர்குழூமிக குளிா நீ ராடிச, சுந்தரனுசே ராசார முடித்தபின்னு சாரமிகு சுதத ராகி. ()

வெய்யகோபம் பாதகங்க ளொருககுந திருநீறு விரவச் சாரதித், துயயமணிக கணடிகையின் றொடைபுனைந்தனு செழுதகோதித துலங

குஞ் சோதிச், செய்யமணிக் குண்டலங்களை முதலாம்பொற் கலனிலங்கச் செக்கர் மேனி, யையனுறைந் தருட்குர் கேசபுரத்திற் சென்று தொழுதனபுகூர் (௧௨௭)

வெண்டரளத் தொடைநாற்றி விதானித்து நெய்த்தகளி விளக்கு மேற்றி, வண்டமரும் வலம்புரிமா தவிமுல்லை மல்லிகைசெவ் வந்தி பிச்சி, தண்டளிர்சோ மனமிகுத்த மந்தாரங் கரவீரஞ் சாதி வாசப், புண்டரிகங் கருங்குவளைப் போதுகொ டருச்சனைகள் புரிந்து போற்றி. ()

சங்குபடு கரதடிமத் தனந்தாளந் தழங்கியசல் லரிமல் லரி
மங்குன்முழக் கெனமுழங்கப் பரவிதிப் படிநடன மகளி ராடக்
கங்குறனிற் கண்டுயிலா தண்டர்பிரா னருட்கோலக் கடலிற் காரி
னூங்குசிவ நிசிவிரத மாசியிற்பிற சதுர்த்தசியி னுற்க லுற்றார். (௧௨௯)

ஈதுணரா னல்வினையொன் றிருந்ததனுற் சுகுமார னிருபொற்றேர்
ட்டின், மீதுலவு தடநெடுங்க ளுமைபாகன் சன்னிதிமுன் மேவிவா
சத், தாதுலவு நந்தனங்க டடவிமட மனைவியாகூந் தருச்சூட்டப்,
போதுகொய்வான் போதுமந்தப் போதுகண்டா னவண்டந்த புதுமை
யெல்லாம். (௧௩0)

இங்கிதொற் புதமிதுவெ னிரவிலென்றத் திசைநோக்கு மெ
லை மாந்த, ரங்கணிறைந் தாகரசங் கரவெனவும் வைத்துக்கன்ன லகன்ற
பினனாத், தங்கியபொங் கொளித்தீபத் தட்டோதிப் பரிமாறுஞ் சமய
ந் தன்னிற், றிங்களணி செஞ்சடையோ னினிதுறையுஞ் சிவலிங்கந்
தெரிசித்தானே. (௧௩௧)

மீட்டுமந்த வனத்திலெய்தி வெவ்வினைகள் பலபுரிந்து விருப்ப
நெஞ்சிற், கட்டுமனைக் கிழத்தியரோ டினபகல னுகர்ந்துசின்னாட் க
ழித்த பின்னர், வாட்டுபெரும் பிணியலைப்ப மத்துடைக்குந் தயிரின்ம
ன மறுகி மாழ்கி, யீட்டுபெரும் பாதகத்தா னிறந்ததெனத் தனதுடலி
னை நீங்கிட் டானே. (௧௩௨)

வேறு.

பெரிய வாயகல் வானி னுற்றசிறு பிறையெயிற்றர்சிகை பெற்றெழுந்
தெரியு நீள்வடவை யொத்த குஞ்சிய ரிடித்த சொல்லினர் துடித்துநீர்
சொரியு மாரிமுகி லால காலமிவை தொக்க நீலவரை யொக்குமா
கரிய மேனியர் சிவந்த கண்ணினர்கள் கால தூதர்பலர் மேவினார். ()

தால மொத்தகர மீதே தெதசிலை தண்டு வாளிவளை சக்கரஞ்
சூல மிக்கவடி வாளசி ரத்தொகை துணிச்சுரிகை கணிச்சிகூர்
வேல முற்கழுமுள பிண்டி பாலமொடு வீசு பாசமிவை கொண்டுசீர்
வால சைத்தமிகு புலிபுல வாயினை வளைத்தனா மென வளைத்தனர் ()

பற்று மென்பாசிலா பாவி யாவிபத றிப்ப தைக்கவிரி பாறையி
னெற்று மென்பாசில ரீர நாவதனை யீரு மெனபாசிலா பரெலா[முன
முற்று ணாந்துகொலை செய்த காலகர மொடித்தி னென்றிவை யுணாத்து
மற்ற டம்புய முரிந்து சிந்திட வரிந்து கட்டினா வருந்தியே. (௧௩௫)

அடிப்பபாபறபல விலங்குகொண்டுதசை யணறுமெனறுாணி திறப்பல
வொடிப்பா மாாபுபழு வூடு தைப்பாகதை யோசி மேலிட வுரபபிமே
விடிப்பா பாசமது கொண்டு கண்டமதி லிட்டி முகங்கியிரு கையினும்
பிடிப்பாகணணிணை பிதுங்கவீாத்துநெறி பெருவாா முயலு மெலலையில·

வணங்கிமுந்தியெதிா நின்றநந்திதனை வருகவென்றெமது வாயிலவாழ
கணங்களசென்றொரு கணைத்தினெயதியம் காலதூதாகொடு போக்முன
குணங்கெ டாதசுகு மாா னைக்கயிலை கொடுவ ரசசுதி கூறெனப [ண
பணங்கொளபாம்புமதி பாணிவேணியணி பரமனறகருளின பணணினெ

போறறியங்குவிடை கொணடுவாயிலிடை போநதுநநதிகண நாதாபோ
கறறி னுருயிா குடித்த காலனருள கூற வந்தசுகு மாானைத் [யக
தேறறி யாதுவு செப்பி யறபினொடு செமபொன மாமணி விமானமீ
தேறறி யோாகொடியில வமமினீொன வியமபியங்கவனா யேவினன்.

கீற ணிந்திலகு நெறறியாாமிக வெடுதத புன்சடை முடித்துளா
சாற ணிந்தருளு மெங்கை சேவடி யகத்தி ருத்தியரு ளனபினொ
டூற ணிந்துவரு முகக ருமபற வொருக்கி யோசைகள பெருககினற்
பேற ணிந்துகின ரிசச தகிரி பிரிநதி டாமறுறை பெட்பினா. (௧௩௯)

தாம மாகமிகு கன்டி கைத்தொடை தரித்து ளார்வினை யரிததுளா
சேம மால்வரா யசைததொா கையினி லெங்கு மறபுய மிகுகினுா
நாம வேறிகிரி கொாந்த முற்கழுமு னைகுக தைபபடைக ளவியாீள
வாம மேவுவடி வாளி னேடுதிறன் மறலி தூதரிடை மருவியே. (௧௪௦)

விடுமி னித்தமறை வேதி யன்றனை விடுத்தி டாவிடில் விறறபடை
யெடுமி னெமமுட னெதிர்த்து வெஞ்சம ரியற்றியுங களவலி யாவையுங
கெடுமி னைக்கமுடி புயமெ னும்பெரிய கிரியி முக்குயினா லெமதுகைக
கொடுமி னென்றுசில வாசக ககளெதிா கூறி னாவலிமை கூரவே.()

வேறு

முனிவர் போன்மிக நீறு பூசி முறுக்கி வேணி முடித்துளீர்
தினையி லோரொரு பாதி நீதிகள் செய்தி லீரெமை வெய்யதீ
யனைய வாய்மொழி பேசி யேசி யடாத்து வன்மை நடத்துவீ
ரினைய ராயிது செய்த நீரிவண் யாவ ரேவவி னெய்தினீர். (கசஉ)

என்று வன்றிற லியம்ப வாத ரியம்ப னந்தவ ரென்றுபோற்
குன்றுகொண்டு முனை முப்புரந்தழல் கொள்ளமென்னகை கோட்டிமான்
கன்று கொண்ட கரத்த னாயெதிர் காமனைக்குள விழியழற்
கன்ற ளித்தரு ளாதி நாயக னன்பர் பின்பிது கூறுவார். (கசங)

துண்ட வானமதி கங்கை மானதி சூடி ஞானிசை பாடிமா
வண்ட ருமலர் முண்ட காசன மறைய வன்பொறை மண்டல
முண்ட மான்முத லும்பர் மங்குவ ரிம்ப ரன்பதை யுன்னிமு
னண்ட ராவிட முண்ட ராவணி கண்ட மீதி லிருத்தினோன். (கசச)

கால னாருயிர் கால வேயொரு காலி னாலுதை செய்தருட்
டால மேங்க ரந்த காசுர னவனை முத்தலை யயினெடுஞ்
சூல மேகொடு குத்தி மார்பு துளைத்து வானி லுயர்த்தியே
வோல மேழினை வாவி பாவி யுலக்கு மட்டு முணக்கினேன் (கசரு)

திருக்க னாசல மதனை யம்மை திடுக்க மெய்த வெடுத்தவ
னூரிய மாமணி முடிபு னைந்தக மொருப துங்கர மிருபது
நெரிய நாரண னேன மாய்முத னேடு பாத மிரண்டிலோர்
விரிபு னாணமல ரடியி னுயக விரல மூர்த்தி மிதித்துளான். (கசசு)

உறுதி வானவர் மான வாக்கிடை யூறி ருமல் விலக்கவுஞ்
சிறுமை தீர்தர முத்தி பதங்கள் செய்த வாக்கருள் செய்யவு
மறுவி லாமதி போல வால மருப்பு நெற்றியி னுங்கனும்
பெறும தாசல வதன னாயொரு பிள்ளை பெட்பொடு பெற்றுளோன். ()

நாலு மாமறை யோத நான்முக னாரி நாசி நறுக்கிவந்
தாலு நீடிலா யத்தி யுறவெழு மாக்கர் பறக்க டக்காத்துநற்
சாலு மாமதி விட்டி கற்புரி தக்க னைத்தலை வெட்டிமுற்
கோலும வேள்வி யழித்தி யென்றொரு கோர வீரனை நல்கினேன். ()

கொடிய தாரக னாயி ரந்தலை கொண்ட சிங்க முகன்கடற்
படியின் மீனெனுயர்த்துர நீதிசெய் பறப ருனவர் குலமெலாம

வடிகொள் வேல்கொடு கொன்று பொன்றிகழ் வான் நாடு புரப்பதற
கடியா தீவினை யறவ் ருட்டரு மறமு கத்தனை யருளினேன். (௧௪௯)

ஏவ யாமிவ ணெய்து கின்றன மிங்கி வனறனை விட்டுநீர்
போவ தேகட னென்று நின்றுள பொறுமை யோடிவை புகலவும்
பாவ சாகர மான மானமில பவ்வ னைப்பல நரகினவாய
மேவ வேவிட லன்றி மீளவி டோமெ னவலி பேசினார். (௧௫௦)

மட்ட றப்புரி புனரொ ழிற்சுகு மார னாவ னைப்புயக
கட்ட றுத்தன ருட்க றுத்தனர் கட்க ளற்பொறி கக்கவாய
விட்ட ழைத்தெழ பறக டித்து விடுத்து நேமி யெடுத்துவே
றொட்டி லக்கமில வாளி மாமழை தூவி னாசிவ தொண்டரே (௧௫௧)

சாமு றிந்தனர் வாகை முறபுனை காரு ணிந்தனர் கவுளுடன
சிரமு டைந்தனர் சூல வேலகளைத் திகிரி காலவளை சிலைநெடு
சாமி ழந்தனர் குடாச ரிந்தனர் சவிகு றைந்தனர் தயதுவெண
றூரநெ ரிந்தனர் தெனபு லத்திடை யேகி னாயம தூதரே (௧௫௨)

வேறு

படிபுகழ்விஞ் சையர்நரபதிக ளுருவிகட விசசுருதிய பணங்கள் பர
ட, விடிபொலியின மிகவதிரு மந்தாதுந துமிமுழங்க விரண்டு பாலு
ம, கொடிகுடைகள பலவிலங்க குலவியநற கறபகப பொற கோட்டி
ற பூதத, கூடிகமழ்பூ மழைபொழியக கறைமணித திரளைநெகா
ற கவரி வீச. (௧௫௩)

நகுமார நகைக்கருங கணாமபையாபல லரணடிசைபப நவை
யிற றீரந்த, சுகுமாரன றனைக்கவினசெய மானமிசை கொணடனை
ந்தார் சுரர்கள போறறத, தகுமார னுடலடலை படவிழித்த தனிநுத
றகட் டலைவன வைகு, மிகுமாரத் திரளசாயத தளிபரு விப்புனல
பாய வெள்ளி வெற்பில. (௧௫௪)

பொங்குகதிர் விமானததி னினறிழிந்து நந்திவிடப புகுந்துபொ
றபரா, மங்குறவழ வரையரசன மடப்பாவை யிடப்பாக மருவத தா
ன, வெங்கரிக்கூற றேநதனையின வீற்றிருக்கும விமலனைவெண
டிரைகள் வீசுங, கங்கைநதி முடித்தசடைக கண்ணுதலைக் கணகுளிரக
கணணுற றானே. (௧௫௫)

கறைநெறியுங கருந்தாரைச செந்தாதிற புரிநதனமை கடுபப
நீதி, பொறையுறிவொன றில்லேனை நல்லறிஞ ருடன்கூட்டிப பர

MAHAMAHOPADHYAYA

நதாய போறறி, யிறைவபரம பரனெனவீழந திறைஞசுதலு மெம
துருபபெற றிருததி யிஙஙு, னறைதருநற கணஙகளுட னெனத திரு
வாய மலாநதமல னருளிச செயதான. (க௫௬)

அககணததிற சுகுமார னாலுருபபெற றுணடிருநதா னமரிற
றேுறறுத, தெககணததிற சென றணைடநத தூதாசமன றனைததொழு
து திரைஙருணட, மைககணததி னசனியெனன வநதெமமை யடித
தறிவின மறைபோயான றனனைய, பொககணததிற பலியிரபபான க
ணஙகளைகயி லையிறகொணடு போனா ரெனறார. (க௫௭)

கேடடவுட னிருவிழியுங கனறபொறிகான றிடசினமீக கொ
ரச செயய, வாடடடககை புடைததுளெறம மதிகார மெனபபுக
னறு வளைகள போலுங, தோடடஙகள குலுஙககததச சிததிரகுத த
னைநோககிச சுகுமா ரனபா, லீடடருநற புணணியஙக ளுணடுகொ
ணீ தெரிநதுவிடாங தியமபென றுரைல (க௫௮)

மறறவனுங தோநதுகு மாரனெனுங கோரமிகு மறையோ
ன றீமை, முறறுமியற றிததிரிநதான செனமமுதலினறுடல முடியு
ஙகாறு, நறறவமபுண ணியமொழுகக மிறையளவு மிலலெனபபின
னமனு மெஞசிற, செறறமுட னெழுநதுநதிச செனனியான முனனி
டான செலவ னெனறே (க௫௯)

கிழுமிழகு சனககிரியி னீலமுகி லிருநததனை கிகாபப நீணட, சு
ழறருகாக கணடைகணடத தசைநதடிபோத திடேதோறுங் தொனிக
கவநத, வழுவுமிழகட பெருமபகடடின மிசையேறிக குறையிறைவற
கறைவான செம்பொற, கழலணிசித திரகுதத னுடனறாதா சூழவா
ததின கயிலை யெயதி. (க௬௦)

அணணலுவ னப்பாக னடலயிரா வதப்பாக னனைய பாகன,
பணணமாயாழக் கநதருவா விஞைசயர்வா னவாமுனிவா பலரும
போறற, வொண்ணறுமா மலாககாததிற பிரமபுபறறிச சுறறிநதி
புலவ வகதி, வணணனுறை போளைவக்கட் புகுநதொதுஙகி யொலகி
னறு வழுத்தல்செய்வான. (க௬௧)

ஆதிகஙகூ வீறறிலியா யாளுடன்பெண் ணலியலவா யனைவயுமாகிச,
சோதிபெறு மருவுருவாயத தோற்றுசரா சரமனைத்துங தோயநதுங
தோயாப், பாதிமதி நுதறபேதை பாகனுமா யேகனுமாயப் பகர்தற்
கெட்டாப், பூதிபூனை திருமேனிப் புனிதனெனு மரைததாள்கள போ
றறி போறறி. (க௬௨)

இத்தலையா ரமுதமெழ வேண்டுமெனப் பாப்புவட்ட யாப்புற
ரேங்கண், மத்தலையா வமரர்கடைந் திட்டவட்ட வை கருநிறமாய் வந்த
தென்னக, கத்தலைவா ரிதியுதிக்குங் கடுவெரிக்கு மணிமிடறருய கரு
தா ரூனுண், முத்தலைவேற் கரத்தனு மறைபுகழு மைந்துமுக முதல்வா
போற்றி. (௧௬௩)

உலகுயிர் யாவையும் படைத்தற் கயனுகிப் புரந்திடுதற் குவண்
மூரு, மிலகுமணி மார்பினனுய்த் துடைத்திடுதற் குருத்திரனு யிவையு
மன்றி, யலகிறிரு விளையாடல் புரிந்தருளு பராபரனீ யாதலா லுன,
சலசமலா மருட்டிடப்ச வடியடியேன் புன்றலையிற் சாத்தினே னுல ()

என்றினைய துதிகூறி விழுந்தெழுந்து வாய்புதைத்துத் கெறியும
பாசம், வன்றிறல்சேர் தண்டமுதன முத்தினையைத் திருமுன்னே வை
த்துத் தாழ்ந்து, நின்றினிமே லடியேற்கிவ் வதிகாரம் போதுமென நி
கழ்த்த வீச, னுன்றிறமையா துன்னுளத்தி னூறுகுறையே தெமமுனி யு
ரைத்தி யென்றுன. (௧௬௫)

அரியயனே முதலாராக் கடுத்ததொழில் செய்யப்புரிந்தா யவாக
ளங்கங், குரியபடி நின்தேவற் படிபுரிந்தோர் குறையிலெற் குலகத்
துளரோர், புரிகொடுந்தீ வினைகளறிந் தத்தகினைய தண்டமென்பு
புரிதி யென்று, பெரிகாவி னவரவர்கள் வினைகளறிந் தூட்டுவித்தே
னின்று காறும். (௧௬௬)

எமபெருமா னீபணித்த கற்பனைக் டவறிலனீ டிருஞ்சி யோங்கி,
யுமபருல களவளவுங் குஞ்சரந்தற் புரியினிதாத் தொலிக்கு மூந்நீ, ரம
பரவம் பாபபுடவித் தேவர்குலத் தினிறன்றென்றி யறத்தை நீத்துக், க
மபமிலா துளத்திரவிற் கலைகலனபொன் றினந்திருடுவ களவனுகி. ()

விலைமகளி ரலலாரதங் கற்பழித்து மூலைபபோகம் விளைவிற் று
ய்த்துப், புலைமகடோ ணலநுகர்ந்தங் கவளுயிர்த்த புதல்வியரைப் பு
ணர்ந்து சாதி, நிலைதவறி யூனருந்தி வேதியா னினமடவார் நீத்தோர்
தமமைக், கொலைபுரிந்த கொடுமறவன் சுகுமார னெனவொருபோ
கொண்ட நீயோன, (௧௬௮)

உயிருலகக்குங் காலமது கண்டெனது தூதரடைந் துருத்து செ
ஞ்சி, லயிரளவு மிரக்கமின்றிப் பாசமதிற் பிணித்துவரு மந்த வேலை,
மயிருறுசென னிகணமூளை யுகத்தகாத்து நின்கணங்கள் வலிமைகா
ட்டிச், செயிருடனஞ் சேனையெல்லா முரிந்திரிந்து குன்றவென்றி
செய்த பின்னர். (௧௬௯)

மைதவழுங் கிரிச்சிறையீர் வச்சிரத்தோன் முதலமரர் வணங்கி வாழ்த்தச், செய்தவமௌன நிலலானை கௌமணிக ளிழைத்திடும்பொற் சேரிலேற்றிக், கைதவமற் றருந்தவங்க ளிழைத்துமிக விளைத்தவர்க்குங் கற்பகஞ் சென்று, பெய்தரிய நின்றுபத்த தெய்துவித்தா ரிருக்குறையென் றியம்பி பின்னும் (௧௭௦)

கன்மிருண்டு துளித்தமழைத் தாரைகளைக் கணக்கிடினுங் கடலினறீர், வன்வரிவா லுகங்கடனை வானமீனைக் கணித்தொருவர் மதித்திட் டாலுந், தின்மிவன்முன் புரிந்தகொடும் பாதகங்கட் கிலக்கமில்லைச் செப்ப மன்னோ, னனவரதத் தாண்டவஞ்செய் பதம்பெறவும் வழுக்குறோ வறைதி யென்றான் (௧௭௧)

அந்தகனைக் கடைக்கணித்தங் காலுரைப்பா னந்தணரா னின்மானேர்கட் பைந்தொடியார் பரலரவதை மீன்மிருகம் பறவைகொன்று பகாத றின்றற், றந்தைகுரு தாய்பிரம சந்நியாசி சதுர்வேதந் தம்மை நாளுந், நிந்தைசெய்த னீதிபிழைத் தொழுகல்பொய்ச்சான் றுரைத்துநிதி கவர்த லின்னும் (௧௭௨)

கன்னிகைபொற் கலனிழந்த கைம்மைகுரு வின்றேவி கணிகைதாசி, யன்னியர்பெண் ணனையவ ளுடன்பிறந்தார் தன்புதல்வி யன்றிமாமன், பன்னிசகோ தரிதூரத் திரியுடனே பதிவிரதை பழிக்குஞ்சாதி, மின்னிடையார் தமைக்கூடன் மிருகங்க டமைப்புணர்தல் விரதம் விடல். (௧௭௩)

குளங்கூப நந்தவனங் கோயின்மடங் களைச்சிதைத்தல் குதிரையானை, யளந்திடுமெள் ளெண்ணெய்நெய்பொன் னுடையகோ முகிதான மாகவாங்கல், வளர்ந்தபெரு மரங்கடமைத் தறித்தன்முகை விரியாத மலரைக் கொய்தல், விளங்குசிவா லயந்தீர்த்தங் களின்மலமூத்திரம்விடுதல் விளம்பி வற்றில். (௧௭௪)

மனமறிய வுச்சிட்ட மிடலன்ன திருடல்கள்ளுண் மதித்து விற்குஞ், சொன்குலருண் குதகவீட் டனம்பிறர்போ சனந்தூர்த்தார் சோறு தின்றல், தினகரனை யார்த்தினுடு நாளேகா தசிதசமி திகழுவாவி, லன்மருந்த விடக்காத்தா லெடுத்தெரன்றை யயிறலஞ் சாருஞ் செய்தல் (௧௭௫)

துளருக்கைப் பரிமுலைப்பால் சுரந்தொழுகு செருத்த னல்லான் கருத்தி தூயோர்,, விளருமுருத திரமணிமா திரந்தேவ விக்கிரகம வீபூதி வேகங், கொளருமத கரியடிமை யவுடதங்கள் லிகைதவளங் கு

லவு பனன, லெளருநறு செயதயிரபா லெண்ணெயொடு களருவிற றவிலைவகளாதி. (௧௭௬)

எணணருநதீ வினைபுரிநத கொடியோருஞ இலஙகிசோற றியா மநானகுங, தணணறுமபூ வாலூறங கடையாம லருசசிதசோர சமா ண மிலலார, நணணருமா மகாபுரிநது நதிபடிநது தானமிக நலகி ரு ஞம, பணணருநற பலவிரத மிழைததாலுமிதுபோலப பயனறாகே

அனனசிவ நிசிவிரதத தாசகரு கேசசுரதநி லமுத லூறுந, கனன னமொழி யுமையொடெமைக கணடிடபபெற றனனதறை காயும வெயயோன, முனனரெதி ரிருளிமமயோ னுடைநதசனற திஙனமுத ருணை முயனறபாவ, மெனனருநற கணஙகளுடன கூடுகினற வினை பமுதகி யீது பெறறுன. (௧௭௮

என்றிறைவன கூறுதலுந தணடதரன மீணடொபபா னிரககமி ன்றிக, கொனறினமான் றசையருநதி மதுககுடிதது மனைவியாதங குழ றருச குடட, மனறனமலா செயதிடுவான வநததனறி யனபுனொடு வநதா னலல, ஞானறனரு ளிதவெனினமற றணைபபதெவ னெணபப ரம னுவனை நோககி. (௧௭௯)

எணடருமெட டினையுளததன பிலரோனு முளரோனு மிநநா ளெம எமக, கணடவாரோற றவாபூசை பணணினாநற கதியடைவா கால ரேந, தொணடாதமைக கொடுமபாசந தனிலவீசகித துட்டவருத தோ னறக காடடித, தணடமிழைக குதறவிருண றாதருசகு மிநதவழி சா றறகெனறுண (௧௮௦)

செறிநதவுயி கவருததறகுச சேனெறிபோய மறநதெனது சினவே றறாதா, செறிநதபுரி சடைபபரம நினணடியா ரெனபவரை நினைவிற றோரா, தறிநதறியா திழைபபாதனட மவாசெயனமற றடையாள ம றைநி யென்ன, மறிநதிலாக க—லவிடமுண டருடிருவாய மலாநதி றைவன் வகுததுச சொல்வான. (௧௮௧)

சிரங்களங காதிரணடுதடாந திண்டிறறரோ டாழ்ந்தவிரு செஙகை வாயநத, வூரநதனிறகண டிகைபுனைவோ ருருத்திரமந திரவிலவோ ருறறு வேணடும், வரஙகடரு காடகட மாமுகனைப பூமுசுமகொள வடி வேறறுனை, தூஙகொளவிறற சணமுகனைத தசமுகனே டாககாதமை க காயநத மாலை. (௧௮௨)

பரசிவரூபமதாகுஞ் சிவலிங்கத் தினைப்பூசை பண்ணு வோர்கள்
விரைகமழு நந்தவனம் வைத்திடுவோர் சிறப்புடைய மின்னார் மிக்க
வரைபெறுவெண் டிருநீறு பூசிடுவோர் சிவாலயங்க ளுளுற்றுகின்றோர்
திரையெறிவா ரிதியுலகி லெமதடியார் தமைப்பூசை செய்யு மேலோர்.

நின்மலமா மஞ்செழுத்தை யுளத்தழுத்திச் செபித்திடுவோர் நீகரி ன் மாக, நன்மதிநீ ராடிடுவோர் பஞ்சபா தகந்தவிர்ந்தோர் நாளக் டோறும், துன்மதியி லாத்தற வந்தணருக் காடையன்னஞ் சொன்ன மீவோர், மன்மதியாற் குளங்கூவல் கல்லுவிப்போர் நிழற்சாலை வழியி ல வைப்போர். (௧௮௬)

காசியிரா மேச்சுரம்பொற் கனகசபை யாரூர்கா ளத்தி காஞ்சி
மாசிலகழுக் குன்றமுது குன்றமொற்றி யூர்மருதூர் மதுரை ஐயா
றுசினமறைக் காடுவெண்கா டானைக்கா மாயூர மருணை புன்னா
தேசுதருஞ் சிரபுரநற் றிருப்புகலூர் முதற்றலங்கள் செகத்தி லுண்டால்.

அத்தலங்க டமையடைந்து புனிதநீராப் படிந்தாடி யமல மாகிச்
சித்தமகிழ்ந் தியாமுறையுஞ் சிவலிங்க தெரிசனங்கள் செய்தோர்யாரு
முத்தாசிவ ரிசிவிரத நோற்றவர்மற் றிவரொவ்வாக்கு முத்தபோ ராகு
மித்தகைய ருன்றாதாக் கெளியரலர் தனக்கடமியாக் கில்லையென்றான்

கருதியசொற் கேட்டுளத்தி னச்சமுடன் வீழ்ந்திறைஞ்சிக் கால னேய, தருதிவிடை யெனப்பெற்று வைத்திடுமுத் திரைதாங்கித் தன் னூரெய்தி, வருதிறனத் தூதர்தமை யழைத்தான்செய் மாற்றமெல் லாம் வகுத்துக் கூறி,யொருதிகிரி தனையுருட்டித் தென்புலங்காத் தினி திருந்தா னவப்பி ரேனுமே (௧௮௭)

இச்சிவராத் திரிவிரதச் சரிதைதனைக் கேட்டோமற் றின்பாய்க் கற்றோர், கச்சையணிங் கொங்கைமங்கை பங்கனுறை கயிலையெய்திக் களிப்ப ரென்றே, யுசிதமாய்ச் சூதமுனி மாதவர்கேட் டுள்ளமுற்று முருகிவாயான், மெசிமகிழ்ந் திடவேத வியாதமுனி மொழிப்படி யே விளம்பினனே (௧௮௮)

சுகுமாரச்சருக்க முற்றிற்று.

அங்குலச்சருக்கம்.

இன்னு மாசியிற் செல்கிப பெருமையொன றிசைப்பேன
மின்னு வாசடைத் துறவிகா ளுமகளெனு விழைவாற
றுன்னு ஞானமறைப பொருடெரி வியாதனைத தொழுது
பின்னு மாதவச சூதமா முனிவரன பேசும. (௧)

களங்க மாயகுறு முயலுறு கதிரமதி தவழ
விளங்கு மிருசிகுழங தளைகமா நகரினை வெனற
வளங்கொள சாகர புரததயல வளாவளா வனததி
லுளங்கொ ளாசைகயோ டுறைபவன றேறுலுடை யுடையோன. (௨)

வெண்ணணி ணததடி முடைகமழ வெடிககுரல வாயா
னெண்ணணில வேட்டுவக கிளைஞரோ டினபமுற றெனறு
நணணி வாழபவன காதினி ஞலநால வாயின
றணணி லாமருப பரிததது குழையெனத தரிபபோன. (௩)

தேனு நீடணில வாறதரற செககினை மாவுங
கானி னீயலுங கபிததநற கனிகளுங கங்குல
நானு மேனமான மனைமுயன முதலிய மாவி
னூனு மைவனத துணடியு முணடுகொண டுவபபோன. (௪)

பொங்கு வெஞ்சினத தழலவிழிப பொறிபபுலி போலவான்
கங்கு லஞ்சனக கிரிமுழக கொடுமழை காலு
மங்கு லோருருக கொணடுவந தாலென வடிவந
தங்கு மங்குல னெனறுள ளெருதனிச சவரன. (௫)

பொன்றி கழுகதிடு மவ்வளைக கருகொரு புனததிற
குன்றி யினவடக குடமுலைக குழைககலை யுடுக்கு
மின்றி ருகதிடைக கொடிசசியோ கொடிசசியை வேட்டாங
கன்றி லுஞசிறைச சேவலு மாமென வணைநதான. (௬)

கொடிய கோளரிப பிணவுவெங் குருளையின றனைப
பிடிக கைடக்குறப பேதையங் கிருமகப பெறறுள
கடிய புல்லுகொச சுட்டியோ டரைமணிக ககடி
வடிவு சோதரு புதல்வருக் கணிநதுள மகிழ்வான். (௭)

உரையின் றீர்மையிற களிப்புறு மெயினனங் கொருநாள்
மரையி னீண்மரத் துரிததிடு வறகலை வாங்கி

யரையி னீர்த்துமான றூறசெருப படிகளிற றூடு
விரையி னீடிருட குஞசிமென கயிறறினல விசிதது. (அ)

தூரகும வெஞசாத தூணிதன வெரிநிடைத தூககித
தரகின றூலுறைச சுரிகைசோத தஞசன சயிலத
தூரகுந தோளிலவார விறறரித துயாசுவா வினஙகோண
டிரகக மசசமொன றிலலவன வேடடமே லெழுநதான (௯)

இலவு தேககி விரதநிவே லெடடிபுன ருககங
குலவு கூவிளங கொனறைபூங குரவசோ கிரய
பலவு பாடலம வனசிசன பகமபட ரழிஞசி
னிலவு பாலைபங தாருபொன னிறததீள வேஙகை (௧0)

விரித டஞசினைச சநதனம பொரியமா வெளளில
பெரிய வாகையிப பிலமபிசு மாதமுட பிடவங
கரிய காநிரங கழைபிருண மதுமலாக கடமபம
வரிகொ ளாரபதஞ செறிதரு மராமரம வகுளம, (௧௧)

மரவ காகால வழைமுதன மரஙகளா னெருஙகி
யிரவ லாறபக லிலலையாங கிலஙகுமா யிருசெங
கரவ ரோதயன கதிரொளி புகுதிடாங கறஙகு
மரவ மாருதம புகுநதிடா வனததிலங கடைநதான. (௧௨)

புட்ட ருககுலங தொறுமபயில பொஙகிருட புனததிற
கடட முறபொறிக கூருகிரக கவிழதலை யுளிய
மட்ட றசிதத லெடுததுயா பாழிவன மீகங
தொட்ட கழநதிற சோறுக னருநதுமங கொருபால. (௧௩)

துறும யிர்சசெறி மடிசெவித துடிககுரற செஙகாய
தெறுசி னததுடன சிலீமுகஞ செலகதி யினிறசென்
றுறுசெ விததுணை மியிாததுகள குயிழிரோ ரொணகட
குறுமு யறசிறு குருளையைத் தூநதிடு மொருபால (௧௪)

வளைநத வாலுளை மடஙகலகைம் மாவினமத தகததைப்
பிளநது கோடுகள பிடுஙகியே கறிததிடத தெறித்து
விளங்கு நித்திலஞ் சோரியிற றுவணடதால் விரிமா
துளஞ செழுஙகனி விளாவெனத் துளங்குமங கொருபால. (௧௫)

இடிமு ழிற்குரற றழைசெவித துணைமருப் பேயநத
கடிநி ணயபுழைக் கரக்கட கவுட்பெருங களிறு

துடிய டிககய முனிகளபின ஞெடாநதிடத் துன்னும
பிடிந திபபுனல படிநதுடன பிளிறுமங கெழுருபால. (கசு)

முழைககட டேஞெடு சேசாவெரிப புலியின முழங்கி
யுழைதத பேரொலி கேடடவெல லுளிமரை வரையச
டிழைதத காரிரும பெனனவே நீணடகோட டிரலை
யுழைககு லமபயந தொதுங்கியே யொடுங்குமங கொருபால. (கஎ)

நீடு வேறகரக குமரவே ணெடியமா குலங்க
ளூடு வைததபல லாயிரஞ சுடாவிளக கொப்பப
பாடு சோபடீம விரிததுயிாப பெறிநதுநற படிநின
ரூடு நாகமன மணிகிடந தவிருமங் கொருபால. •(கஅ)

வேறு.

இத்திற நிகழும வனததிலவ வேட னிருஞ்சிறைப புடகுலம படுக்குங
குததிரக கணணி பறபல வூன றிக குலவுமா விலங்கொலை புரிவான
புததியி னியறறு மியநதிரப பொறிகள் புடவியிற புதைததுய ரடவிப
பததிர மாததி னடிகளிற றொடுததுப பலவலை வளைவுறப பூட்டி. (ககூ)

மடிசெவி வளைவான ஞாளிக ளேவி வாளிக ரெநதுபின குறிய,
தடிகளி னெறிநது கறறிர ளிருததுந தடடைகள சுறறியே வீசிச, செ
டிவளா வனததில விலங்குகள கலங்கச செயதவன ஞாததலும வலையி,
னடிகளிற •பிணிககப புதைததிடும பொறியி லகபபடா தகனறவங
களைததும. (உ0)

புன்புல வருநதுந தநதவாய திறநது பொதும்பரிற புகுநதுமா வி
லங்கண, மென்சிறைப பறவைக குலமெலா மருள விளிசதலை
போலங்கின் றழைககுங, அனபுட லுழையின கவையடி மிதிதத சுவடு
கண டநெறி தொடருந், மெனசெய கேளினியென றங்கைகள வங்கி
விடுமபுகு முடும்பு கேடற்கே. (உக)

வாாசிலை வணககி விடுததிடும வயிர வாளியான ஞாளியால கய
ஙகுங, கோரவெங் குந்தப் படையினுற் றிரண்ட கொடுங்கடுங கதை
யினுற குணிலா, லோபெறும் பெருங்கண வலையினுற் புதைதத வியந்
திரப் பொறியினு லெதிர்ந்தங, கோாவிலங் கோடிட் கொன்றிடக கி
டையா தன்னூறு கவலையுற் றடைநதான் (உஉ)

இன்னணம் வேட்டத் தலைந்தவன்மேனி யிளைத்திடத் தழைத
த கட்டெழுந்த, தன்னருமுதாத் தழல்சுட மெலிந்து சோகமோ டி

ருந்தபின் பரமன், பன்னரு மிரவி தெனறநிந் தவன்போற் பதங்க ளோ பதங்கொடோ கடவி, மனனெடுங் கயிலை மலைவலங் கொளவா ன பசிம திசையதின மறைந்தான. (உங)

கொய்யுளைப பரியேழ கொளுவமோ ராழிக கொடிஞ்சியந் தேரொ டு குடபால, வெய்யவன கறைகக திரககாளு சுருககி விரிதிரைப புண ரிவீழுந திடலுஞ், செயயகோ லோசசி யுலகினி தளிசகுந திறனமிகு மரசாபோ யொதுங்க, வையமா ளுதறகுக குறுகில வேந்து வநதபோ ல வநததான் மாலை. (உச)

ஓருருட டேரோன குடதிசைக கடலி லொளிததறக குளிதததற பின்னா, வாருறு வரிவிற றடககையங குலன்றன வடிவுறன ககறறி வெந திமை, கூருறு மவனறன் செய்கைகுத திரஙகள் குடிகொளு முள மும்போற் கருகிப், பேருல கனைததும விழுஙகிமா திரமவிண புதைதத து காரிருட் பிழமபே. (உரு)

குனிசிலைச் சவரா குலததினி லுதிததுக கொடுங்கொலை புரிநதவ ங குலனுங, தனியிருந் தாணடு மீணடியா மெய்தச சரிதெரி யாதிவண டரிககி, லினிய வூணினறி மனைவியுஞ் சிறுவ ரிருவரும பசிப்பரென் றிரஙகித, தனியுற லொழிநது தெளிநதுளந தேறிச சொல்லருஞ் சூழ ச்சியொன் றுணாநதான். (உசு)

பாவியேன் வாளா வெறுங்கையோ டெய்திற் பயனிலை பனியிருட் பொழுதில, வாவிக ளருவிக குளிர்புனல பருக வருமிரு கஙகளுக கயி லம், பேவியே வதைததுத் தடிகொடு போத லியல்பென மதிததுட னெழுநது, தாவியஞ் சிறைப்புட் குலம்பயின் றிடுமோர் சூழியின கரை கசனுற றனனே. (உஎ)

முறுகிய சினக்கோ ளரிவயப் புலிவெம் மும்மதக் காடமால யானை, குறுகு மென்றஞசிப் பாழிநீர்ச் சூழிக கோட்டுறு கூவிளங கோட்டி, லு றுவ னென்றேறிச் சுரிகையான் மறைககு முலவைக ளரிநதரிக தொது கி, மறுகிய மனததா னேனமான் மரைகள் வருமென வரவுபார்த திருந்தான். (உஅ)

வடிசெய்த வருத்த வைதிக சைவ வழிமொழி வழாமன்மந் திரத தாற், படியின் முறைபகலோர முனிவரன் பூசை பணணிய தெஞ்ஞிய படியே, கடியவெந் தொழிறசெய் கிராதனுங் காணுன் கவடுவிட் டெரு மா னூரத், தடியினுக் கருகிற் புராதன லிலிஙக மமாநதினி திருநததொ ன றன்றே. (உகூ)

அன்றர னிரவென் றறிந்திலன் குருகெரு மம்பிடை தடுக்குமென் றறிந்த, தனறடங் கையா லெறிந்தபைந் தழையுந் தனியிருந் திடிந்து யில வருமே, யெனத்து விலக்கி யிருட்பொழு தகற்றற கெண்ணினன் கொயதுவிட் டெறிந்த, மென்றழை முழுதும பழுதிலவ் விலிங்க விய ன்முடி மீதுவீழ்ந் ததுவே. (௯௦)

குழைந்துளித திவலைப பனிகனி சூழ்கிக கொம்பசிக கருந்திடா தொழிந்தா, ஞுழந்துயி ருறந்து புராரிசந் நிதியி லூறினமா லூரவெனு டழையாற, றெழுந்தழு னுணறகட் சிவதிசெபதனிற சிவாசசனை புரிந் துவெந் தீமை,-யழுந்தவ முடையோ ரொததனன வேடன கொடிசசி தன றிறமினி யறைவாம. (௯௧)

வேறு

உனன ரும்பெருங காட்டினில வேட்டமே லுறறுன
வனன வாசிலை வலவனென னுயிாததுணை மகிழந
னினன மெயநில னெனகொலோ வெணமனத தெண்ணி
யனன மெனனடைக குறத்திகண டினறிடா தாறறும. (௯௨)

தஞச மொனறிலன றமியனுச சென றனனே றகைசா
லஞச னககிரி யாமென வருததெதி ரடாதது
மஞசெ னபபொழி மதசசதப் பகததுணை மருபபுக
குஞச ரககுலங கொனறதோ வெனறுளங குலையும. (௯௩)

கரிய நீணமயிாக கூருகிாக கவிழதலைக காடி
சரியில் வநதுயிா கவாநததோ வெனனமெய் தளரு
மூரிய வெஞசினக கொடுவரி கறுததெதாறுத துடலைப்
பெரிய வாயினிற பெயததுக் கொலலெனப பிதறறும. (௯௪)

அலையு றும்பணி விடங்கலுழந துமிழநதிடு மகல்வாயத
தலையெ யிறறினே றுணடது வோவெனச் சோருங
கிலையு டனறிரி கரிவழிப் பகையதாங கிளாவா
லுலைம டஙகலா லுயிருலந தனனகொலென றுனனும் (௯௫)

காட்ட மன்னசின புதலவாவெம் பசியினு னலிந்து
கோட்ட முற்றனா கொழுந்தசை கோறகொளீஇ வெதுபபி
யூட்ட வநதிலை யுனறனக குரிமையா மெனது
வாட்ட கோகிலை யெனகொலசெய் தாயென மயஙகும. (௯௬)

என்றி ருந்தருந் தயருழந் திடைககொடிக் கொடிச்சி
குன்றி யின்வடங் கிடந்தொளிர் கொங்கைகள் குளிபப

வென்றி யங்கதிர் வேல்விழி நீருகுத் திமைபை
யனறி யொனறில ளயாநதன ளிருநதிடு மமையம். (௩௭)

பாவி யந்தணா வந்தனை புரிநதுமுன பழிச்ச
விரவி யம்புயம பொற்கதிாக காஙகளால விரித்துப்
புரவி யேழுகம பூட்டிய பொறறடந தேரு
ரிரவி யுஙகுண புலததுய ரிரவியி லெழுந்தான. (௩௮)

புலவு வாயகம ழுஙகுலன றினந்தொறும புரிநத
வலகில பாவவல விருளகனைத துரநதகற றுதலா
னிலவு நீறணி நீளபுரி சடைசசிவ னிசயு
முலகி னீடிருட் கடிபகற கதிருமொரத துளநீல. (௩௯)

மேவி ளயகதிா விரிநதிட விடிநததன பினனா
வாவி ளஞசிறு மானவிழி யெயிறறிதன மைநத
ராவி ழுந்தன ருவனொன றனுகுல னினைநது
கூவி ளம்பனை நினறிழிந தனன்வழிக கொணடான. (௪0)

ஈறி லாததுய ருறறிடு மெயிறறிதன னிதயந
தேறி வேடனைத தேடுவா னடநதுறு செபபத
தூறி லானவரல கணடெதிர தோகையிற றழுவி
மாறி லாதுயா புறகுடின மேவினா வநதாா. (௪௧)

வநது சொநதினை மாவுடன வமபமா வளாததேன
மூநது புறபத மேவுநீ வாரவெண மூரா
னநது நற்றசை நறவுக ளுடொறு காடித
தநது மறறவ ளோடுபன ஞளவண சாாநதான. (௪௨)

மூருநதி யறறரும் பறகழன றிடனை மூதிாநதிட
டருநது தறகரி தாயுடல பலஙகெடு மகலாட
பெருநதி னாககடற கடுவுறழ பெருமபிணி பிணிகக
வருந்தி மறறவன சடநதுறந திறநதனன மன்னே (௪௩)

வேறு.

சூலமொடு வாளிசிலை தோமர முசலக்கை
பாலமயில் வேல்விறு பாசமவை கொண்டே
வாலமதி போலெயி றிலங்கவட வைத்தீ
யாலகிர் தூதுவாக ளவ்வயி னடைந்தார். (௪௪)

பற்றினா புயததுணைகள் பாசமத ஞலே
சுறறின ரடிததனா துடிததிட விடிததுக
குறறின ருடறசவி குறைததவச மேனமே
ஊறறிட வுதைததுவழி யொலலைபட லொலலை. (௪௫)

மஙகையொரு பஙகன்மழு மானமறி மறைபபூஞ
செஙகையி லிருததிறை யிலாதரன மகறகூடயச
சஙகைபெறு மஙகுல னெனுஞசவ ரனைததம
மஙகைகொள கயிறறினிடை யாததியம தூதா. (௪௬)

சென்றனா விலககியொளிர செமபொனணி தோமே
லினறவனை யேறறியொ ரிமைபபினில னெயதக
குனறன புயததுவலி குனறமரு வாரை
வெனறகண நாதரை விடுததிடுதி யெனறுன. (௪௭)

நாதனவிடை கொணடுகண நாதரை யழைததே
யேதமறு மஙகுலனை யினறுகொடு போகுந
தூதாதமை வெனறுவினை விறகுடா விமான
மீதினி லிருததியிவண மேவவிடு கெனறுன. (௪௮)

நநதிமொழி கொணடுகண நாதாகள விரைநது
வநதியம தூதரை வருததிவலி செயதே
முநதியவன மெயமபுகள முரிககவிசி பாசஞ
சிநதிமணி மெயததொளிகொ டேரினமிசை வைததாா. (௪௯)

யாவாபணி கொண்டிவ னெதிாநதிது புரிநதீர
போவதிவு னெஙஙனமொா புணணிய மிலாதான
மேவவுவ ஞமினி விடோமென வெகுணடு
காவலபுரி காலபடா காயநெதிா கிததாா. (௫௦)

உஙகடலை வனறன தூததிடை யுதைததோ
னெஙகடலை வன்பணியி தெனறுமுச லததாற
செஙகடலை சோருருதி சிநதவெம தூதா
தஙகடலை மோதினா தரிததில ரகனறாா. (௫௧)

வென்றிதரு வானவா விளைததருவி னற்பூப
பொன்றிகழ செழுநதுணா பொழிநதனாகள் வாழத்த
வனறியா மஙகையாக ளஙகிரு மருஙகு
நின்றினை கொளு வெணகவரி நேசமொடு வீச. (௫௨)

விணடல முதிககுமதி வெணகுடை நிழறறப
பணடரு மிசைபபனுவல கநதருவா பாடக
கொணடவிடி யொததகிர குறகுட முழாநற
றொணடகம தோடமா துநதுபி முழஙக (௫௩)

பேயமலன முனபுக விடுததபொழு தெமபா
லேயகண மாயிவ ணிருநதிடுதி யெனறே
நேயமிக வைததெழிலகொ ணெறறிவிழி யுறற
நாயக னுரைததுவா நலகின னயநதே. (௫௪)

செஙகணெயி னனகயிலை சோகணம தாகி
யஙகணமா வுறறபி னருநதுடாகொ தேர
திஙகணமுடி யானடியா செயததிற மெலலாம
வெஙகணமற லிககுமுன விளமபவிளா வுறறார. (௫௫)

பாசமெறி தாரைதொடா பாறுபடி சூலம
வீசுகடா வேனமுசல மினனுகதை கனறு
ராசமுட னஙகுசம தஙகையிரு நாணகிற
றேசுற வுரததினிடை செநதொடை விளஙக (௫௬)

எறறிய கடறறினா யிருததிய தெனககாா
முற்றிநெளி வுறறபுரு வததுணை முரிபபும
பெறறிடி யெனககுரல பிறஙகுபில வாயும
பறறிய தழறகுகிா பஙகியும விளஙக. (௫௭)

வாதகப பிததமுத லானபிணி மறறு
மேதமிகு சொறபணி யியறறிய யனிறபப
பாதகா வெருககொடு பதைததிட வருததுந
தூதரிரு பககமுறை சுறறினர்கள சூழ. (௫௮)

சாலமொழி மாதாபல சாமரை யிரட்ட
வாலமதி யாமென வளைநதெயி றிலஙக
நீலவரை போனிதி நெடுதவி சிருககுங
காலனிரு காலிலிவர் கைதொழுது வீழ்நதே. (௫௯)

மூடனை யறத்திற முயன்றறித லிலலா
வேடனை வடததினிடை வீக்கிவரு காலைப்
பாடனை வருகுமிது பண்ணிவன ரொற்றைக
கோடனை யளிதத்வர் கணஙகள்கொடு போனார. (௬௦)

எனறிவை யுரைததிட டெயிறறித ழுதுககித
தெனறிசை நகாகஙிறை திரணடெழ வளாஙகு
குனறினமிகை பெறறிடு புயததுணை குலுஙக
நனறிது வெனததனி நகைததுட னெழுநதே. (௬௧)

சஞசரிக மொயததுமுர ராசளகை யயபோ
யஞசன வரைககுநிக ரானபக டேறி
விஞசிய கணககனொடு வீராபலா சூழ
மஞசன மிடறறிறைவன வாழகயிலை வநதான. (௬௨)

வேறு

அரியமா தவததோ ருளளமொத தயாநதோ ரணுவிணுங களஙக மொன றினறிக, கரியமா முகிலகள படிதடஞ சாரற கயிலையிற க ணகமா மணியா, லுரியநான முகததுவிதிவிதிக கரிய வொளிதிகழ க திரகளா யிரமும, விரியுமா தவரோா தோடிவந துதிதது விளஙகல போற றுளஙகுமண டபததின. (௬௩)

ஐமபடை தரிதத தணணறுந துளபத தணணலு மணமுதற ப டைதத, வமபடை கமலத தவிசுறை யயனும வரைசசிறை யறுததிடு மு வசிசசம,பமபடை யெனககொள பாகசா தனனும பனனிரண டு ருககரு மொறறைக, கொமபடை களிறறு முகமபடைத தருளுங கு டவயிற றைஙகரக கோவும, (௬௪)

வாாபெறு கலச முலைககுறக கொடியை மணநதருண மகிழந னறகடபபா, தாரபெறு புயததோண ருரகன சினககே சரிமுகன ற குவாகட கிறையாஞ, சூாபெறு வரஙக டொலைததவை வேலோன் றேகைமே வொகாமூரந தருளவோண, கூாபெறு முடடாட செஙகி றக குடுமிக கோழிசோ கொடிககாக குகனும. (௬௫)

உலகமுற றெருகுங காலையி லெழுநத வூழிவெந தீயென வு ருததுத, திலகமுற றிடுவா ணுதன்மறைக கொடிதோள சோநதிடு சிறுவிதி விதியிற, கலகமுற றிகலிப புரிமக மரைககாற கணததினிற சிதைததவன பிறைபோ, லிலகவிட டெறிககுங கதிரொயிற றலணை யேறிமே வீரபத திரனும, (௬௬)

புடததிடு பசும்பொற குழைஇழித திஙகட் பூாணை புட்கலை த ரள, வடககுட முலைக ளுழுதுழு தழக்கு மாாபினன•மாலெனை முழ ஙகி, முடககிய நுடககை நீடடிமூச சொடுகி முரிதிரைக கடலெலா

MAHAMAHOPADHYAYA

கண்ணழல் கதுவும் வெள்ளைக் கரடம்சால் யானை யூரு
மண்ணலைப் புலவர் பொன்னு டனிதிடற் கருளிச் செய்தாய்
தண்ணெனுங் கதிர்கள் வீசுஞ் சந்திரா தித்தர் தம்மை
விண்ணினி லுலவி வையம் விளக்குவீ ரெனவிடுத்தாய். (௮௧)

ஏர்பெறு மளகை தன்னை யிருநிதிக் குபேரற் கீந்தாய்
பாரமுத லெங்கும் வீசப் பவனனைப் பணித்தாய் மற்றை
வார்கருஞ் சலதி யாள வருணனை வைத்தாய் தன்மச்
சீர்கெடு மவர்க்குத் தண்டஞ் செய்வதற் கமைத்தா யெமனை. (௮௨)

திரிபுவனத்து நீதான் செய்தகற் பனைக ளெல்லாஞ்
சரிவர நடந்த தின்றுந் தமியனேன் பிழைத்த தில்லை
புரிசடைப் பரம வென்று புரிகெடும் பாசத்தோடு
முரிசெயற் கரிய தண்ட முதல்முத் திரைமுன் வைத்து. (௮௩)

ஆக்குவா னழிக்க வெண்ணி லாரது காக்க வல்லார்
நீக்குவா யிதனை மற்றோர் பணிசெய நிறுத்து கென்று
தூக்குநீ டோலைக்கோ லனனுஞ் சொற்றது கேட்டு நெஞ்சிற்
றூக்குமா றின்று வந்த தாழ்வென்கொல் சாற்று கென்றான். (௮௪)

கண்ணிக ளுன்றிக் கையிற் காமுகங் குனித்தம் பேவி
மண்ணினமா வினங்கள் கொன்றும் வாய்த்தபுட் குலங்கண் மாய்த்து
வெண்ணிணத் தடிக டின்று வீங்கிய சடத்தா னென்றுந் [ம
றுண்ணிகழ் வில்லா வேட னுன்பதத் துறைத லுற்றான். (௮௫)

பரிமகம் புரிகின் றானோ பகர்தரு மாக மாதத்
துரியநீர் படிகின் றானோ வுயர்சிவ லிங்க பூசை
புரிதர நினைகின் றானோ புண்ணியத் தலத்தி லுன்னைத்
தெரிசனஞ் செய்கின் றானோ சிவநிசி நோற்கின் றானோ. (௮௬)

எத்தவம் புரிந்தா னிங்ங னெய்துதற் கிறைவ வுன்றன்
சித்தமே தெரிந்து நீதி திறம்பிடி லறங்கட் டேயு
முத்தரும் பவங்கள் செய்யு மூர்க்கருஞ் சரியா யெண்ணிற்
றத்தலைக் கடனீர் சூழ்ந்த தாரணி கவிழு மன்றே. (௮௭)

என்றுடைத் தூதர் தம்மை யிகல்புரிந் திவனு வின்றிங்
குன்றுடைக் கணக்கன் செய்த துரைத்திடக் கேட்டி யோட்டி
மின்றுடைப் படையாற் றண்டால் வெட்டியும் புடைத்துஞ் சென்னி
மூன்றுடைத் துகிரக் கோடு மமனேகள் சிதறி னாரே. (௮௮)

தாவரும் பவங்கள் செய்வார் தாஞ்சிவ லோக மேவில
யாவரைத் தண்டஞ் செய்வ தென்றெதி ரியமன் கூறத்
தேவரு முனிவர் தாமுஞ் சிந்தையிற் றியானஞ் செய்யு
மூவருந் தானாய் நின்ற மூர்த்தியு மொழிவ தானான். (௫௯)

விற்பயில் வேடன் முன்னாள் வேட்டமே லெழுந்து நந்த
மற்படு காலை யுண்டி யனந்தலற் றருகிற் சார்ந்து
பொற்பமர் வில்வஞ் சாத்திய பூசனை புரிதலாலே
செற்பயில் பாவ வேலை சுவறிடத் தூர்த்திட் டானே. (௬0)

இத்திற மறியா யீது மெழுத்தருங் கணக்கில் வல்ல
சித்திர குத்த னென்னுந் தெரிந்தில னென்று திங்கட்
சத்திரன் றனைக்க ராய்ந்த சங்கர னுரைப்பத் தீட்டும்
பத்திர மெடுத்துப் பார்த்துக் கணக்கனும் பரிந்து போற்றி (௬௧)

சிவசிவ யென்ப தோரான் றின்பதற் கூண்கிட் டாம
லுவவசி யாகி நின்று னுவாப்புலி யெனக்குஞ் சிங்க
மவ்வமெனச் செய்யு மாலென் றஞ்சியவ் வில்வத் தேறித்
தவாவிடங் கனைக்க ளேவிற் றடைசெய் மிடையி லென்றே. (௬௨)

கூர்த்தருஞ் சுரிகை யாலக் குழைகளைக் கொய்து வீழ்த்தா
னீர்த்தருங் கணக்க டன்னி னித்திரை வந்தா லிந்தப்
பார்தனில் வீழ்வே னென்று பயந்திறப் பன்னம் பண்ணி
யோர்தரு மனமான் பன்றி யின்றிவண் வருமென் றெண்ணி (௬௩)

சுசிகர மில்லா வேடன் றுயிறுறந் திருந்தா னீச
னிசியென நினைந்து தொன்னூ னீதியிற் செய்த தன்றென்
றுசிதமாழிக் கணக்க னோத வொண்டழற் சுடலை தன்னிற்
பசிதமே பூசு மேனிப் பரமனும் பகரும் பின்னும். (௬௪)

அதையுனக் கறைவங் கேட்டி யறிந்திடா தியற்ற லாலே
சிதைவிலாக் கணத்திற் சோந்தான் சித்திரன் மூத்தி யலகும்
விதைநிசர் கருத் தன்னில் விதித்தநூல் வழிவ ழாம
லிதையமீ தறிந்து செய்தா லியாமவ ஞவ னன்றே. (௬௫)

செவ்விர வனைய கூந்தற் சிலைமுத ஞேற்றல் செய்யு
மிவ்விர தத்தின் மேன்மை யாவரே கணிக்க வல்லார்
கைவிரல் கண்ணிற் பட்டாற் செய்வதென் கவலை நீக்கி
மைவிர வியகார் மேனி மறலிநின் [illegible] (௬௬)

MAHAMAHOPADHYAYA [illegible] LIBRARY.

வைத்தமுத் திரையை வாங்கி வழிக்கொளவா யென்ன ஞான
வித்தகன கருணை யோடு விடைகொடுத் தருள வேண்டி
முத்தலைப படைகொள் காலன முதலவனை முறையிற றொழுது
சித்தமுந தெளிந்து தேறித தென்புலத தெய்தி னானே. (௯௭)

வேறு.

வெங்கொ டுங்கொலை புரிந்த வங்குலனும் வெள்ளி வெற்பிலொ
ரு புளளிமான, செங்கை கொண்டருளு மண்ணல கண்ணரு டினந
தொ றும்பெறு கணங்களுக, கங்க ணற்றலைமை பெற்றிருந்தபின்றெ
ரிந்து பைந்தரு வளந்தருந, துங்க முற்றகண கந்தி கழ்ந்திலங்கு சுராக
ள வாழுலக மேவினன (௯௮)

ஆட கப்பொனுல கத்தி னீடுகொடி யாடு மாடுதிகழ் மாடமேற
காட கத்திலுறை வேட னுற்றலர்கொள கறப கத்தினிழ லுற்றடிப
பாட கத்தொலி பரப்ப ரமபையாகள பலரு நின்றுருகு பணிசெய
மாட கத்திவவின யாழின வீஞ்சையாகள வந்து பாடநனி வைகினன.

அளவி லாததின மங்கி ருந்துபுக ழளகை மாநகரின வளமெலாந
தளாவி லாதவ னருந்தி மூர்த்திமிகு சாடியிற றயிரெய தேடியே
களவி னுலிடையா பாடியிற றிருடு கண்ணன வண்ணமுறு கனறினை
விளவின மீதெறி முகுந்த னங்கணா விந்தன வாழுலக மேவினன ()

கொண்டல வண்ணமுடல கொண்ட கண்ணனருள கொண்டு
வைகிடுவை குண்டமீ, தண்டர ணடினாசெய தொண்டு கொண்ட
தனி லான போகமவை யாவுமுண, டெண்ட விரதத்தின மங்கி ருந்து
பி னிருந்த வதத்தினா பொருந்திடு, முண்ட கந்தனி லிருந்த நஞ்சதுா
முகன் றிருப்பதவி முனணினன. (௧௦௧)

ஓதி மக்கொடி யுயாத்த நான்முக னுவந்த லோகமதி லுற்றதிற
கோதி லுப்புரவு துயத்த பினபுகழை கொண்டு மூப்புர மெரித்திடு
மாதி சிறகயிலை யுறறு ளததினி லருமபெ ருமபொருள் விரும்பவே
யீதி வறகரன் மருந்து தந்தருள வின்ப முற்றினி திருந்தனன. (௧௦௨)

கைத வத்தினுடா வேட னீடுசிவ கங்கு லெனபதுண ராமலே
செயத வத்திலிது பெற்ற னன்பரம சிவசி சிபபெருமை சிந்தையிற
பெயத ருச்சனை புரிந்து கண்டுயில் பிரிந்த ருந்துத றவிர்ந்துளோ
ரெயது தற்சிரிய முத்தி வீடதனி லெந்து வார்களிலை யையமே.(௧௦௩)

என்று சூதமுனி யோத மாதவர்கள் யாரு மேருவி லெடுத்தெயி
லன்று நீறுபட நூறு மாறுபுனை யாச னுக்குரிய விரசனி [ன
யொன்று பாவவல் லிருட்கருக்கனிக ரொக்கு மென்பதை யுணர்ந்த
னன்று தேசிகனி னால ஞமுடி துளக்கி நன்மொழிக ணலகினார். ()

அங்குலச்சருக்க முற்றிற்று

சவுமினிச்சருக்கம்.

வார்தா ரயண னென்றோது மறைதெரி முனிவர் கோமான்
பாத்தா மரைக ளுன்னிய பரவசத் தோடும் போற்றிச்
சீதகான மதியனாருடனு சிவனிப பெருமை யினனும்
சூதமா முனிவன் மற்றை முனிவரர் தமக்குச் சொல்வான். (௧)

தோடுறு கமலத் தோடு துளிமதுக் குவளை யாம்பற்
காடுறு கமல வாவிக் கயலினங் குதித்தங் காடக்
கோடுறு தவளக் கோடு குமிறுந்தண் பணைசூழ்ந் தம்பொன்
னாடுறு மமரர் தாமு நாடுவேக் கயான னாடு. (௨)

அரும்புறு கமலச் சூழி யதனினின் றெழுந்து வாளைக்
கரும்புறு மலர்த்தண் சோலைச் சூதத்தின் கனிகள் சிந்துங்
கரும்புறு வேலி சூழ்ந்த கழனியிற் கதிர்ச்செஞ் சாலி
விரும்புறு முத்த நகதி னித்திலம் விளங்கு மெங்கும். (௩)

புன்றலைக் கரியசெங்கட் புரிமருப் பெருமை வாயான்
மன்றலைக் கமழும் வாவி மலர்பல மேய்ந்து வாவித்
தன்றலைப் புனல தார்ந்து சுரந்தறச் சொரியுந் தீம்பால்
கன்றலைத் துணைனை யூட்டிக் காஞ்சிமா நிழலிற் றுஞ்சும். (௪)

நிறம்பயின் முந்நூல் பெற்றோர் நீதிமா மறைநூல் கற்றோர்
திறம்பயி லரசர் வாசச் சிரகத் தாமர் கொங்கைப்
பறம்பயி லெவ்வகட் செவ்வாய்ப் பார்மகள் புதல்வர் மூன்று
யறம்பயில் குடிக ளென்று மந்நாட் டகத்தி லுள்ளார். (௫)

வெந்தழல் வேள்வி செய்யும விப்பிர னொருவன் முன்னாட்
டர்தரு மடப்பொற் பாவை சவுமினி யென்னும் போர
ளந்தர வானில் வாழு மரம்பையு மனையாண் மாரன்
கந்தமா மலரா தன்பூங் கணைக்கிலக் காக நிற்பாள். (௬)

வளம்கு செல்வந் தனனில வளாநதுவற சாமோ ரொழிற
றளவமென் மூரற பேதை தையலா ரோடு கூடி
யுளமகிழ சிறறில கோலி யுறுகழங கூச லாடி
யிளமயி லனையாண மஙகைப பருவம்வந் தெய்து நின்றாள். (௭)

வேறு

தடஙகி டநதிடு தாமரை யருமபெனத் தடிததுப
படங்கி டநதபாம பேநதுபார பகாநதிடுத தாள
வடங்கி டநதிப மருபபிணை மருட்டிமா மணிபபொற
குடஙகி டநதெனக குலவிய கொமமைமெவம முலையாள் (௮)

வடித்த நெட்டிலை வேலொடு மாவடு வடிவாட்
டுடித்த செஙகயல கருமபுவேள கரும்பினிற றொடுக்குங
கடிக்க ருங்குவ ளைகடமைக கடுத்துநீள வளைக்க
கொடிகக ணைக்குழைக குழைகளிற குதிக்குநீள விழியாள் (௯)

கருகு கங்குலபைங களங்கனி முழஙகிடு கடனீர்
பருகு மங்குனற் பதிகமொத்த தகுபரி மளங்கண
மருவி மெய்சதுநீண டளிசகுலம விருநதுண மலாநத
முருக லாததொடை சூட்டியே முடிசகுமொய குழலாள். (௰)

கயிர வஙகவிர தொணடைமென கனிகடற பவளத்
செயிர றுஞ்செழுஞ செங்கிடை கொவ்விடை யிலகும்
பயில் கொழுநதுணை ரனைததையும பழிததுமைக் கடைக்க
ணயில விடங்கொளு மலர்க்கமு ததவுசெல் விதழாள். (கக)

சலநத ருமபொலந் தாமரை மலர்நிகர் முகத்தாள்
கலந்த ருநதட மாமுடைக காலைய ரெனுமா
வலந்த ருங்கட கரிகளை வளைக்குமங குசமாய்
நலநத ருந்திலந் திகழ்குமிழ் நாணுநா சியினாள். (கஉ)

தேன லநதரு சருக்கரை செழுஙகனி கரும்பு
பான றும்பொழிற் பசுங்கிளி மொழிகளைப் பழித்துப
பேண வெண்டிரை கடைந்தமு றுளவணி பெருமான
வான வாக்கருண மருநதெனு மதுரமென மொழியாள். (க௩)

பாரின் மேல்வளர் மரங்களிற் படர்ந்தமென் கொடியைக்
காரின் மேலெழு மின்னைநுண ணுலிலைக் கடிநதிட்

டேரி னுலுயா மதனா திருந்திடு மல்குற
றேரின் மீதவ னெழுந்தகின் றொத்தசிற றிடையாள.　　(கச)

ஊறறி ருந்தமு தொழுகிடு மலகுலுக குலகின
மேறறி ருநதா சிலையொடு தொடுகடல விடுதோ
காறறி ருமபசிக கருந்திடுங கட்செவிப படமுந
தோறறி ருந்தவென றுலதற குவமையென சொல்வாம　　(கரு)

மஞ்சளு சீறா வெனததுயின் மாயவன மனைக்கு
நஞசளு சாவிழித திருமக ளொடொரு நயகருங
கஞசந தோறறிடிற கழிபனப பெடைநடை கறகு
மஞசெளு சீறடிக குவமைமற றியாதெடுத தறைவாம　　(கசு)

இனைய பேரெழில வாய்ந்திடு மிளங்கொடி தனைககன
டனைய தநதைதாய மிகமகிழந தகமதின முநநால
புனையும பூசா ளொருவனுக கிசைநதுளமடி பொருநதி
மனையி னுணமறைச சடங்குடன வதுவைசெய் தளிததா　　(கஎ)

நாம னுங்கலைப் பணவனு நளிரமதி முகததுப
பூம னுங்குழற பூவையும் புரியொடு வைகிச
சோம னுமபுக லுரோணியுந தவசமீ னுயாநத
காம னுநதுணைத தேவியு மெனககளித திடுநாள.　　(கஅ)

புலநது றந்தவெம பிணிகளாற புனாநதபூ சுரனு
நிலந்து றநதட விறநதிட னமதி நீங்கிக
குலநது றங்கிடா நீதியைக் குறிததவள களததிற
கலநது றந்துளாள கலங்கினள் கைகைமயுற றிருநதாள.　　(கசு)

வேறு

வணவரிக குயிலு மன்றிலும் வானில வருகில வெழுமதிக் கொழுந்துங
கிளைகிளா புரகரு மாயாவேய்ங குழலுங கிறமபெறக கறங்குசே மணியு
மணவெனக் கனலுங காமவெங கிலைய யனிலமொத தனுதின மூட்டக்
கனைதளக கிரிகள பசலைபூதத தணையிற் கணபடை பொருந்திலள் கலங்கி

கோடுவாய் கூடக் கலைவளா திங்கட் குடைமதன் படைப்பெம் பசு
ம்புலன,லூரமிசீ டழறகோ னுமைழநதெனத தெனற லுலவசெட் டுயிர்த்
துள முருகி, வாடுநா விடைபோ லங்கமு மெலிநது மதனகோய் பொ
றுக்கரி தாகித்,தீதுமொ டவர்கள் பலகாயுங் காவிற் சிந்தலை களிததி
டச் சோர்ந்தாள.　　(உக)

மலைக்கிணை யெனப்பொற சுணங்கலாந் தகன்று வட்டமிட் டெ
ழுந்திறு மாந்த, முலைககிடை யிடையுந தடித்தரி விளரி முரல்செழு மு
ளரிபோன முகமு, மலைக்கிடை யுதிகரு மதியமொத துடலு மாகிற மா
யமு துறு, மிலைககிடை மலாச்செவ் வாயிதழ வெளுப்பக கருப்பமுற்
றிருந்தன ளிபபால (௨௨)

அநக ருறைபயு மறைபவ ரொவரு மறிந்தன ரவட்சடிந தகற்ற,
வினனலுய றியமித துணைவிழிப் புனலா லிணைமுலை சனைகருவிப பா
ட்டிக, கனனலிற கனிநத மொழிச்சவு மினியுங கானவழிச் சென்றிடு
ம காலைப், பின்னவா குலத்தில வருமொரு காளை பிறைநுத லவளகரம
பிடிததே (௨௩)

எகருலத துளோசீ யாரமனை பேரோ தெவவிடத தெயததி யென்ன,
மைகருழற குயிலு முறறவா றனைதது மறறவற குணாததிட மயலகூா
ந, திகருவிற குனிகரு மதனனுக குடைநதாண டிங்கிவள கொஙகை
மேற காதன், மிகருனக கினியான பதியெனத தனது வியன்மனை யி
றுகொண டணைநதான. (௨௪)

மருவுபிாத திடுதேன் மலர்ககுழ லணஙகு மறறவன ருளுமா மலரி
ற், றிருவுயிாத திமைமங கணைககிழ வனுநற றேவியு மாமெனக கூடி,
யிருவுடற குயிரொன ருமெனத தழுவி யினபமுற றிருநதிடு நாளிற,
கருவுயிாத தனளபைங காவியங கணணி கனவனுந தனதுளங களித
தான். (௨௫)

இன்னணஞ் சிலநாட் கழிததனன வேறறாக கிவருமியாக கண
வனே குதலுங், தன்னலங கெடுகருங களிமது நுகாந்து தமியளா யிருந்
துகங குலின்வாய், மின்னலங் கருறண ணிடைமடக கொடியும விர
கவெந தீச்சுட வெதும்பி, நனனலங் துறநது னருநதிடும் வேட்கை ந
னியுறத தனியிது புரிவாள். (௨௬)

நடைதரு கொச்சை நாகுடன் புனிற்று னல்விளங கன்றுறு றெர
ழுவி, னிடைபுகுந் தருநத மதுச்செருக கதனு லிாஙகுமா னீன்றகன்
றினைக்கொன், றுடையதன் னகததிற கொண்டுசென் றிரவி னூனருந்
திடுவதற் கெண்ணி, மிடையிருட் கடியத் தகழிநெய் வாக்கி மென்றிரி
விளக்குமேற் றினைால். (௨௭)

அவ்வயிற் செருந்த தாவினங் கன்றென் றறிந்தன னயர்ந்தனன்
மயங்கிச், செவ்வயிற் கன்றுன் றன்னலோ ரிரண்டு சிவசிவ வெனத்

தியர் னிதனுப், பவ்வநீருலகோர் பழித்தகட் குடித்த பழுதுவா நதை வெனய பயநது, மெவ்வ மிலாம லூணுணத் துணிந்தான் யாவரோ விதி வலி கடப்பார். (உஅ)

புளளெனுங கணனுள் புள்ளம தெடுத்துப் புரணிக ளுரித்தரீந் து ரிசை, யுளளவள் ளூரங்கள வேறுவே றமைத்திட் டேவப்புறக கருணை செய தருந்தி, வளளவாயக கமல நாயகன பூரு வததிசை வருமபுல ரி யின்வாய், வெளளொலும பனைதது மளளினன கொணர்ந்து வீதியிட் டிணவ்யிசைத திடுவாள. (உகூ)

வெயயதிச சுழலகட் கொடுவரி வடிவால மென்குழக கன்றினை யொறுததின, றையகோ தின்று போயது மறுகி லினைவருங காணமி னென் றெறிந்து, தையனமீண டிறயா லெயதினள வேளாண் டகை பெறு காளைகேட் டெயதிச, செயயவாய் மையினி பிழைததனை போலு மெனவவட் டேறறின னிருந்தான். (௩0)

வெறுததன னிகவா னஙகவள் கொஙகை விழைநல வேட்கைமீ தூரநிட, டிறுத்தபேரனபா லன்றுபோ லெனறு மின்பமுற றிருந்திடு நாளிற, கறுததவல விடததை நிகாததவெம பிணிகள் காயமீ தடைறறி டத தேம்பி, மறுததவிர மதியை மருட்டுவாண முகததாள வருநதினன ழூரணமுற றனனே. (௩க)

வேறு

அசசஙம யததினி லடாநது வாரியிற
கைசசமைக கடுங்கா கால தூதுவா
பொயசசமை மின்னிடைப பூவை மென்மொழி
மசசமை விழியுயிர் வெளவி யேகினா. (௩உ)

நந்தலி றென்புல னணணி நணணரும்
வெநதிறற கூறறின்முன விடுபபு நான்முகத்
தந்தயி றீவினை யனைததுமாயநது பின
பைந்தொடி முகததினைப பாரத்துக கூறுவான். (௩௩)

அன்றிருட் பொழுதினி லானின் கனறினை
கொன்றிருந தான்றிரு நாமங் கூறிய
நன்றியிற் கொடுநதழ னரகந் தாயத்திடு
மொன்றிய திவினைக் குரிய னக்கிலை. (௩௪)

நிலமக ளீரதுகிய தேவன் பின்வரு
மலைமகட் குடலிடம் வழங்கி வானதி

யலைமகட் கூடினோ னருளிற் கூறினன
புலைமக ளாயப்புவி போதி நீயென்றே. (௩௫)

அந்தக னுணையா லழகின் மேனியு
நொந்துடல பொறுககொணு நோயக ளுஙகொடு
கந்தமா குவளைநோ கணக ளினறியே
வந்தொரு புலைமகள வயிறறிற றேனறினுள (௩௬)

அறநதவாத் துறவிகா ளணங்கு நோயுடன்
சிறநதவாட் படைநிகா திருட்டி யினறியே
மறமபுரி புலையாதய குலததில வநதவள்
பிறநதகா ரணமினிப பேசக கேட்டிரால. (௩௭)

உமமையிற கறபொரீஇ யுளநத வாககொடு
கைமமையிற பலனாயுங கலநத தீமையாற
செமமையின் மேனியிற றீய குட்டமும
வெமமைகொள சூலைநோய மூதலவி யாதியும (௩௮)

பெறறன ளவளொரு பிடிய தாயினு
மற்றவா பசிககன லவிகக விட்டுணக
குறறம தாறபசிக கொடுமை கூாதுய
ருறறவ டேமபிடு முடலந தாஙகினள (௩௯)

பலததினை மிகததரும் பசுவின கன்றினை
வலததினிற் செகுததுவள ஞாயகண மாநதலா
னிலததினிற புனறெழு னீச னொன்றிடு
குலததினிறறென்றினள கொடிய நீாமையாள் (௪0)

எணணுாறல் வினையினை யிகந்து தீவினை
பணணிட வியறறுகட் குடிததபான்மையாற
கணணிணையினறிமைக கடலு டெதநிடு
மணணினமேற் றென்றிமெய் வருநதி னளரோ. (௪௧)

வேறு.

இனைய நீர்மைய ளினறதாய் தந்தைய ரிறப்ப
மனைவெ னததனை மணந்துகொள் வாரகளு மின்றி
யனைய வூர்ப்புலைச் சேரியி னையமேற் றருந்தி
தினையி றொரல னின்றிநல் குரவொடு திரிந்தாள். (௪௨)

திரைமு திரநதொரயாதுதிரையுநித திரையிலாள களைதத
மரைமு திரநதிடக குரைததிட வளைநதுமெய கூனி
யுரைமு திரநதவ ருவமயிட டுரைததகொக கொயபாய
நரைமு திரநதுநல விளைமைபோய முதுமைநண ணியபின. (௪௩)

சொன்ன மாகநற சிவநிசி சோறறிடத தொடஙகி
யனன மாககாச சனஞசெல வறிநதவா கூடப
பினன மனறிமற றொருபுலை மடநதைதோள பிடிததுக
கனன லாரவய றனனுகோ ளனனமீ தடைநதாள. (௪௪)

தீய வெமபசிக கனறறவோா தெருததனி லிருநது
தூய கணணிலேற குதவுமின சோறெனை விராது
கூய போதிலம மறுஙகிடைக குறுகுமோா கரிய
ரூப விலவிற குணவிதென றவளகரத தளிததான (௪௫)

புனமை யாலவ னிடடகூ விளைதனைப புசிததற
கனமை யாலய லெறிநதன ளாஙகது பழைய
தனமை யாகிய சிவலிஙக நாயகன றலையிற
றினமை தீரபபவா சாததிய தழையெனச சிறநத (௪௬)

ஆறறை நாடசிவ ராததிரி யனநதலூ ணகறறிப
பறறை நோகரப பரையொரு பாகமாம பரமன
கறறைவாாசசடை முடியெறி கவினகொள்வில வததாற
பிறறை நாடசிவ பூசனை புரிபலனை பெறுவாள. (௪௭)

யாம நானகுமன றிரவுபத துகமென வெணணித
தூம மாராழற பசியினறை றுயினறில லிருநதாள்
சேம மாாதடந தோகடி தருணனமுன செலுததக
காமா செஙகதிாக கடவுளுங குணபுலத துதிததான். (௪௮)

விடியல காணடலு மீணடொரு தெருத்தலை மேவி
யடிசி லேறபமற் றபபுலை யரிவைதோள் பறறி
கொடிது சேறலுங காறளாங குயிாகலை நீஙக
மிடிசெய மூபபுவெந நோயபசி வருததிட வீழ்நதாள. (௪௯)

ஆத பததழல கொளுததிய நிலததிலவீழந தழுநதி
யேத முற்றவள படடவெந துயரள விலைபபின
பாத கப்புலை மகளுட றணநதுயிா பறிநது
போத லுறறிடத தொடஙகியே புறபபடிப போதில. (௫௰)

பணிப்ப ணிப்புயக் கணிச்சியம் படையபா னருளா
லெணிக்க ணிக்கருங் கணங்களை யேவிநீ மேவிக்
குணிக்க ருமபுலை மகளுயிர் கொணாமினென் றுரைப்ப
மணிச்செ ழுஞ்சுடர் விமானமோ டும்பரின் வந்தார் (௫௧)

அன்ன காலையிற் புலைமக ளாவியைப் பொலமென்
றுன்ன வேவரு திவ்விய வுருவினிற் சோதத்துக்
கின்ன ராதியர் பாடிடக் கிளிமொழித் துவர்வாய்ச்
சின்ன நூலிடை யரமபையர் நடமபயில் செய்ய. (௫௨)

தக்க துந்துபி முழக்கிடச் சாமரை மிரட்ட
வக்க ணத்தினி லவிர்மணித் தோமிசை யேற்றித்
தொக்க வெண்ணிறச் சோதிவிட் டொப்பறத் துலங்கு
மிக்க பேரெழிற் கயிலையிற் செலலுவான் விரைந்தார். (௫௩)

கண்ண ணாயிரங் கண்ணனெண் கண்ணனற் சதிரக்
டணனெண் ணுணமதிக் கடவுளுஞ் சலசட புடைய
வண்ண வானகத்தி வானவர் முனிவரு ருரகர்
விண்ணு லாவிய சித்தரோ டியக்கர்விஞ் சையர்கள். (௫௪)

பரிந்து போற்றிநின் றவர்க்கெலா மருள்விழி பரப்பி
வரிந்த நீள்குரன் மாட்கத் திவ்வியாழ் வாங்கிப
புரிந்த வாசடை நாரதன் புகலருஞ் சுருதி
தெரிந்து பாடிய பாடலிற் செவித்துணை கொடுத்து. (௫௫)

கையின் மான்மழுப பிறங்கிடக் கனற்பிழம் பனைய
மெய்யி னீற்றொளி விளங்கிட விடறுகாந் திருண்ட
மையி னிற்றிகழ் கண்டமும் வண்பொனு மிழற்றச்
செய்யி ளுறுசெங் கமலகோ வதனமுந் திகழ. (௫௬)

படரு மெண்கொடி யறுகிலைப் பசுமையாற் பொற்பமை
விடலெ ழும்பணிச் சுடிகையிற் றிகழ்மணி வெயிலா
லடாத டந்திரைக் கங்கையா லணிசடா டவியிற்
றொடருஞ் சந்திர னிந்திர சிலையெனத் தோன்ற. (௫௭)

உழலை சேர்பவ வெயிற்கொதுங் கிடத்தன துபயக்
கழலை நீழலா வடியவர்க் கருள்புரி கந்தன்
குழலை யாழினை மழுதினைக் குறைத்தன குதலை
மழலை கேட்டுள மகிழ்ந்திடு வரணனைக் வயக்க. (௫௮)

கலக வாள்விழி யரமபையர் கவரிகா லசைபப
வுலகி லாருயி ரனைததையும பெறறளிற் றுதாத்
திலக வாணுத லுமையுடன் செமபொனு லியன்ற
விலகு மாமணி யாசனத திருந்தன னிறைவன (௫௯)

ஆறு சூடிய வணணனமுன் னாதரத தியஙகு
மேறு சிாமணி விளஙகிய விமானததி னிறககி
கூறு மிபபுலை மடநதையை விரைநதுடன கொடுபோய
வீறு சோகண ராதரக கணததினில விடுததாா. (௬0)

எமபி ரானறிரு வுளஙகனிந திரஙகியங கவடன
வமபு லாநதிரு மலாமுக நோககியிவ வரைசக
ணமபு லாமவிழி மாதரோ டிருததிமற றதறபி
னுமபா நாடரு முததியுந தருதுமென றுரைததாள (௬௧)

அனைய ளவவுரை கேடடன ளகமகிழந திருநதா
ளினைய மாககதை படிததவா கேடடவ ரெவரும
வினையொ ழிநதா னருளபெறு வாரென விரிததுப
புனைநெ டுஞசடைச சூதனம முனிவாககுப புகன்றான. (௬௨)

சவுமினிசசருககம முறறிறறு.

கனமாடபாதசசருக்கம்.

வேதமற றுயாநத சோததி யெமபிரா னிரவின் காதை
யோதமற றுளதோன றுஙகட குணர்ததுவன் கேணமி னெனறு
மாதவத துயாநத செயய மறைதெரி முனிவா கேடபச
சூதனுற் றமுத மாரி சொரிநதெனச சொலல லுறறான் (௧)

பைமபுலி புலர்ததுங கொஙகைப பாவைய ருடுவெ காலச
சமபுலி வருந்த மாலைச சமனெயி றெனன வேக
வெமபுலி யெனன முனனி மேறறிசை தோறறு மெனறே
றம்புலிக் கொழுநதா ரிஞ்சி யயோததிமா நகரொன றுணடால. (௨)

மன்னாதம மன்ன னென்ன வருந்தச ரதனபான முனனுட
பன்னக மீதிற றுஞசும பசுநதுழாய முகுநதன் றோனறு
மக்கக ரனிகரும் தேவநத ஞதபண குலததில வந்தோன்
கன்னலங் தருதின் டோளான் கிருதலர்க கடியும் வாளான். (௩)

குததிர மறவோா செயய கோலவலை யாமற கோளிப்
பதத்ர சயன னென்னப்பரிந்துயிா பாது காபபோ
னததிர கயனச செவவா யரிவையாக கனஙக னனனுன
மிததிர சகன ஞமம விளஙகிலை யலஙகல வேலோன. (௪)

குனறென வளாநது வீஙகுங குவிமுலைப பவளச செவ்வாய
மனறலங கோதைக கோதை மதயநதி யெனனு மாதைத
தனறடஞ செஙகை பற்றிச சடஙகுசெய தழலசான ருக
முனறவ முடிவான மனறன முடிததவன் முயஙகு நாளில. (௫)

விலஙகுபுள கலஙக மாயககும வேடடமேன விருபப முறறி
யுலஙகெழு வயிரத தோளா ரொணமலா பொதுளிப பூதத
பொலநதரு சினைகள வானம போனவெங கானம போவான
பலஙகொளகா முகபபட டாஙட படிகை மருஙகிற சோததி. (௬)

செஞசுட ரெறிககுஞ செமபொற செழுமணி மகுட மேகிக
குஞசிப்பூந தொடையிற சூழநது குலவிட விசிததுக கூாலம
விஞசிய சுரிகை சோதது வெறுககையி னமைதத பசசை
மஞசெனத தோறறுஞ சோதி மரகதக கவச மிடடு (௭)

கைபபுடை கட்டி வெண்ணிற கடுஙகணைத தூணி தூககி
மைபபுடை வரையுங கணனூா நுதனிகா வரிவில வாஙகி
மெயபபுடை மனங்கா லொதது விரையுமைங கதியிற செலலு
மெயபபுடை மேனி மேக நீனிறப பரிமேற கொணடான (௮)

சஙகொடு படகங கொமபு தவிறுடி தழஙகி யாபப
வெஙகொடுங கொலைசெய வாளி விலலொளி விளஙகுமவைவே
லஙகவை தரிதத் தானை யளவில சூழ மணணிற
பொஙகுதுன் ளேி யோரொண புலமபுக விசுமபு போாப்ப. (௯)

பெருமபுரி வலைவாா கூததற் பிடியினஞ சுமந்து செலல
விருமபுறு வேடர் கையில விளாஙகெதிர் குணாகசு ஞாலி
யிருமபுறு தொடாிற பூட்டி யீர்த்தனா செலல வலலே
சுருமபியிர் தொடையான் கானச சூழல்வாயச சென்று புக்கான. ()

வேறு.

வலைவார்பல நிலையாரொடு வாதூாடு வளைப்பார்
சிலைகோலினர் சிறுநாரொலி நிசையேற விடுப்பிர்

கலையானமனை முயனீடிய களிறோடு களிறறின்
றலைபோயற விறனமீளிகள சரமாரி தொழிபபார. (கக)

கொடிகொணடிடு தருவிற்படா கொமபேறி விழிபபார
மடியுருசெவி வளைவாலகல வாயனாயகள விடுபபார
நடிகொணடெறி தருவாரசுழல தழலினக லுகைபபார
பொடிகொணடிடு நிலனிறசில பொறிகினறு புதைபபார (கஉ)

அடலசேருழை படைதாரியி னடிதேடினா தொடாவார
மிடலசோதரு மிருகாரினைய விறலவேலினி லெறிவார
வடவாமுக வனலாரசின வலிநீடுகி ருளியத
துடலூடுற வடிவாளிக ளுடனேவினா விடுவார். (கங)

வருமிததிரன மாபுறறிடு மனைமுறறரி யலாபோர்
பொருமிததிர சகனுறறொரு புரிவிறறணி குனிவித
துருமிறறொடு கணையிறபல மிருகததை யொறுததுத
தருமிததிற லெவரிபபுவி தனிலொபபென நினறான. (கச)

வேறு.

இவவணண நெடுஙகானி லடுமவேட்டம புரிநதிடுமவ் வெலலை காரல, மைவணணத தடலாகக ரிருவரொரு வயிறறுதிததோர் வநது தோனறிப, பைவணணப் பெருமபாநத னோநதுலக மொருகுடைக கீழப பாதுகாககுஞ, செவவணணக கதிரவேலோ னுடனறருககி னெருககியமா செயதனா றாரால. (கரு)

அநநிலைகண் டனனவரின் முனனவனைத தூநதரச னஙகைவா ளாற, செனனிதுணித தனன்குருதி நீரோட வரஙகததைத தெரிய சோககி, யிநநிலையில வெலற்கரிதென் றினையோறுமை வஞசகஙக ளியறறி யானே, பினனிவனை வெல்லவெனன யீணடோடி மனிதரு ருப பெறறு வநதான். (கசு)

வநதரசன றன்னிருதா டொழுதெழுது மாஙகவனும் வரவே தென்னச, சநதனிகுத திரபபுயமித திரசகனே யுனதேவல் சலிபபி லாம, லிநதவட வுள்ளளவு மிழைத்திடுவா னெனனணிவநதே னென் ன முனனை, கொநதழல் லடிசிலமே வாலுவர்தங் தொழிலவற்குக கொடுத்தசன மன்னேறு. (கஎ)

வன்புலஞ்சூ,னனம்பயிலும் வனநீஙகி யயோததிநகர் வந்து நா ங்கும், பின்புலஞ்செய் திரகேசன்றான் மதயாநி யுடன்வாழ்விற் பெ

ருகு நாளிற், றென்புலஞ்சென் றடைந்தபின்றாக் கடன்கழிக்கு நதிவ
சமுறச் சிந்தை மேவுந, தன்புலங்கொண் டேத்தரத்திற் சாலித்தவன் வா
வழைத்தந்த நாளிற் றுழந்தே. (௧௮)

ஆசனத்தி லிருத்தியபின் னருக்கியபாத் தியமுதலாச் சனைகளாற்
றிப், போசனத்துக் கெழுந்தருளப் புரிதியென வருந்தவனும் போந்த
போதி, லீசனென்னத் தகுமிருந்த ணமமுதத் தொடுதேனது நினைவின
வண்ணம், பரசனத்தின் மணிதருடற் றடியரிந்து சமைத்ததனைப் படை
த்திட் டானே. (௧௯)

வண்டுபடும் பசுந்துளபத் தொடையான்வெள் விடையான்றன்
மலராங் குள்ளங், கொண்டுபெருந் தவமியற்றும் வசிட்டமுனி முனிவு
டனிக் கொற்ற வேந்தன, றுண்டுபடு மிவனுடலி னருணிக் கலந்தி
னிடச் சொன்னா னென்று, கண்டுகனற் பொறிகாலக் கண்ணிணைகள்
சிவந்துமிகக் கனன்று நோக்கி (௨௦)

மறுவையவித் தெளிருமுழு மதிக்கவிகைத் தனிச்செங்கோன் ம
ன்னன் முனி, யறுவையுடைய பெருநிலத்திற் றிருவிழந்து கருங்குறங்கொ
ளாகக்கயாக்கை,பெறுவையெனச் சபித்திடலு மனத்தழுங்கி யவாக்கண
த்துடன் பின்பு தேறித, தெறுவையயிற் கானுயாமித் திரசகனு மனமதனி
ற் சினமீக் கொண்டே (௨௧)

மறுதிகளிற் பிழைத்தறியா வெனைச்சபித்திட் டனையுனையும் வைவே
னென்றுத், தறுதிதழைத்தா மலர்க்கரத்துச் சலங்கொண்ட சலங்கண்டு
தாழ்ந்து தேவி, திறுதிபகோத் திரமுதலவ தேசிகனே மாசின்மற
செப்புந் தெய்வ, மெறுதினிநீ சபித்தற்கா தெவராசா குரவனாச்சு
ளிட்டா னென்றே. (௨௨)

தன்மாட்டுத் தளிரியன்னி னுரைத்திடலும் பாணியிற்கொள் சாபப்
பாணி, பொன்மாட வயோத்திநகாப் புரவலன்றன் குலாசுழற்றாட்
போதிற் பெய்தான, சொன்மாட மெனக்கருத்த தக்கணத்தந் நீரமையி
னாற் சுடரவேல் வேந்தன், வைமாட பாதனெனப் போபடைத்தா னீர
படைத்த கடற்பா ரெங்கும். (௨௩)

வேறு.

அன்றிய வெகுளி நீங்கிக் காவல னிற்ப முன்ன
ரொன்றிய தவத்தின் மேலா முறுவலு மோகம் நீங்கிப்

பின்றிய வாக்கன செய்த பிழையிது பிழைத்தோன் றென்பா
வினறிவன புரிந்த நிமை யின்றென யோகிற தோரதான். (உச)

விறசா நுதறகட் செவவாய விரிஇிழை யமுத மானுஞ்
சொற்சா சுவதி கேளவன் றேனறலமான றடநதோ மன்னே
யறசா ஞூஙிக காளி லடைநதுசஞ சரிதநி ராறு
வறசாங காறு நிறறி மாறுமுன சாப மென்றுன. (உரு)

உளசதனி லுணா வொணணு வூழவினே வசததாற கூததர்
வஙாங கொணமுற கோலநீஙகி மறறொரு கோலங கொணடு
துளங்கிடத தோறறல் போலத தொலலுருக காநது இஙக
ளிளம பிறைக குழவிபோலு மெயிறுடை யாககனுனுன. (உசு)

மைககளைத திதழப்பூங கோதை மனமடநதையாக ளெல்லாந்
தெககணத தியம னனனச சிநதையில் வெருககொண டேகி
யககணத தகனறு போனு ருநதவக கிழமை பூணட
மெயககணத தவாகள சாபம யாவரே விலகக வலலாா (உஎ)

வேறு.

வடிகசுரான் மணியா ழிசைமுரான் றறுகால் வரிச்சுரும் பாற்றுபூ மாலைக, கடிகசுரான் மடவாா பாறகடற றிரையின் கறறைவெண கவரிகா லசைபப, விடிகசுரான மடஙகல சுமநதபே ரணையி லிருநதா சிய ற்றிய விறைவ, னடிகசுர னிகராங கரிகொடு வரிசே ரடவியி னககண த தடைநதான். (உஅ)

பாய்கலைப் புரவிப பவனனு மியஙகாப் பசுநிறப் புரவியந்தேரோ ன், காயகதிா நுழையாக காட்டிடை விலஙகின் கணமெலாங் கொன றுகொன் றருந்தித, தீயவா ளரக்கன் றிருதரு காலைத திருததகப் புதக் கடி புரிந்த, தூயவா னைகையுந் தொழுகுலத துதித்த தோன்றலு மாங் குறக் கணடான. (உகூ)

கணடவா ளரக்க னுவகைமீ தூரக் களித்தன னொளிக்கதிா மதி யிற்,றுண்டவா ளெயிறு துலஙகிட நகைத்துத் துன்னெனை தனணியொ ன்ன னிறபபூ, மூணடகா சனன்றன் குலத்தில்வந் துதித்த முனிவரன் புதல்வனைய பறறிக், கொணடவா வுடன்வெண ணினைத்தடி யருந்து வு தொன்மையிற் கொலலுவான் றுணிநதான். (௩0)

அன்னதகு,லையிலங் கவன்முக நோக்கி யந்தண னருநதுனைத்தே வி, மன்னகேள்,சால கடங்கடா மாபில வந்தனே யல்லலி முனிந்து,

முன்னமே யிவனைக கொல்லுவை யாயின முளிதரு விறகுதீ மூட்டி, யென்னதா ருயிரு மிறபபனின் றெனககோ ருயிரபபலி யீதியென்றி ரஙகி (கூக)

தன்றுணைத் தடஙக ணீரமூலைத் தடததிற் றுலாவிட் டொழுகநினை றிராதே, யனறுனாத திடுஞசொற செவிககொளா ளுகி யந்தணன மை நதனை விலாவிற, கொனறுடற குருதி பிழிநதுமுன குடிததுக கொழு ந்தசை கறிததகல வாயின, மெனறுட னருந்திய பைநதொடிக கெதி ராய் வெளளெலும் பனைதளைதயு முமிழ்நதான. (கூஉ)

என்செய்வா ளுமிழநத வென்பெலா மடியிட் டெடுததன ளெயதி யுவ் வென்பை, மின்செய்தீ யதனிற பெயதிது செய்த வேநதாகோன் றன்பதி மேவிப், பொன்செயபூண முலையாா முலைநலபு போகம புண ருகா ளிறககவென றுருதது, முன்செய்தீ வினையாற் சாபமீ திட்டு மு ழுஙகழ லூடுபுக கவிநதாள. (கூங)

வேறு

புாமுனியும பாமனிரு பதப்போது முப்போதும போறறுந தெய் வ, வாமுனிவன சாபமகன றாசனிரு மருபபொருமும் மதநால் வாய க்குஞ, சாமுனிவன் பிடிநிரிச ரிகடெரிநதே யரிதருவுந தடஙகா ணீங கிக, காமுனியுங் கணையுமிலலாக காமனென வயோததிநகா கடிதி லு ற்றான். (கூச)

நெடிததினம் பிரிநதகன்ற நீர்மையினுற் றிரணட திண்டோ ணி ருபன றனு,மடியிணையா மலர்கள் கன்றிசசெப்பூர விளாநதுகடந் த ண்பி ரென்றும்,பிடியதனை நாடிவரும பெருந்தடககைக களிறெனவேள் பெயயும வெயய,வடியயிலவா ளியினுடைந்து வருநதியந்த மதயநதி ம னையுட் புககான். (கூரு)

வந்தவடன் றுணைமுலைகண மருவுவான் றுணிந்திடலு மன்ன காணி, லநதகிசி சாஞகி முனிவனைககொன் றனையதனு லவன்றன றே வி, வெநதழலின் மிகச்சிறி யுன்மனைவி மார்முதலா விளம்பு மாதா, தந்தனமீ துறத்தழுவி லிறததியெனக் கொடுஞ்சாபஞ் சாற்றி வீந்தாள்.

ஆதலினு லெனையணைதற் கடாதெனக்கென் றவன்கூற வாசன் மோகக், காதலினு லிடைந்து செம்பொற் கலத்தமுதம் பெற்றருந்தக் கடனி லான்போ, லுதகவுற றில்லமில்லாற் கருமகபபே றிலலையு லை துனித்து நோக்கித், சாதகருக் கெபாத்திற் பலன்கிடையா தென த்தேறித் தவமீக் கொண்டே. (கூஎ)

ஒருமனமா யிருவினையின் றுவக்கற்முக குறும்பெறிந்திட் டுயர் நால்வேதந், தருபொருளா யைந்தவித்தலைத்த தழலுப்ப னினறுபெருந் தவங்க ளாற்றிக், கருதருமா மறலிவலை கடந்தமுக்கா லமுமுணர்ந்து கணிக்க வல்ல, பொருவருமா முனிவராக ளனுமதிகொண் டரியதவம் புரியு மேல்லை. (௩௮)

வேறு.

களைவிட முகுத்தல போலக் காயசின மிருந்த வாளிற
பிழைபெயி திலங்கப் பேழவாயப் பெய்மக ளொருத்தி பற்றி
யிறைவனை வருத்த வீங்கு கெனனெனப் பனனு தொனறுான்
முறைதெரிந் தருளுந் தெய்வ முனிவரா விருவி னனே (௩௯)

கணித்தறமுக காலந் தேருங் கடவுணமா முனிவா துதிப்ப
பணிதலைக் கிடந்த ஞாலம் பரிந்தரு ளரசே முன்னாட்
குணித்தவா ளரக்க ருக்கோ திலவே தியனைக் கொன்று
பிணித்தவெம் பாவங் கணடா யலசையுயப் பிணித்த தென்றார் (௪௦)

அப்பவந் தீரப்பா னெனணி யலைகடற சேது முன்னுச்
செப்பருந் தீர்த்த மியாவுஞ் சென்றுடன் மூழ்கி மூழ்கி
யொப்பரும் பிரமன் றனனை யுதியிற் றந்த மாயன்
கைப்பணி சடையான் வைகும் பதிபல வணக்கஞ் செய்தான். (௪௧)

உந்துவெண் டிரைநீர் வேலி யுலகெலா முழுந்து சூழ
வந்தும்ப பிரமகத்தி மாறிடா திருந்த லாலே
யிந்துமண் டலம்போ யோங்கு மிஞ்சிசூழ் மிதிலை ஞாங்காக்
சந்துகொல் களிற்று வேந்தன் கவலையுற் றிருந்த காலை. (௪௨)

மாதவர் மருங்கு சூழ வளரிள மதியஞ் சூடு
நாதனிவ் விவனு மென்ன நானில மதிக்கத் தக்கோன்
பாதபங் கயங்க ளேவப் பார்த்திப னிருக்கும் பாங்கர்
கோதம னென்னு நாமக் குலமறை முனிவன் வந்தான். (௪௩)

அன்றிருந் தவனைப் போற்றி யடிதொழு தங்கை கூப்பி
நின்றிடும் வடிவேற் றானை நிருபனுக் காசி கூறி
நன்றிருந் தனையோ வென்ன நவின்றுநின் முகத்தின் சோதி
குன்றிய தியாது வந்த குறையெனக் கறைதி யென்றான். (௪௪)

திருந்துதி முற்றுங் கற்றோன் றிசைமுகற் குவமை சான்றோ
னருந்ததிக் காதலி யன்ன வருண்முனி யாக்க ளுகி

வருந்துதி யென்னச் சாபம் வழங்கலால் வந்த தென்றுப்
பெருந்துதி கூறிப் பின்னு நிகழ்ந்தவை பேச லுற்றான் (சரு)

அரக்கனாய வனத்தி லனரு ளாந்தனைக் கொன்ற பாவ
மிரக்கமி லலகை யாகி யிங்கெனைத் தொடாத லாலே
பரக்கும வெண்டிலாத தீர்த்தங்கள் பற்பல படிந்து பொற்கோ
புரக்கவின் படைத்த கோயிற் புண்ணிய தலஞ்சே வித்தேன். (சசு)

எண்ணரு தருமஞ் செய்தே னிறின மந்திர நவின்றேன்
விண்ணவாக கவிக ளலகும் வேள்விகள் பலவுஞ் செய்தேன்
பண்ணரும் பாவ நீங்கப் பெற்றிலேன் படிவ வுணற்றன்
கண்ணருள் பெற்றே னுய்யுங் காலமு முளதா மென்றே. (சஎ)

அன்னமா முனிவன் றூய வடிமுடி சோதித் தின்ற
மன்னவன் றன்னை நோக்கி வருந்தலை மதிபடஞ் சூடும்
பின்னலஞ் சடையாற் கன்பு பெருக்குநோன் புகட்குண் மேலா
யுன்னரும் விரத மொன்றுண் டொருநிலை போலு மாணீ (சஅ)

மாசுமா மதியிற் றேயந்த மதியிற்பன் னன்காம பக்கத்
தேகா யகனைப் போற்றி யீரிரு சாமந் தோறுந்
தாகமாம் பசிக்கணை நெஞ்ச றவிர்ந்தளத் தொருமைக் கூரன்
பாகமா னூரந் தனனு லருச்சியுன் ணாந்த நீங்கும. (சகூ)

வரையிலக் காகத் தொட்ட வாளிக டவறு தோய்ந்த
தரைமிசை யடித்த கைதான றப்பிடா ததுபோ லீசன்
குறைகழற் பதும நோக்கிக் குறித்தநோன் பியற்றி னின்றாற்
புரையறப் பலிக்கு மென்னுப் புரவலற குரைத்துப் பின்னும். (ருo)

நற்றவ மதனில் விந்த வையிலா விரத நோற்கிற்
சற்றல் மிகுதி நன்மை தருகிடுஞ் சடுதி யென்றுக்
குற்றமின் முனிவன் கூறக் குறிக்குமத் தலமு மெற்கே
சொற்றருளாய வென்னக் கௌதமன் சொல்ல லுற்றான். (ருக)

வேறு.

சொன்ன தலங்களின் முன்னி வருந்திய தூயோய்கே
யுன்ன வருங்கிரி மன்ன னளித்திடு முலைமகட
மின்னவி ரஞ்சடை முன்னவ னன்பொடு மேவுங்கோ
கன்ன மெனும்பதி யொன்றுள தங்கது காணுயால். (ருஉ)

அத்தல னிற்றலை முறறு முணாததிட வாரவலலார
முதத நகைததிரு வுகஙகிறை திகழு முகததோனற
சிதத ரியககா மயககறு நறறவா சேனறடா
நிதத மியறறு தவததின முயறசியி னிறபாரோ. (௫௩)

ஆடு முனிககுழு வாயிர கோடி யான்சிவைப
பாடு முனிககண மெணணில சிததி படைததியோகிற
கூடு முனிததிரள பறபல வுறறிடு கோகனகம
வீடு பெறறவினி யபபதி யொபபுற வேறுணடோ (௫௪)

அததுணை மாதவா வானவா மானவ ராலேறாமா
சிததுடை யாரவெரு வககட மிககிடு திசகானை
முததுடை வால மருபபணி மாரபின முரிததோனகம
பததுடை யானகன் முறபக லாசசனை பணவெணணி (௫௫)

ஓரசிவ லிஙக முறுமபடி வானி லுயாநதோஙகு
மோபெறு வெளளி விலஙகலி னறறவ மேசெயயக
காரபெறு கணட னாககா குலததினற கைதனனிற
போபெறு லிஙக மளிததவ னேடிவை பேசுறறுனை (௫௬)

பாரதனில வைககி லெடுகக வொணணுது பகாநதேமுன்
னூாதரு மூாதி யொழிநதனை லைககொடு னூாமேவிச
சீாதரு லிஙக மிதைப பிரதிட்டை செயிறபாரி
னோதரு முனனை வெலறகுரி யாரபிற ரிலலையெனறே (௫௭)

விததக னேகி விடுபப வரககனும் விடைகொணடே
சிதத முவாநது நெறிகொடு பாமிசை செலபோதிற
புததமு தத்தினை யற்பொடு துய்ததிடு பொனனுடா
மததக வேழ முகதத கணேசனை வநதிததே (௫௮)

எணடகு மீச னளிதத விலிஙக மிலஙகைககே
கொணடகல கின்றன னின்றெதிா செனறெரு கோள்செய்தே
தணடரு தாணமலா சோவ நடநதிடை தடைசெயய
மண்டனி னீடிய முடிக வாகன வருகென்றா. (௫௯)

உற்றிடு வானவா சொறறிட நான்மறை யோனுகி
மறறிர டோளவ லாககன் வருமபெரு வழிதனனி
னிறறிட மற்றவ னுந்தனி வந்தவ னேருற்றுன்
முற்றினி லற்பச லித்தை விகேகீ முடிசகுற்றே. (௬0)

அச்சிறு வேதிய னங்கை யிலிங்க மளித்ததன்றோன்
மெய்ச்சிறு நீரவிட மேவிய காலை விரைந்திங்கன்
மூச்சொலி னின்னை விளிப்ப னதற்குமுன் மூன்றுயே
லிச்சிவ லிங்க நிலத்தி லிருத்துவ னென்றுரைதல். (௬௧)

அம்முறை யாக வரக்க னிசைந்த யல்கலபோதின்
மும்முறை கூவின னெய்தில னையிரு முடியோனு
மெம்மிறை நீதி யிதென்று கனத்தவ னெய்தாமுன்
மைம்முறை யாயொளிர் கண்டனை மண்டனில வைத்திட்டான் (௬௨)

பின்பவ் வரக்கர் பிரானவ ணுற்றழல் பெய்கணனுனை.
நனுபுவி யிற்சிவை யோடிய தென்று நடுக்கெய்தித்
துனெபொடு பத்திரு தோள்வலி கொண்டு தொட்டாங்கோடி
வன்பொ டெடுத்திது மாபெல மென்றுன வலியிலலான (௬௩)

மன்னவ னாதலின் மாநில மாபெல லிங்கம்பே
றொன்ன விளம்பிய தின்னம் மீளவி லங்கைக்கோன
பன்னக மேவுகை பற்றி யெடுக்கப் படிமீதி
னன்ன ரிலிங்க மெலிந்து நிமிர்ந்தது னைந்தங்கே (௬௪)

ஆவி னெடுஞ்செவி போல நிமிர்ந்திடு மதனுழா
காவி னிடமெபயர் கோகன மென்றனர் நனிகூரு
மேவி னலந்தரு வாளவிழி யம்பிகை யிடமேவுந
தேவி னருளுசிவ லோகமி தென்றறி திணிதோளாய. (௬௫)

வேறு.

மாவின்வடு நிகர்த்தவிழி மலைமகளை யிடங்கொணட
தேவனருள சிவலிங்க மெடுக்கநைந்தோன சினங்கொணடே
காவலையம் கைத்திரளாற கனற்றரக்கன மறைமதலைத
தேவனது குடுமிமுடி புடைத்தனன்றன் சினமிகலால. (௬௬)

புடைத்தவுட னுருத்தெழுந்து பொழிமதவா ரணமுகத்தோ
னடித்தலமு மணிமுடியு மகலிடமும் விசும்புமுறப
படைத்தவுரு வெனநிமிர்ந்து பணைக்கரத்தா லிராவணனைப்
பிடித்துமணிக் கழங்கென்ன வெறிந்தெறிந்து பிடித்திடலும். (௬௭)

மறைபோனென் றுணிநினைந்த மடமையினு லிதிமைத்தேன
பிறையோங்குமணிமகுடப் பெருங்களிறே பிழைசெய்தே

ளிறைவயோனே பொறுபபதுணக கியலபெனறெண றேததுதலும
பொறையோடு முமைபுதலவன புவியிலரக கனைவிடுததான. (சுஅ)

நிருதாகுலத திகலவேநதே நினதுபிழை யாமபொறுததற
கிருபதுசெங காததாலு மெழினமலரோன முனகவிதத
வொருபதுமா முடிததலையு முறபபுடைததி யெனவோடுய
குருதிநிறங கொளபபுடைததுக குதிததாடி யுவபபிததான. (சுகூ)

அனனதுகண டுவநதருளி யைஙகரததோ னினறுமுத
லென்றுணன் னலமவேண்டி னெறுணைபபோ லிருகாததாற
செனனிபுறப புடைததவாபாற சிநதைமகி ழுவமெனறு
மினனினமறைந தனனிருதன வேலையிலங கையிறபுகுநதான. (எ0)

தெனனிலஙகை யிராவணன்பாற சிவனுதவத திறலாககன
பினனிலஙகு மொருமருபபுப பெருநதகைதன கைககொடுபப
வனனலிங்க மையஙகாததோ னஙகையிறு ளூடடியதா
லிஙஙிலததிற சிவலோக மெனவிளஙகி யிருநதுளதால. (எக)

வேறு.

இததகைய கோகணணந தனனிமென்னன லொருபுலைசசி யிருககா ணிலலாள, சுததவமு தெனவெஞுதத நனாதினாகோய மூபபுடையா ள சுருதி போற்று, மததனிர வெனவுணரா ளஙகடைநது பசிமிகுததி டடகடு காயச, சிததமதி லிரககமுளளோா சோறிடுமி னெனககெஞ வோர் தெருவி லுறறுள. (எஉ)

அததெருவின றலைவருமோா கனியனிழி குலததவட னஙகைமீ தின, மூததளககூ விளமுணவென றிதேலுமேற றெறிநதனளான மு ன்றுட் டாபித, தூததமாபூ சிததபுரா தனவிலிஙக முடிமீதி னுளததன லுபோடும், பததாரிடுமே பசிலைபோ லானதவள பசிமிககணை படைசெ ய் யர்ளாய். (எங)

இருளகல் விடியுமட்டுமே வருநதியிருந திரவியுதித தெழுநத பின னத, தெருவினிடை யிாநதிடவோா புலைசசியெதிா வழிகாட்டச செ ல்லுங காலை, மருவியகோய பசிமூபபு வருததிடவெஞ் சுடுமெணறகிழ மயஙகி வீழ்நதங கொருவியுயிா பிரிபொழுதிற பரமனுயர் கணஙக டடுமை யுறறு சோககி. (எச)

சிாதருகோ கணணத்திற் சிவசிசியி லுண்டிதுயி றீாக்கு விலவத, தோ்தருநற பைநதழைதொண டமணமருச சித்ததனு லிமைக்குஞ் செமபொற, நோ்துனிலய புலைமிகளோ யேறறியிவளு வருதிமொனசு

செபப வல்லோ பாரதனிலுற றனைவருமயாம பாரததிருககவஙக வளைப பணிநது போறறி (எ௫)

செமபொனெடுங கொடிஞசிமணித தோமீதி விருததிமிகு சிற பபி னோடு, முயபாமட மகளிரவெணசா மரையிரடடப பைநதருவி னுலவிவ யினற, வமபவிழபூ மழைபொழிய வளஙகெழுதுந துபிமுழ ஙக மழுமா னேநது, மெமபரம னினிதுறையுங களதபுத கிரியினமி சை யேகி னரே (எசு)

ஆதலினமித திரசகனே நீயுமநதக கோகணதத தடைநது போற றித, நீதகலுஞ சிவகிசிநோற றிடிலுனது வினையனைததுந தீரு மென று, கோதகலும பெருநதவததுக கோதமனங கவறகுவிடை கொடுத துப பினன, ரேதமினமா தவாசூழநது வரமிதுலை நகாநோககி யேகி னருல (எஎ)

புணணீரின கடிகமழப பொருகளததி லொனனலாதம புயமதோ ய மினனா, கணணீரமை கலஙதொழுகக கலுழநதணிபொற கலன வூாஙகக கதிாவேல வாஙகி, மணணீரமை பெறபபுரநத மனனவனுங தாகமுறறு வருநதி னோக, ஞணணீரபெற றதுவெனததுன பொ ழிநதயாகோ கனனமுறறு னுவபபி னேமெ. (எஅ)

பூகநெடுமபொழிலபுடைசூழபபதியிற புகலகோடிப புனலின மூழகி, நாகாதினந தொழுதெழுமா பெலவிவியக நாயகனை நணபி ற போறறி, மாகமதிச சிவநிசியின மறைமுதலா கமததுவிதி வழுவா தாறறிச, சோகமிகத தருமபழைய வினைததொடாபி னறுககவினைதது ந துடைததிட டானே. (எகூ)

வளமைதரு கோகணததின மாகமதிச சிவநிசியை மகிழநது நோற றுப, பழிவினைககும பிரமகததி பறறறவே தீாநதபினனாப பரமன செயய, கழலடைநது பேரினபங கலநதிருநதான சிவநிசியைக கருததி னுறற, வுளமகிழவா னேறறவாகள பேரினப வீடடைவ ருணமை யெனறுன. (அ0)

என்றுயாலை மிசவனததி விருநதவிருந தவாமகிழ்தாங கிருகை கூபபித், துனறுசடை முடிதுளககிக கேட்டுவபப விரிததெடுததுச சொலவி னுறற, கனறுகொடுஞ் சினமயககங காமமெனு மூககுறும பைக கடிநது காணும, வெனறிபெறுந தவஞான நிலையுணாநது கள ங்கமினறி விளஙகுஞ சூதன. (அக)

கன்மாடபாததசசருககம் முறறிறறு.

விபரிசச்சருக்கம்.

எண்டரு மறையுண ரிருடி காடிரி
புண்டர நுதலா னிரவிற பூசனை
கண்டவன கதையினைக கழறக கேணமினென்
றுண்டவச சூதனு முரைபப தாயினான். (௧)

பாரினிற புராதலப் பதிபு ரபபவன்
போரினிற றெவவாமெயப புலவு காரியு
மோரியு மருநதவே லுறைக ழிததிடும
வீரியன விபரிச னெனனுமம வெநதனே (௨)

தன்றடரு சிலைகொடு தானுஞ சேனையுங
குன்றருங காணிடைக குறுகி நாடொறும்
வனறலைக கேழனமான மனாபுல வாயகளின
மெனறசை யருநதிட வேடட மாடுவான. (௩)

புலநதரு பூசுரா புலைஞா மற்றுள
குலநதனி லுதிததெழில குலவு மாதரா
நிலநதனி லவாவுட னேடி நிததமுங
கலநதுளா தருகவொடு களிகரு நீரமையான் (௪)

வேறு

மதிவளா பசகங கலைகுறை பகக மதிதொறு மருவுபன னுணகாந
திதிகளிற றயிலுண டுறநதுதன னடியாா சிநதனைப படிமுடி விலலாக
கதிதரும பானை யானினைந தாடடிக கடிமலா கூவிளஞ சாநதி
விதிமுறை வழுவா துளளநெக குருகி விருபபுட னருசசனை புரிவான.

மறறவன் மனைவி யாகிய குமுத வதியவன மலரடி வணஙகிக
கறறடந திணிதோட புரவல விரவுங கலயியிற றிறலினே ரிலலாய
பொறறரு விழுது விடடெனக கிடநத புரிசடைப் புனிதனு ரிரவி
லுறறருந் திடுமுண டியொழிந் தனததி னுவபபுடன பூசனை புரிவாய்.

கூனருஞ சிலைகைக வேட்டுவ னென்னக குலவிலங கனைததையுங கொலைசெய், தூனருந திடுத லொழிநதிலை நிலததி லுயாகுலத திழிகுலத துதித்த, தேனருங களிபா னிகர்த்தசொற கணிகைச சேயிழை யார்முலைப் போகந, தானருந திடுத றவிாநதிலை யிநதத தனமையென் சாற்றுதி யெனறாள் (௭)

என்றவளை மொழிந்த மொழிசெவிப் படலு மிளநகைக கோட்டிவே லிறைவன், முன்றவப பயனு் விறப்பெதிா நிகழவா மூன்றுகா ல

ஙகளு முணர்வேன், றுனறளிக குலமபாட் டயாமலாக் கோதைச் சரிகுழால கேட்டியாள முன்னங், குன்றெனு மிஞ்சிப் பமலபமா நகரிற குளாமுக ஞமலியா வுதித்தேனே. (௮)

பாலைவென றமுதை யடுமொழிக கவுரி பஙகில்வாழ பம்பைநா யகன்ற, ஞலையங குறுகிப பலிகஙிடு மடிசி லருந்துவான வருநகியங கடையுங, காலையிற கோயிற கைவினை யாளா கடிதெனைக கடிநதிடக கருதி, வேலையில விடமபோற கதைகணை குனித்த வில்லொடுங கலலொடுந தொடாநதார. (௯)

ஓடினேன் வெருவி யாலயம வலமா யுயிாபிழைத தய்குவா னெனிக, டேடினேன காவேனன பலிசொரி பீடத தினனயற சென ருழிச சுருதி, பாடிநான் மறைபோா பழிச்சிட நெயதீ பச்சுடாத தடடெடு ததோநிய, பீடிறை பணிமா றினாதரி சித்தேன பிறைமுடிப் பிஞஞகன றனனே. (௧௦)

அக்கணத தொருவன சரநதொட வீநதே னன்றிராச சிவஙிசி யததினை, மிககவா லயததை வலமதநய வநது விமலனைத தரிசனை புரிநது, நககணா திருமுன ஞவிநத திடட நனமையாற காலமூன் றுணாநது, தககவாழ வுடஞு னிலமபுரா தருளுந தலைவனுத தனாதனி லுதித தேன. (௧௧)

இநதநற் பலிதனைத தந்தது பரம னிரவெண்க கருதியா னெனிநது, வநதநற றினஙக டொறுங்கலை நிறைநது வருபிறை குறைபிறை யதனிற, நநதபன் ஞனகாம பககமென் றுளாகருஞ சதுாததசி களிற்ற வ ருமம, லநதிவா னதிச்செஞ் சடிலவா னவனை யகததில்வைத தருச்சனை புரிவேன். (௧௨)

புரிந்தபூ சனையாற பிரிநதுவெம பாவம் போகுமோ வெனப்புகன் றனையேல், விரிநதபைப் பணிபபூ ணணிநதருண முககண விமலனை வழிபடி னன்முன், சொரிநதவெம் பனிபோற் கொடுஞ்சினைத் தழன்முன் றெரக்குறச குவித்தவிர் தனமபோற், கரிந்துநீ றுகும பாமனை நீயும் வழிபடக் கருதுகா ரிகையே. (௧௩)

எனவெடுத் திறைவ னியம்பலும் கதிர்கான் றெழின்மணிக் கலன்கிடர் திமைக்குங், கனதனக் குமுத வதியெனுமணைகரு கைதொழு தெனதுமுற் பவமு, மனமுறத் தெளிந்து செல்லுமிப் பெனலும் வளர்தரு

மல்லிகாச் சுனைதனிற், சினகாத திருக்கு மென்சிறைப் புறவாக சென்றுதித்த திருந்தனை முனனுள. (௧௪)

இறந்தமுற பவததிற செங்கிறத தகைசயொன நெடுத்தவாய்க் கவவிசீ வாளுஞ, சிறந்தவெங கழுகொள றனைத தொடாந திடவச சிவாலயந தனைவலஞ சூழந்து, பறந்தனை வந்து விடைவரை கொடிக்கம பததிடைப பயந்தொளித திருப்ப, மறந்தரு கஙகவ கொததிவா யலகாலலைததிட வாஙகுயிர மடிந்தாய. (௧௫)

சொலலுமக் கஙகம் புறவதா னினைத தொடாந்துகொன் றிசெசெயல சொலலில, வலலினில விரைவி னிகொடுவந்த வனசபடு தசையினை வவ்விச, செல்லுவ னென்று வந்தனை வலிதிற செகுததுநின் வாயப்படும் தசையைக, கலவெறி விரைவி னபபுறங்கொண்டு போனதக் கடுஞ்சிறைக் கஙகம. (௧௬)

தீவிழி யெருவை தொடாந்திட வந்தச சிவாலயந தனைவலம வரலா, லாயபிழிக கொணறைந்த தொடைபுனை சடிலத தண்ணனமுனனுவிக்த தஙனுற், பாய்திரை யுடுத்த நெடுநிலப் பரப்புப பரித்திடும பாததிவன் மகளாத, தூயசெங் கமலத் திருமக ளென்னத தோன்றியென றுனையியு மானாய். (௧௭)

வேறு

என்றிவை கூறக் கேட்ட வேந்திழை யெழுந்து போற்றி
நன்றிதென றிறுமபூ தெய்தி நல்லுடை நீயு நானு
மொன்றிமுன் னெடுத்த காயத் துறபவ முரைததாய யாஙகள
சென்றினிப பிறக்குந் தன்மை செப்புதி தெரிய வென்றாள. (௧௮)

மென்னடை யன்ன மன்னாய் வேறினி யிரண்டாஞ சன்மம
பன்னக வேந்த னேந்தும் பாரமிசைச் சிந்து நாட்டின
மன்னவ னுவன் யானீ சஞ்சயன மகளாத தோன்றிக
கன்னலந் தருமென் றோளிற கலந்துறக களிததுவாழ்வாய். (௧௯)

படியிலோா மூன்றாஞ் சன்மம் பகாசவு ராட்ட நாட்டில்
வடியயிற் சுடாவே லேந்து மன்னவ னுவன யானீ
கடிமதிற கலிங்க நாட்டிற் கலிங்ககோன மகளாத தோனறி
யிடிமுர சதிரும் வாயி லென்மனைக் கிழத்தி யாவை. (௨௦)

மருவொரு நான்காஞ் சன்மம் வளங்கொளகாந் தார நாட்டிற்
திருவள ராச னுய்க்கோல் செலுத்துவன் யானீ சிறிப்

பொருதரி யலரா வெலறு மகதர்கோன் புதல்வி யாகிச்
சுருதிவண் டிமிரும் பைந்தார் சூட்டியென் றுணைவி யானவை (உக)

சிறந்ததோ ரந்தரந் தோற்றுங் கிழிய லவந்தி நாட்டிற்
பிறந்தர சளிப்பன் யானீ பேருல கனைத்தும் போற்று
மறந்தரு வடிவேற் றுனைத் தாருணன் மகளா வந்தென்
னறந்தரு மனைவி யாகி யிருப்பையங் களவில் காலம் (உஉ)

முருந்துறழ் முறுவ லானே மூவிரண் டாமபி றப்பிற்
பெருந்தமி ழருத்த நாட்டிற் பேரர சளிப்பன் யானீ
யிருந்தவப் பலஞ்ஞுல் விஞ்சும யாதிதன் மகளாத் தோன்றி
யருந்தவத் திருமா தொத்தெ னமபுய மதனிற் சேர்வை (உங)

கழிதரு மேழாஞ் சனமங் கைதவன் குலத்திற் றோன்றி
யெழில்பெறு பதும வன்ன னெனும்பெயர் பெற்று வாசம்
பொழிமலர்ப் பைந்தார் வேம்பின் பூந்தொடை புனைந்து நாளும்
புரிதவம் பயிலா வண்ணம் பாண்டிநா டளிப்பன் யானே. (உச)

நீயும்ப பவத்திற் செல்வ நிறைந்திடும் விந்த நாட்டிற்
காயும்வெங் கதிர்வேன் மன்னன் கண்ணெனக் கதிர்கொண் முத்த
மேயும்வேய் மருட்டு மென்றோள் வசுமதி யென்னு நாமந்
தோயுமோ ரணங்கா வந்து தோன்றிநீ வளர்வா யன்னே. (உரு)

மங்கல முரச மார்ப்ப மன்றல்செய் தளிப்பா னுன்னைச்
செங்கதிர் மணிகள் வேய்ந்த செம்பொன்மண் டபஞ்சோ டித்துத்
துங்கவேற் கானுன் றுந்தை தூதரி லோலை போக்க
வங்கணைவந் தெய்தும் வைவே லரசரோ யறையக் கேட்டி. (உசு)

கொண்டலகண் படுக்குஞ் சோலை குலவயோத் தியர்தங் கோமான்
வண்டலம் வருந்தண் பைந்தார் வினையுங்காந் தார மன்ன
னெண்டலத் தரசர் போற்று மிருபத்த னருப தேயன்
விண்டலத் தமரர் போற்றும் விறலுடை யவந்தி வேந்தன். (உஎ)

மல்லவ தேய மாளும் பார்த்திவன் பன்னுந் தொன்னூல்
வல்லவன் யானைத் தானை வாரண வாசி மன்னன்
வில்லவ னரின் மாலை மிலைந்திடு கேரி வெற்பன்
நலவொளி முடிசேர் மன்னர் சனமணச் சாலை நண்ணி. (உஅ)

யானுமங் கெய்தி நீயன் றிசையளி மூசன் றுபாடுந்
தேனுமிழ் மலர்ப்பைந் தாரொன் றின்படித் தோளிற் சூட்டப்

பானுவின் குலத்தோர் மூன்றும் பார்த்திவ ரனேக ரீண்டி
பூணுமிழ் படைக ளேந்தி யுருத்தெனன்றோ டியுத்தஞ் செய்வார். (௨௯)

அங்கவர் தம்மை யெல்லா மாட்டலவெங் கரிக்கூட் டத்தோர்
சிங்கமே தென்ன வென்று சேயிழை யுனையான் கொண்டு
சங்கமார் முரசு பம்பை தழங்கிட வானில் வாழும்
புங்கவர் பரவுங் கூடற் புரிதனிற் புகுந்த பின்னர். (௩௦)

அளப்பருங் கால மன்போ டாயிழை நீயு நானு
முளப்படும் போகந் துய்த்திட் டலகொரு குடைக்கீ ழாண்டு
வளப்படு மகங்க ளாற்றி வளநிதி மறையோர்க் கீந்து
களப்படுங் கறையி னன்றன் கனைகழல் பூசை செய்து. (௩௧)

வள்ளைவார் குழைதோய் கண்ணுய் மழகளி றென்ன வர்ங்கோர்
பிள்ளையாம் பெறுவ மன்னேன் பெருங்கலை யுணர்ந்து தம்பி
களையார் கடுக்கை மாலை கடவுளுக் கடிமை பூண்டு
வெள்ளிவான் மதியம் போல வளர்ந்தபின் விளங்கு நாளில். (௩௨)

அணிகெழு செம்பொற் சோதி யவிர்மணி முடியுஞ் சூட்டி
மணிமுடி யரந்த னோர்ந்து மாநில மவன்பா லளித்து
தணிவருஞ் சனன மென்னுந் தழலினுங் கொடிய வெய்ய
பிணிகெட வேட்கை யோடும் பெருந்தவ மியற்ற வெண்ணி. (௩௩)

தென்றலங் கன்று சந்தச் சினைமலர் வாசம் வீசுங்
குன்றமாந் தினிது வைகுங் குறுமுனி குறுக நம்பான்
மன்றலங் கோதை நீயும் யானுமாய் மருட்சி நீங்கி
யன்றவன் றன்னை நோக்கி யருந்தவ முழப்ப னின்றே. (௩௪)

அரியநற் றவஞ்செய் காலை யகத்திய னெமக்கு ஞானந்
தரியநற் சிவயோ கத்தை யுவந்துப தேசஞ் செய்வா
னெரிசுடர்ப் பிழம்பார் மேனி யெந்தையைச் சிந்தை தன்னிற்
றெரியவவ் வியோக நின்று சித்தியா முத்தி சேர்வேம். (௩௫)

நவமிகு பம்பை நாட்டி னுயுரு வெடுத்து முன்னுட்
சிவகிரி தன்னி லீசன் றெரிசனங் கிடைத்த பேறுற்
பவமகன் றுய்ய நன்மை பலித்தது பாவை நீயுந்
தவமதில் விரதந் தானே தவறிடா திழைத்தி யென்றான். (௩௬)

ஒருவருந் திங்க டோறு முபயபக் கத்தி லுற்று
வருசதுர்த் தசிக டோறு மழுவலான் றன்னை வாசக

தருமலா கொடுபூ சித்துத தணநதெழு பிறபபு நீஙகி
யிருவருமப பொருவி லாபபே ரினபவீ டெயதி ஞரால. (௧௭)

சிவன்றிருக கோயின மேவிச சிவசசி விரதந தனனிற
சிவன்றனைத தெரிசித தோருஞ் சேருவா முததி யெனறே
சிவன்றனை புணாநது காருஞ் சிநதைசெய முனிவா கேடபச்
சிவன்றனக கடிமை பூண்ட சூதனமுன செபபி ஞனே. (௧அ)

விபரீசசசருக்க முறறிறறு.

குபேரசசருககம்.

ஓதமுற றிபொற கடலடுக களககண மைததவர் லோதன மருந்து, நாதனற சஙகக குழையணி காதனகைததுமுப புரமெரித திநோண, மாதனு வெனபபொற கிரிகுழைத தேறும வசுநதனாத தோரனிகடவுஞ், சூதனுக கினையாஞ் சூதனமற றினனுஞ் சிவநிசிக கதைதொடுத துரைபபான். (௧)

முததவெண மணிதோ டரிததநுல வடததின் முறைமுறைகுறைவறக கோதது, வைததெணச சிதறி விரிநதபூம பாளை மரகதக கமுகினிர குலையைத, துயததலை கவெண பாயநதுறச சிநதச சுரிமுககூன்பிடாச சஙகங, கைததலத தெடுததுக கமபள மெறிநது கடிநதிடுங காமபிலி நாடு. (௨)

கயமலா துவைததுக களாதவழ் பணிலங கான்றிடததோணறுமித் திலததை, முயனமதிப பிளளை யெனபபகற காவி முகைமுறுக குடைநதுதே னெழுகும், வயன்மருங கெழுந்த கரும்பினைக கவரி முறிததிடத தெறிததவெண் மணிமுத, தயனமுதிா திடுசூற றவளை மேறட டொரந தாங்கது பொறுததிடா தரறறும. (௩)

இலைதலை விரிநத நெட்டேற் பூக மேறறவொண் டாற்றிளங கதலி, யலைதலைத தவிராத் தூஙகுதீங கனிசே ராம்பிர மனற்பொறி சிதறு, முலைமுகத தருக்கிப் பழுததபொற் சுளைக ளூறறமுட் குடபபழப் பனசந, தலைவளை குலைசசெஞ சாலிநீள வயலின் றலைததலை தழைத்துநின் ரோஙகும். (௪)

இருமபுகாய்ச் தொத்த செக்கர்வா னெழுந்த விளமதிக் குழவியை யளிகள, விருமபுபூ மலர்ததா தினைசசிறு நுதலின வெணடிரு நீறென

சாததி, யருமபெறுங கலசத துறுநறு நெய்வார்த்த தடாசினைத தொட்டிலவைத்த தசைததசை, சுருமபுதா லிசைபடு மென்றளிர்ச சாலை அயிறறியே வளாததிடுஞ சோலை. (௫)

இனையன வளங்கூர திடுநெடு நாட்டி லிருங்கலைத துறையெலா முணாநதோன், வனைதுழா யலங்கற கணணனு மறியா மலரடி வநதனை புரிநது, நினைவருங காம முதலமுக குறுமபி னெடுமபகை கடிநதுசீ ணிலததிற, றனைநிக ரான சுததசைல வேளவி யததனென றுளனொரு மறையோன. (௬)

அன்னவன் மறையோ னமபுலப பகைசெற றுறறிய வருநதவப பேறறுற, கனனலவே ளனவோ நனமகப பெறறுன கருதருங குணநிதி யவனபோ, முனனமுந நூலின வினைவிதி முறையின் முடிதத பினன முதுககுறை வுடையோ, னனனருஞ சுருதி முதறகலை பயிறற வோதினு னுளததிலுற றுணாநதான (௭)

தூமமாந திருணடு கருணடுணீ டிமைசசு ரிசுழற றோசையா மருணடு, காமனு மெனனக காமுறு பருவ முறறபின கறறைவெண கதிரகால, சோமனு னொடபான மூதனாவக கிரகருச சுகமபெறு மூகூரததனை யுனோா, வாமமே சுபபொற குலசகொடி தனனை மறைபபடி வதுவைசெய திட்டான. (௮)

வேறு

இனபமுற றனனை தநதை யில்வயி னிருககு மநநாண
மனபதை மதிககுஞ சீரததி வளாகுல சிறியா மைநதன
புனபுல மீதுாந துழின் பொறிததிடு விதியின சொடபாற
றுனபமும பசையு நலகுஞ் சூதினமேன் மனம்வைத தானே (௯)

அறபுள னுய தநதை யறிவுறு வணணங கலவிச
சொறபயி லாதா ரோடு துனனிவெங களகந தனனி
னறபக லிரவெப போது நனமதி மருடசி கொணடு
பொறகலன கலைபொற காசு பொருணமா டோறுந தோறபன,(௧0)

தனையனயா னடுறறு னெனறு தாதைகேட டிடுமபோ தெலலா
மனைமிக வெருவி யோதற கணறன னெனறு தீய
வினையமதான சூது மறைததனன் விளமப முநநூல
வனைதரு மாாபனீ சறறு முணாநதிலன வாழு நாளில. (௧௧)

ஆயமகன் றன்னை வாவென றழைததுந யிழைககு மிநதத
தியகு தாநதை தேரி னுனையுமிங கெனையுஞ சிறிக
காயவனென றுளளத தஞசிக கவறுக டவறு செயயுந
தாயரீ யாடுஞ சூது தனையொளித துளாததேன முறறும. (கஉ)

உநதைதன றெழுசக நீதி யுணாநதிலை யநத ஞனா
மைநதாக ணடககை கணடு மதிககிலை யெனறு மாழகிக
கநதமைக குவளை வாடகண கலுழநதவ ளுளாககு மாறறகு
சிநதையிற கொளளான வஞசக கணிகையா திறததிற சோவான ()

வாட்டடங கருஙகட குழை மகளிரமேன் மனமவைப போனாக
கோட்டரு களஞ நாளுங குடிபபவா தமமைக கூடி
யீட்டரும பொருள வாவுற றிருஙகவ ருடு வோரை
வேட்டமேன மனமவைப போரை யாவரோ விலகக வலலாா. (கச)

இனையரோ மையிற னென்று மிசைநதுளா னிலலி னோாநா
ளினைதுயி லமைய நோககி யததன்முன் னவளபா னலகும
புனைமணி யாழி தனனைப பொருககெனத திருடிப போகி
வினையவெங கவறறி னுடித் தோறறனன வேறெரன றிலலான. ()

அநதமோ திரததைக கையி லணிநதுளா னொருவன றனனைத
தநதையாம் வேளவி தததன றனிததொரு மறுகிற கணடு
சிநதையிற கவலை கூாநது தெளிநதுபின னறிவ னெனறங
கிநதமா மணிபபொன னாழி யாருனககீநத தெனறான (கசு)

அரவினமேற கிடநத வையத தமராாகள பதியே யானுங
கரவினிற கொணட தனறுன காதலகூா மைநதன சூது
பொாவிருப புடையோ னேறறென புடடகம வெலறு னினறிவ
விரனமணி யாழி தோறறான மேவுவ னுனை யினனும. (கஎ)

ஓதுநூற கலைவல லாயநின் னொருமகன விலையி லாமென
போதுபோற கோசி கஞசெம பொனபுனை கலனகள யாவுஞ
சூதுபோா பொருது நாளுந தொழிலிது வாகத தோறபா
னீதுநீ யுணாாய போலு மெனறவ னெடுததுக கூற. (கஅ)

அனனபா கததிற காயநத கதிர்நுனிச் சலாகை யிட்ட்
தெனனவெந துருவி யிற்பா லெயதியில லவளை நோககி
யுன்னதா ருயிரொப் பான புதல்வனெவ வுழையி லுற்று
னெனனமற றவனீ ராட லோததுறை புகுநதா னென்றான். (ககூ)

என்னலு னென்ன லுனபா லெண்ணெயாட டயர்போ தீநத
வனனநன மணிபபொன ஞழி தருகென மறையோன கேட்பக
கனனலிற கனிநத மூரல பகறகடன கழிததுத துயதத
பினனாயான றருவ லெனறு பெடபுறப பேச லோமெ. (௨௦)

நெறியிலபொய புகனறு கறபி னீரல செயதாண மைநத
னறிவில ஞகி வெஞசூ தாடியே படிற ஞனை
குறியுடைப பெரியோா நூலிற கூறிய நீதி நோககிற
பொறியிலா விவனை விடடுப போவதே கடனென றெணணி. (௨௧)

பறறெரு சறறு மினறிப பாசிழைப பவளச செவவாயப
பொறறொடி தனையும பெறற புததிரன றனையு நீததன
றுறறொரு பதியி னெயதி யுயாகுண வேளவி தததன
மறறொரு மடநதை தனனை மணவினை முடிதது வாழநதான. (௨௨)

இநதமா நிலததி விநாள யானபுரி தவறு கணடு
தநதையிங கனனை யோடென் றனையுந் தணநதா னெனறு
சிநதையிற கவலை கூாநது செயவதொன றறியான மைநத
னநதமி றுனப வேலை யாழநதனன கரைகா ணுறைய. (௨௩)

கறறிலேம பொருளக ளீடடுங கலவிக ளொழுகக மெனமை
பெறறிலே மஞச லெனபாா பிறரொவ ரொருவா பாலும
பறறிலே மறறு முளள பாசனத தோாக ணடபுகு
சறறிலே மெனறு மாழகிச சலிபபுட னிருககு நாளில (௨௪)

அரனிா வதனி லீச ஞலயந தனனி லோாவிப
பிரனுயா பூசை செயயச செலலுவான பினன ரெயதிக
கரவினி லமலற கேறறு மமுதினைக கவாநது மீளவா
னிரவினி லறற நோககி யிருநதனன றுயிலி லாமல. (௨௫)

எரிபெரும பசியி னேடுங கியாயமோா நானகும பூசை
புரிதர நோககி வைகி வைகறைப போது தனனி
லரியகல விரத மாறறி யமலனை யருசசித தேததித
துரிசறு மறையோன கணக ணேஙகியே துயிலக கணடான. (௨௬)

ஆணடவ னெழுநது போகி யமுதினை யெடுபபக கணணிற
காண்டலசெய யாது மஙகுங கனைசுடா விளக்கைக கையாற
றூண்டலசெய் தீசன் முனனாச சோற்றினைக கவாநது கொணடு
மீணடொரு மறையோன காலில விளாநதனன் மிதிகக லுறறுன. ()

மிதிததவப் பொழுதி லநத வேதியன விழிதது நோககிக
கொதிததனன் கனவ னென்றே கூககுர லெழுபப லோடி
கதிததவெங திறலி ஞோக கடிஙகா ரூாபபோா கேடடங
கதிாததனா வநது பறறி யவனறலை யறுததிட டாரால (உஅ)

வேறு

அவவேலையி விகலநதக னடலகொணடிடு தூதா
கைவேலயி னவியஞசிலை கணைவெஙகதை கொணடே
மைவேலையில விடமெனறிட வநதஙகவ னிருதோ
ணைவேதா விசிததீாததவா நடைகொணடது கணடே (உகூ)

கடுவெஙகரி யுரிகொணடகண ணுதறனதண நாதா
வடுவினறிய மணிதுனறிய மானததிடை வடதே
விடுமினக ளிவனறனனை யெனசசென று விலககக
கொடுசென றிடு நமதூதா குறிததிஙகிவை சொலவாா. (௩0)

பொருடடஙகிய மறைவாண ரொழுககமபுற நீததிட
டருடஙகிய வளைசொறறவை யறிவினறி முனிநது
மருடஙகிய சூதாடிநல விலைமாதரை மணநது
கருடஙகிய மனததானசிவ னிருமாலியங கவாநதான (௩க)

உயயுமவகை யேதிஙகிவ னுறுமிபபவ மதனிற
செயயுநதவ முளதோவெனச சிவகஙகுலி னுதாம
பெயயுநதழ னிகாவெமபசி பெரிதாயெழத துயினீத
தெயயுஙகணை மதனைசசுடு மிறைதாளினை கணடான. (௩உ)

அடலசேர்விடை யுடையானெதி ரவியுஞசுட ரதனை
மடலசோமலாக காததாலொளி வரதரணடின னதனுன
மிடலசோகொடு வினையாவையும வீததானறுயா நீததான
கடலசோகெடு நிலமீதுயா கலிஙகததிறை யாவான. (௩௩)

எனறேசிவ கணநாத ரியம்பசசமன றூத
ரனறேயவ ரடிபோறறிமின றருளசோகுண நிதிதோட்
குனறேயபிணி யவிழததாஙகுநீா கொடுபோமென விடுததுச
சென்றேபுலிக குழுவனனவா தெனறிககினி லுறறாா. (௩ச)

வேறு.

ஈச ன்ன்பாக காலையிற் குணநிதி யெனபவன முகநோககிக
காச ணிநதபொன முடிதரித துயாபுகழ்க் கலிஙகார் டளிககின்ற

வாச மாவிகை யருநதமன மதிலேயா வளஙகொருத தமனெனறு
மாச கனறபே ரொடுமிறங திடுதியென றனைநதன ரகலகினருா. ()

அனைய னபபடிக கலிஙகநாட டிறைமக ளுகிமுற பயநதன்னிற
றனையு ணாஙதுறத தொடாமுதுக குறைவிறை சஙகரன குலஙதோ
கனைசெ ழுஞசுடா நெயவிளக கேற றிசுற கடிகமழ நறுஙதூபம [றுங
புனையு மாமலா சாததியே யருசசனை புரிஙதறம பலசெயதான. (௫௬)

இனன வாறுபற பலதினங தருமஙக ளியற றியா யிருசென்னிப
பனன காதிபன சுமஙதபாா புரஙதுரோப படடழிங திடுமொககு
ளனன மீராவுட்ச சடடைகீத துததாத தளைகமா ஙகாகாககு
மனன ளுகியீற றிருங்தனன யாவரும வஙதடி தொழுதேததத. (௫௭)

சிலப கறகழிங திடடபின றெணடிரை திரிவா ஙதிரு ழுது
ஙலமி கததருங காசியிற சிவலிஙக நாடடியாச சனைசெயதா [ன
னிலகு பேரொளிச சுடாபபிழமபாயசசகி யிருததிய சடைபபெமயா
கலக வாளவிழி மலைமக ளோடுமக கணததினில வெளிபபடடான. ()

உனன ருஙதவம வியஙதனங தனதமின றுளததினில விருபபுற்ற
தனன தெனறுணா தருதுமென றுணாதஙிட விரவியா யிரமகோடி
துனை ருஙகதிா விரிததுநின றனையமெயச சோதியுள ளுருககாண
ணன வஙதெரு கணணினை கூசிடா ஙலவராங தருகெனறான. (௫௯)

காககு மாலயன காணொணு வடிவவண கடபுலங கதுவுறறு
போககு மாறருவ செயதனன றழுலுமிழ நுதலவிழிப பெருமானும
பூககு மாமலா மணமெனப பொருஙதிய புனிதனை யெஞஞானறு
நீககு மாறரி தாவுறை நிமலையைப பாாததிது நினைககினறான. (௬0)

நீது நீாததருள சிவன் றிரு மேனியிற செறிஙதுறைங திடமுனனா
யாது ஙறறவ மியற றின ளிவளென வெணணினோக குறவெறபின
மாது ளஙகறுத திடடன ளோாவிழி மறைஙததங கவறகஙா
ளோது மாமறை யளவிட றகரியவ னுமையவட கிவைசொலவான.()

வேறு றினறவப பெருமையை வியஙதுளத துவஙதன னினைககினறான
வேறு வனபுரி தவ றிலை முனியலை விழியிவற கருளெனனச
சீறி வெமபொறிக கனலெனக கனனறுதன சிஙதையுற றெழுஙகோப
மாறி யமபிகை யமபகம வழஙகினள பொறகணணுய வயஙகிறறுல.()

விழியி ழுஙதது பெறறபி னியக்ஙாதம வேஙதனும விசுபபோடவ [க
வழியி னமபிறை முடிததருள சடாடவி யுடைவிடைக கொடியோனை

கழிவ ருஙகயன மருடடுவோட டடுகெடுவ கடகவு ரிமையேவரி [ருண.
பொழிசெ ழுககதுண ரிறைததுநற றுதிபல புகழநதுவீழந தெழுமின

மனறு ணடடமே புரியரன கைகளான மறறவ னுடனுறைவந [பொற
தினறு தொடடுநீ யெனனுடைத தோழனு யிருததியென றிசைததான
குனறு கிடடிய தனகிதிய பெருககொடு குலவுபுட பகமபெறறே
யனறு தொடடவ னளகைமா நகரா சளிததவ ணிருநதனனுண (சச)

இனப மாாசிவ கிரியினின மாலிய மெடுததருந திடறகிசன
முனப் விநதிடு விளககினைத தூணடிய முறபய னதனுலே
நனபு விததல மரசளித தளகைமா நகாதனக கிறையாகிப [ன. (சரு)
பினபு ரனறனைப பிரிநதிடாத தோழமைய பெருமையும பெறறுறறு

சேறறி ஞாசெழுந தாமரைக கணணனுந தேடருஞ சிவனமெயயி
னீறறி னுனறிருக கோயிலி னுயாசிவ கிரிகளி னெயததீப [ணக
மேறறி னுாபெறும பேறறினை விரிததெடுத தியமபவேண டிடிலெ
ணூறறி சாமுகம படைததருள விரிஞசனு நவினறிடற கரிதாமால ()

அனறி யெணணிரண டாமுப சாரததிற கடுததவை யகநாளிற
குனறி யததுணை யியினு மாயிர கோடியாயப பலனலகு
மெனறி ருடகுறும பறவெறி கனைகட ரிரவிசெங கதிரொனனத [ன.
துன்றி ருஞசடைத துறவாகேட டுவபபுறச சூதனுண டுரைசெயதா

குபேரசசருககமுறறிறறு.

சாலிகோத்திரசசருக்கம்.

கழனிமலை கயலகளவளைக கொடிகுதிபப தெனகழைபாய் கருஙகட பைநதாக, குழனிமலை மூலையமுத மணமிறைவாய கமழ மூததங கொடுபபோன போரி, னழனிமலை கடககரிதென் றருககனு ளந தடுமாற வவுணாக கொனறு, பழனிமலை குடிபுகுந்த பகவனிரு சரணமலா பரவி வாழவாம. (க)

அஙகிராப பிருகுவிட பன்றதீ சியததிரிகா சிபன்சு பேதன்
பஙகமிலவான் மீகிசா பஙகனசா பாலியருட பாதது வாசன
றுஙகமுறு புலததியனற சுசீலனு ரதன்மரிசிசுகன்மாாக் கண்ட
னெங்குமிசை பெறுசனகன மூற்கலன்முறபமுனிவ ரிவர்களயாரும்,

யாடலிக்கு மதுவலிக்கும் பசுந்துளவோன் முதலமரர் படிவாயாகக்கொண்
கேடலிக்க வருங்கவுண் டவனருளோ சோகுணமுசங் கிளர சோக்கப்
பீடளிக்கும் தவமுனிவ சிவகிரிசோற் றவாக்கிறந்த பிணைப்பெரினப்
வீடளிப்ப தனதறியிகம் விழைாதனவு மளிக்குமோ விளம்புகென்றார்

அரவுமதி முடித்தசடை யரனிரவிற் கண்படைந்த தருசசித் தான
ல, குரவுதுகள் படுத்திநெடு நிலத்தினமிகு செல்வமெல்லாங் கொடுக்கு
மைந்தரய, விரவுகொலை முதற்பாவ வல்வினையின் வோப்பிடுங்கி வீடு
நல்கும், பரவுமிதி னிகழ்காதை யொன்றுளதென் றயாகுதன் பகரவ
தாருண். (௪)

காலிகோத்திரத்தியல்பிற் புராதருக்குங் கண்ணனை முதல் கருதற்
கொண்டுறைசெ, சூலிகோத்திரத்தவர்கொண் டெயிலொருமுன் றழற்க
ளித்த தொல்லோன் றிங்கண், மோலிகோத்திரவருளே பெரனேவண
டி யறையுமறை முறையி னின்றோன், சாலிகோத்திரனெனப்போ
தரித்துடையா னொருவனுளன் றவத்தின் மிக்கோன். (௫)

வேதியாதங் குலத்திலுடார் விண்மணிகண் மணியெனவே விளங்
கும் வேத,மோதியுணர்ந் தறிவரிய கலைக்கடலின் கரைகடந்திட் டுயர்
நூல் வல்லல், வாதியரை வென்றுசந்தி வந்தனைகண் முப்பொழுதும் வ
ழுவா தாற்றிச், சாதிமுறை தவறும் வீதியுட னெடுந்தினகு சரிக்கு
நாளில். (௬)

வம்பவிழுங் குழன்மனைவி மக்களசுற்ற முதற்குடும்ப மலிய நா
ளுஞ், செம்பவள விதழக்கயலே திருக்கடைக்க ணோக்கமின்றிச் சிறு
மை யெய்த, வெம்பரம னருளிதுவோ வெனசெய்வே னெனமனம
த தெண்ணித் தென்பாற், கும்பமுனி வாணிருக்கு மிடந்தேடிச் செல
வனெனக் குறித்துக் கொண்டே. (௭)

தடங்கரைகொண் டிரங்குதிரை சுருட்டியெறிந் திடுமபெருநீர்ச்
சலதி யெழுங், குடங்கையினிற் கொண்டுமுதற் குடித்தகுறு முனிவ
னடி குறுகிப் போற்றி, விடங்கலுழ்பற் பணிவாயி லகப்படுமண் டே
மென்ன மிடிவாயப் பட்டேன், றிடங்கொடுள்ளந் தேறியுய்யும் படி
யடியேற் குன்றருட்கண் செய்தி யென்றான். (௮)

ஆங்கவனு முளத்தருளக் கூர்ந்தணனை முகநோக்கி யவனி மீதிற்,
றீங்ககற்றுஞ் சிவகிரிசோற் றிடில்வறுமைப் பெருங்கடலின் றீரங்
காண்பாய், பூங்கமலத் தயனுலும் புகலரிய போகமெல்லாம் புசித்துப்

பின்னர், நீங்கரிய சிவபதமும் பெறுவாயென் றுறுதியுட் னிகழ்த்தி னானால். (௯)

அனையசிவ நிசிநோற்கு முறைமறையா கமப்படிநீ யடியனே னாக, இனையபரி சென்விரித்தினை டியம்புகென விருக்குமுனா வியம்பும் வேதன், தனையுணருங் கூட்டத்தனை யவ்விரதந் தனைநோற்குந் தன்மை யெல்லாம், கனைகடலுண் டருடிருவாய் மலர்ந்தவனுட் புலங்களிக்கக் கழறிப் பின்னும். (௧௦)

பொன்னிலமே வியபுலவா புகழ்விரத மிதனிலைமை புகலற் பாற்றோ; வெங்கிலமுந் தொழத்தகுநற் றலத்திலிருந் திவ்விரதம் பியற்ற லுற்றால், னனிலவித் தெனவோங்கிச் சின்னாளிற் பெரிதுபய னலகு மென்ன, வங்கிலமு மெனக்கறிடச் சொல்லுதியென் லொதியயிலு மறிஞ வென்றான். (௧௧)

சிதவனம் பொழியுமிருட் கொண்டீறங் கொண்டிடு மெய்ச் செய்ய செங்கண், மாதவன்ம் புயனறவள் வாரணத்தின் வருமகவான் வானில் வானோர், பாதவன சம்பரவ வுமையாளோ டமையாளும் பரமன் வைகும், வேதவன மென்றுலகி லொன்றுளதங் கதனறகை யார் விரிக்க வல்லார். (௧௨)

முன்னுருவம் பலவெடுத்து முயன்றுசெய்தீ வினைகழிங்கே மூல மாகப், பின்னுருவ மெடுத்துழலும் பித்தருமத் தலத்திறக்கப் பெற்றா ரன்னிற, பொன்னுருவச் சடாமௌலிப் புனிதன்று ரகப்பிரமம் போதித் தாதித், தன்னுருவந் தருவதனா லத்தலத்துக் கிணைபுகலச் சரிவே றுண்டோ. (௧௩)

பொன்னிமுத்த நதிப்புனல்பாய் புலவுங்கமழ் கடற்றீரப் புளினந் தோறும், கன்னியிளம் பெடையொடன்னங் கலந்துவாங் காட்டுமை றைக்காட்டு வேணிச், சென்னிதனின் மதிமுடித்த சிவபெருமான் சந்நிதியிற் றிருமுன்னாக, வன்னிமா மொன்றுளதாங் கடியர்வினை காடுசுமே வன்னி யாமால். (௧௪)

விண்ணவர்பூ சனைபுரியா மறையொழுக்க மழுக்கியவே தியர்கோல் கோடி, மண்ணவரை வருத்துகின்ற மன்னர்நெறி பிழைத்தொழுகும் வணிகர் முன்னா, வெண்ணவரும் பின்னவர்சங் கரசாதி யரிவையர்மற் றிவரீ றாகப், பண்ணவர்கள் டென்னத்தகுமத் தலமேவும் பொழுதெந்தப் பதக ரேனும், (௧௫)

சிறைபுறும்ப பிறவியெனும் பிணிக்குடைந்தீர் வம்மினறு நீர பயன் யாரெனண, றைபறையிற கறங்குதிரை மறைநதிக கணடை ந்துகுடைநதாடிக கோடித, துறையதனிற படிந்துமுதற சுருதிதொ டட வரிதனிற றேயநது தொனனுான, முறைவழுவா நூனவிமனி கணணிகையிற றுணனியநா மூழ்கி யேறி (கசு)

விடமுனிய வருமனை மயத திமையவாககா வுணடுவட விணடு ப னடு, தடமுனியிற குனிதனுகைகந தெயிலொருமுன றழறகவிதத தவைவற போறறிற, றிடமுனிய பொருளனைததருசு சிதறியுற முந்நி யினுரு சோவ ரெனறே, குடமுனிவன சுருதிவணப பெருமையெல லா மகிறகறியக கூறிப பினனும. (கஎ)

அததலமா ரூரகாசி யமபலமற றெவறறினுககு மதிக மென றே, முததலமும புகழவரு முனிவரனை வருமொழிநதா மொழியா னற, வெததலமு மதிகமிநதத தலததிலிரு நிவவிரத மியறறி சி தநி, கைததலததில வைததநெலலிக கனியேபோலக காணடியெனக க ழறிப பினனா (கஅ)

நலவலனை யதனமலே நகைகையொடு கிராதருரு நணணிக காணி ற, செலவலனை வருஙகாண வெலவலருச சனையெனச செயிரத துப போர்செய, மலவலனை யுளததிருததி மறைவனும வாதாவி ம டியச சீறி, விலவலனை முனிநதமுனி விடைகொடுபப மறைசைநகா மேவ லுறறனன. (ககூ)

உறறவணுற றிடமபுனித தீாததமெலலாம படிநதாடி யுயாபொற கோவில, சுறறிவலம வநதுகொறற வீாகததிச சேதகனறு டொழு து முனனு, ஙறறமிலுன மறைநறைபபோ தாலருசசித தருளிறை சேவடிகள போறறிக, குறறமிலயா ழைபபழிதத மொழியமமை நூபுரததாள குமபிட டேததி. (உ0)

ஒருபொருளை யுணாநதிருகண பனிதூஙக முபபொழுது முயா நால வேதந, தருபொருளா மஞசெழுததை நெஞசழுததி யறுதொ ழிலோா தலைவன பாரில, வருபொருளா ருயிரனைததும படைதத ளிககுந தன்மையினன் மணணோா விணணோ, ரிருபொருளென றி மையனமாற கெடடாத பதம்பெறுவா னிதயத தெணணி. (உக)

சிவநெறியாரு சதுாததசியிற றிஙகடொறுந துயிலுணவு சிறிது மின்றித, தவமுயலவா னிராடி விலவமுடன் கநதமலா சநதரு சாத

திப, பவமறமந் திரநவின்று பரிந்துவே தனமபுரிந்து பாடி யாடி,
நந்நவமாச சிவபூசை நாலுயா மமுமுடித்து நடத்து நாளில. (௨௨)

(ப)டைய தலைசசேவற் றுவசனைபபெற றெடுத்தவிடைத துவசன
பொறறு,ளேடுடைய மனககமலத திருததியருச சிததிடுமோ ரிரவி ஞ
பயண, கோடுடைய கயிலைநடை கொணடனைய வெளவிடைமேற
கொணடு கூடாதற, காடுடைய மலைமகளோ டெதிாகின்றான் மறற
வங்கண களிகக மன்னே (௨௩)

பிறைகாட்டுஞ சடைமுடியும பிரமாஙகா மாமூன்று பிரச
மாநத, நறைகாட்டுங கொணறையநதா ரணிநதிலகு திருமாாபு நய
ன மூன்றுங, சறைகாட்டுங கநதரமு மநதாததிண புயநாணகுங க
ணடு புதபித, துறைகாட்டுங கடறறீரச சுருதிவனத திறைவனடி யா
திததல செயவான. (௨௪)

வேறு

களககோலவல விடமுணடருள களததாயகவின் றருஞசா
மளககோமளத திருமேனிகொண மலைமாதினை பஞ்ஞளா
தளககோகன தகசணணினன றருவேடனைச சுடுதிக
குளககோவுடை யானேகுறிக குஙகோவுடை யானே (௨௫)

கடுஞசூகாத தடிமெனறுறு சுவைகணடவை யுதவுங
கடுஙகானவா குலநதோன்றிய கணணபபனை யாணடாய
தொடுஙகாயகனை யெனமாலவாத துணஞாபுர மூன்று
மடுஙகாமுகத தானேயொளாந தழகாமுகத தானே (௨௬)

சமபுகநிலை நிலையினநிலை தாஞயவா மீறா
மொயமபுறறிடு கோடிமன்னவன் முனனேகொடு வநதா
யமபுறறான் முடியாயவிற லரிதேடரு மடியாய
நமபுககுழை யானேகயக கமபுககுழை யானே. (௨௭)

ஈரககுளிர்ப் புனல்வைவயயி லிடியுஙகனா கொடியிற
றூரசசொரி மண்கூடை சுமநதேயடி பட்டாய
கோரசசின மிககாகிய கொககின்சிறை யகனி
ஞாசசடை யானேநினை யாரசசடை யானே. (௨௮)

நலைமாமறை யயனீறுறு கற்பநதொறு நல்கூர
நலைமாலை புனைநதாயவட தருநீழ லிருந்தாய்

கொலையாகதி ராழிப்படை சோண்டேசலந் தானை
மலைமாதிடத் தானையிம மலைமாதிடத் தானே. (௨௯)

சிலைத்தூணுடனி லுதித்தோங்கிமண் டிசைத்தேங்குமுனை சிரித்தே
யலைத்தாணுபொன னிறத்தீயவ னுடற்கீணடிமெரியை
யலைத்தாங்குயிர் கொளச்சிம்புள் தாருடயி லாமுத
தலைத்தானையி ருனேபுலித் தலைத்தானையி ருனே (௩௦)

பண்பபாமபனாப பரவைசகுநம பாவைபபெரு விரக
முணாத்தாயகென விடுஞ்சுதரற கொருசந்து நடந்தாய
மணப்பூந்துகள் குடைந்தூதிமை வரிவண்டிமிர மதலைத்
துணைப்பூங் கணி யானைதொழுந் தொண்டாககனி யானே. (௩௧)

சுதைக்குமபனை முலைமாதரைத் துசமாபுவிச சுராளா
வதைக்குமபழி தனைமாறறிடு மணிகனனிகை யுடையாய
பதைக்குமபடி யடலாரகொடும பகரோசமன மருமத
துதைககுஙகழ லானைகரத தொளிர்பொஙகழ லானே. (௩௨)

சலத்தாளமிகுங கொடியோனிசை தருவீணையின் கொடியோன
புலத்தாகரி யிருநாணுடன் பொருதனறடல புரியு
மூலத்தோடலை செரிபடடோ ஞுட்குமபடி பூணறு
மலாககாணகத தானேதிரு மறைககாணகத தானே. (௩௩)

துன்பந்தரு பிறவிப்பிணி தொலையும்படி நிலையா,
மன்பங்கயி னிழுதிட்டென வக்கெக்குரு கிப்பூ
நன்பங்கய திகாநிணபத நாளுந்தொழு மடியாக
இன்பந்தரும் பிதாவா மெனைநீவிரும பிதா. (௩௪)

வேறு

என்றுபல துதிகூறி யானந்த மிகுந்துபுன லிருகண் சோரத, துணறுமயிரப புளகமெழப பரவசனாய வீழநதெழுந்து துளளியாடித், தனறுணைசசெங கரங்கூப்பி முடியிலவைத்துப படியினின்றோன் றனைனோக்கிக, கனறுசினக கருங்காலன் றனையுதைத்த செயகாலன் கழறு மன்றே. (௩௫)

உவரிவளை செடுநிலத்தி லுடறகணிலா கண்டலனைபோ லுவப்பினோடுங், துவரிதழ்வாய் மினைவிழைகார் குழமிகு போகமெல்லாந் துயத்துக் கறறைக, கவரிசிலா புடையிரட்டக் களங்கனெனதிர கொணட்

ழைப்பக் காய நீத்தந், தவரிதய மெனவிளங்குங் கயிலைமலை வருதி
யெனச் சாற்றிப் போனான். (௯௬)

அன்றமுத லளகைநகரக் கதிபதியோ னிதிபலபெற் றவனிமீதிற்,
றன்றுபல போகமெல்லாந் துய்த்துச்செவ் நாட்கழித்துத் துதித்துவா
ழ்ந்தோர், நின்றுதொழப் பதஞ்சலியும் புலிமுனியுங் காணநிருத்தந்
தில்லை, மன்றுதனி லாடியபொற் பூவடிவாஞ் சேவடியின் மருவினா
னே. (௯௭)

ஈதமுத னிகழ்காதை யாரேனுஞ் சிவநிசிநோற் றிடுவோர் பேறி
ன, கோதுவதே னுளத்திலவிழைந் தனபெறுவ ருலகமதி னுடல்ம விட்
டாற், றுதவிழ்பூங் கொன்றையந்தார்ச் சடைமுடியோ னிருசரணஞ்
சார்வாரென்று, சூதமுனி வானமுனிவ ரனைவருங்கேட் டெமகிழச்
சொன்னான் மகிழ்ந்தே (௯௮)

வேறு

வாழி மாதவர் வாழி மனுநெறி
வாழி மாநிலம் வாழிநல் லாணினம்
வாழி நான்மறை வாழி மழைமுகில்
வாழி வைதிக சைவ வழக்கமே (௯௯)

சாலிகோத்திரச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆக் கூடிய விருத்தம், ௭௧௫

சிவராத்திரிபுராணம்

முற்றிற்று.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்	பாட்டு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௯	௨௮	௪	புயல	புனல
,,	௨௯	௨	வேறிலான கண்ட	வேறிலா னகண்ட
௧௦	௩௪	௪	கதி	கதிர
௧௩	௫௬	௧	பிளம பாகி	பிழம பாகி
௧௪	௬௮	௩	மீருயபப	மீருயப
௧௫	௭௪	௧	உயிகர	உயிரக
௧௭	௧௧	௨	மஞேணமனி	மஞேணமணி
௧௮	௧௩	௨	பெறுவாரால	பெறுவாரால
,,	௧௯	௩	தாஞெண	தாமொன
௨௦	௩௦	௩	வேலை	வேலைத
௨௧	௪௦	௩	நாலாஞு	நாலாஞு
௨௨	௪௩	௪	றுஙகமுரு	றுஙகமுறு
,,	௪௫	௨	உசசரிததி	உசசரிததி
௨௩	௪௯	௩	கெரனற	கொனற
,,	௫௨	௨	நாஙிலத	நாணிலத
௨௭	௩௩	௩	ஞவினி	நாவினி
௨௮	௩௮	௧	பேதயை	பேதையை
௨௯	௪௫	௨	விளேததிழி	விழைததிழி
௩௬	௧௦௦	௧	யைவரொன	யைவரொன
,,	௧௦௫	௧	சேர்நது	சோரநது
௪௦	௧௩௧	௫	தரிசிததானே	தெரிசிததானே
௪௧	௧௩௯	௩	பெருககனற	பெருககநற
,,	௧௪௧	௩	திரி	கிரி
௪௨	௧௪௫	௪	மேயன	மேயென
,,	௧௪௭	௧	கிடையூடு	கிடையூறு
௪௩	௧௫௦	௧	னெயது	னெய்து
,,	௧௫௫	௪	கணணுதலே	கண்ணுதலைக்
௪௪	௧௫௬	௧	பரவெள்ள	நீர்வெள்ள
௪௫	௧௬௮	௩	தண்டுமெனேப்	தண்டமெழுப்
௪௬	௧௭௫	௧	கனலுன்	கன்னுரன
௪௭	௧௮௧	௩	றொர	றோர
௪௮	௧௮௮	௩	யுசிதமாயச்	யுசிதமாச்
௫௨	௨௬௦	௪	குங்	கும்ச்

பக்கம்.	பாட்டு.	வரி	பிழை.	திருத்தம்.
௫௨	௨௭	௪	ணெழுநது	ணெழுநது
௫௪	௩௬	௪	துளதால	துளவால
௫௫	௫௦	௩	ஞமினி	ஞமினி
௫௬	௫௯	௧	மாதாபல	மாதாயலர்
௫௮	௭௨	௪	தெழுநதறற	தெழுமறற
௬௧	௯௪	௩	றுசிதமாயக	றுசிதமாக
௬௮	௪௧	௩	கணணிணை	கணஞிணை
௭௦	௫௮	௧	துபய	துயக
௮௨	௮௦	௮	வீடடைடவ	வீடடைடவ
௮௫	௨௧	௧	சணமம	சணமம
௮௭	௨௩	௨	டியுததுரு	டியுததரு
௮௮	௧	௩	தெறும	தேறும
௯௬	௧௨	௧	கொணடனிறங	கொணடனிறங

☞ கடவுளவாழதது ௩-ம் பககததில சண்டேசுரா திருஞான சமபநதநாயனா என்பவறறை முறையே சணடேசுரர் திருஞான சமபநதமூாததிநாயனா எனவாசிகக.

MAHAMAHOPADHYAYA
U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY,
UVANMIYUR :: MADRAS-41.